

கண்ணீர் விடுவதெற்
கென்றே கடவுளால்
படைக்கப்பட்டவள்
இந்த அபாக்கியவதி!
அனுல் கண்ணீரின்
சக்தி ?

மாபரன் தீயபிடரன்

திகம்பர சாமியார்

விடுவதென்றே கடவுளால்
படைக்கப்பட்டவள்
இந்த அபாக்கியவதி!
அனுல் கண்ணீரின்
சக்தி ?

செய்தம்பர்

22

முதல்

மு. அ. ச. ந. ந. ந.

**Quick
RELIEF**

NOPAIN
உடனடி வலி நிவாரணம்
உடனடி நிவாரணம்

உடனடி வலி நிவாரணம்
உடனடி நிவாரணம்
உடனடி நிவாரணம்
உடனடி நிவாரணம்

A CALCHEMICO PRODUCT

000

மதராஸ் ஆபீஸ் :

5-149, பிரைட்வே

ஜி. கி., மதராஸ்

அமெரிக்கன் பாக்கி கமிட்டி

இலாகா-4-வகை (அ. என். ஏ.)
கமிட்டி உபவேந்திரர் 10 வகை
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127

கமிட்டி உபவேந்திரர் 10 வகை
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127

பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127

பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127

பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127

பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127

பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127

பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127
பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127

பேரங்கல் கால்கு. ரூ. 127

ஹெர்குலஸ் கைசிகள் கள்
இந்தியாவில் சிறந்த நிலைமையில்
வருகின்றன என்பது எவ்விதம்

முப்பது வருஷகால அனுப
வத்தின் பயனாகக் கைபானப்
படும் விசேஷ பாக்ஷம் முறை
யினால் சற்றும் அப்பழுக்
கற்ற நிலையில் ஹெர்குலஸ்
கைசிகள் உங்களுக்கு வந்து
சேருகின்றன. சேர வேண்
டிய இடத்தில் கலப்பமாகவும்
பத்திரமாகவும் மிரமமாகவும்
கைசிக்களைப் பூட்டும் வன்
ணம் அதன் பாக்ஷங்களைத்
தும் ஒழுங்காகக் கட்டப்பட்டு
உறுதியான பெட்டிகளில்
மிக நுட்பமானதையாக வைத்து
அனுப்பி வைக்கப் படுகிறது.

ஹெர்குலஸ் கைசிகள் பாக்ஷம்
கெட்டு, அழுப்பப்படும் இடங்களில் சேர்த்தல்

இவ் வகைய கைசிகள் உள்கி
மிகவும் சிறந்தது

Hercules

ஹெர்குலஸ்

THE HERCULES CYCLE & MOTOR COMPANY LTD.
BIRMINGHAM ENGLAND.

கனம் திருவன விவசாயிகளிடமும் கிடைக்கும்

5/5/73/6/4

"எச்.எம்.வி."

தீம்மாதத்திய புதிய ஒவளியீடு!

ஸ்ரீ ஜி.ராமகுதன்

N.28183 கண்ணன் என் சேவகன்
2 பாடல்கள்
(ஸ்ரீ கம்பீரமணிய பாறதி)

ஸ்ரீ என்.கேஸ்
(புல்லாங்குழல்)

N.18974

{ மருகேசுவரர்
— ஐயந்த ஸ்ரீ
நெனருள்சீநானு
— மாளவி

சிட்டாலின்
"இதய கீதம்"
பாட்டுகள்

ஸ்ரீமதி ஏ.பெரிய நாயகி
ஸ்ரீ ஏ.பி.கோமளா & பார்ட்டி
N.28188

துள்ளி துள்ளி மாளே
2 பாடல்கள்

ஸ்ரீமதி ஏ.பெரிய நாயகி
N.28189

இனனி ஸ்ரீ கௌரீ
ஓ! மாயாஜால கலை மாளே

ஸ்ரீ திருஷ்ணு புரடாகஷன்ஸ்
தயாரித்த

"சந்திரிகா"
பாட்டுகள்

ஸ்ரீமதி பி.ஜி.கிருஷ்ணவேணி (சீக்கி)

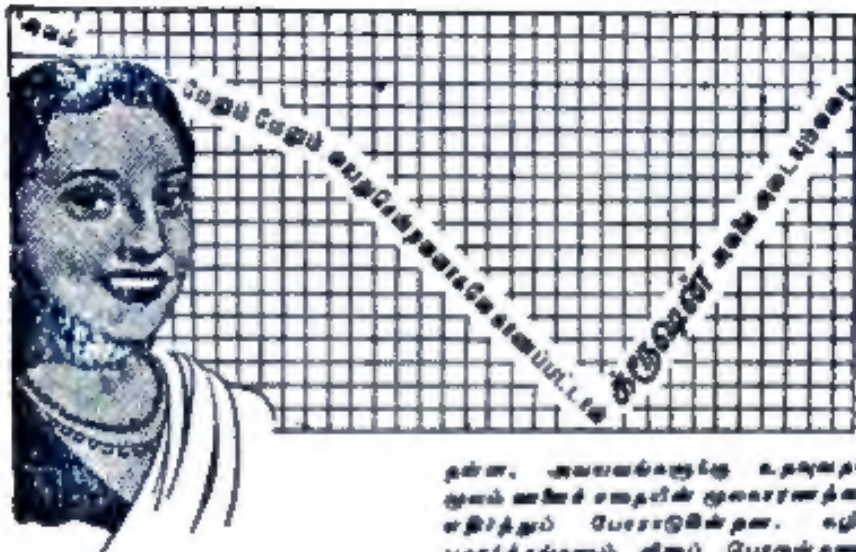
N.28190 { உள்ளம் விளையாடுதே
கண்ணில் விளையாடும்

HIS MASTERS VOICE

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

தி கிராமபேரன் கம்பெனி லிமிடெட்
கல்கத்தா - பம்பாய் - மதராஸ் - டி.பி.

மூப்பது வயதுகூட சீரம்பாத போதிலும் அவள் வயது சென்றவளாயும் கோபாளியாகவுமே காணப்பட்டாள். பள்ளியிலும், கலாசாலையிலும் அவள் ஒரு சீராகவீரமாகத் திகழ்ந்தது அவள் சிகேமிதிகன் மட்டுமே அறியர். பெரு மூச்சும் இரைப்பறாக அவள் தெருவோடு செல்வதைப் பார்த்த அன்னியர்கள் கம்பவியின். ஆனால் அவளது ஊரைச் சேர்த பெயலாம் கரைத்து மறைத்த பின்னர் 10 வயது குறைத்து பெளவனத்துடன் காணப்பட்டாள்-அதன் சகலியம்-"கிருஷி."

இவற்றையான அழகிய நேரத்தையும் பெளவனத்தின் சோகையும் பெரிதாகப் பாலிக்கும். ஆனால் ஊரைச் சேர்த வினும் அவதிர்ப்புமும் குகமோரு ஸ்திரீயும் இவ்வாத்தகதனை நன்றி வைக்க, வேண்டும்.

கிருஷியின் சேர்த்துள்ள ஆறுவித இயற்கை வேக சத்துக்கள், சீரத்தி ஊர், சத்த ஓட்டத்திலிருந்து வடிக்கப்பட்ட பட்ட விகுக்கலையும், இயைத்திருந்து பிறகுள்ள அழகு பதார்த்தங்களையும் வெளித்

தள்ள, அவ்வயங்களுக்கு உதவுவதன் மூலம் ஊரைச் சேர்த பின் மூலவனத்தை எதிர்த்துப் போராடுகின்றன. அழகு பதார்த்தங்களும் வினும் போருங்களும் அபரிமிதமாக ஒன்றுசேரவிடப்பட்டால் உடம்பின் சரவனாக கைகை மூலம் கொலுப்பாக மாறுகின்றன. நோட்டிசியாக கொஞ்ச காலம் கிருஷி உட்கொண்டால் அது அநிதர்ப்படியான பருகையக் குறைத்து, குத்திரக் காலகம், சரக்குடக்கம் இயத்தின் இயற்கையான சைவத்தை ஊக்குகிறது. சத்தம் உத்தரக்கம்பட்டு ஆரோக்கியம் தரும்பு கிறது. பெளவனத் நேரத்தையும் பெற விரோடு பெளவன உணர்ச்சியையும் பெறுகிறீர்கள். அந்நாது நீங்கலும் அந்த கிருஷி உணர்ச்சியை அடைகிறீர்கள். குதரின் ஒரு பாட்டிக் வாக் குக்கம், உக்கம் கடைக்காரர்ட்டும் மெய்க்கு உனிடும் கிடைக்கும். "கிருஷி" வின கு. 1-10-0.

"கிருஷி" சத்தித்தம் நயும். கெ., வி., (மாறுசெட்டி, இக்கி ஊர்து) அவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட, விசேஷவாதிகள்: கர் அண்டு கம் பெயி, விசிட்டிப் பம்பாய், கைத்தர, மதரஸ்.

நீங்கலும் அந்த கிருஷி உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

உங்கள்
பிடியமான
பானம்

நறுமணம் உள்ளது

447-7746

லீவர்ஜன்

எல்லா வகை வியாதிகளுக்கும்
சிறந்தது

A SPW PRODUCT

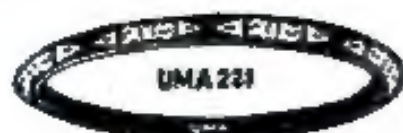
உங்கள்
டாக்டர்
உங்களுக்கு
சரிசெய்தது

லீவர்ஜன் பார்மஸூட்டிகல் கோர்ட்டர் லிட்.,
கோல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்: லீவர்ஜன் பார்மஸூட்டிகல்
லிமிட்டெட், 79 A & B, செம்புதாள் தெரு, மதுரை.

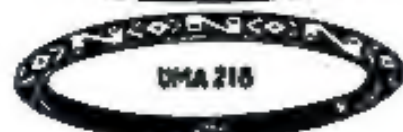
உமா ஆபரணங்கள்

10 Years Guaranteed

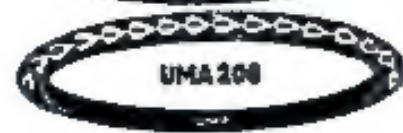
*

UMA 221

UMA 215

UMA 208

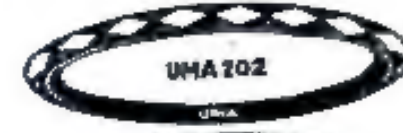
UMA 784

UMA 201

UMA 783

UMA 202

UMA 204

அசல் தங்கத் தகட்டினால்
மிஸ்ரம் லோக்க கம்பி
மீது முடப்பட்டு தயார்
செய்தவை

மத்த வருஷம் உத்தரவாதம்
கேட்டாக இலவசமாக அனுப்பப்படும்

*

வரியல் வீசு விரயம்:

2 இஞ்சி வரியல்
ஜுதை 1க்கு ரூ. 8-0-0

2-2 இஞ்சி வரியல்
ஜுதை 1க்கு ரூ. 8-8-0

2-4 இஞ்சி வரியல்
ஜுதை 1க்கு ரூ. 9-0-0

க. பி. யங்கல் எந்த அளவு 15 நாத்தம்

*

உமா கோல்டு கவரிங் ஒர்க்ஸ்

உமா மஹால் - மதுரைப்பட்டணம்

லாவண்யா பிக்சர்ஸ்

யாரிஜாதம்

பாபா விஜயம்
உங்கள் அழிமான நகைத்திரங்கள்
கதை
உட்கதை
K.S. கதாபாசு கிருஷ்ணன்

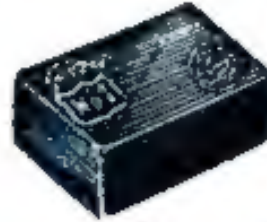
சுப்பாவுஷி வெளியீடு

லாவண்யா பிக்சர்ஸ் லிமிடெட், ஆயுதப்பேட்டை

செலிபெட்டி
கோத்ரெஸ் ந.1 ந.2
No.1 No.2

டாய்ஸெட்
(ஸ்கான)
சோப்புகள்

பொருக்கி எடுக்கப்பட்ட புஷ்டி யளிக்கும் தாவர எண்ணெய் களையும் இதர மூலங்களையும் சேர்த்து புகழ் வாய்க்காத திறத்த முறையில் பிரத்யேகமாகத் திறம் பட தயாரிக்கப் படுகின்றன. அவைகளின் பரிமாணம் கமலமும் திறத்த அளவையே அமுறை தூட்டி இருக்கின்றனவும் கொண்டுள்ளது.

கவனியுங்கள்

இந்த சேவத்தீய சோப்புகள் சாந்தியை முறைப்படி பரிசுத்த மாணவையுள்ளும் உன்மை பாக்கு பவன என்மும் திருநீக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சில சோப்புகள், தவறாத வாக, பரிசுத்த மாணவையாக அருதுப்படுகின்றன. ஏனெனில் உதாரணமாக பார்ப்பதற்கு பனிகுபேசல் தென்படுவதினாலும்; இது அவைகளின் பரிசுத்தத் திறனோ அவ்வது தாத்திறனோ எய்தித் அறிகுறியுமாகிறது.

நே. 1 — இப் பெரிய கட்டி. பனத்திறனோப உத்தமமான மதிப்பு வாய்க்கிறது. உங்களுடைய கவனங்களில் நீங்கள் இருப்பினால் காண்பீர்கள்.

ஆராய்த்தறிந்தோர் உபயோகிக்கும் சோப்புகள்

கோத்ரெஸின் இதர உயர்ந்த தயாரிப்புகள்

கேரில் மஞ்சள், கேரில் 'ரெய்ன்ட்' கிரீசுமின் உத்தம் வதமம்

100 சதம் தூய்மைக்கும் மிகுக்கக் கொழுப்பதற் தென்பதற்கும் உத்தம வதமானது.

கோத்ரெஸ் சோப்புகள், கிட்டி-மதராஸ்: 104, பிராட்வே; கோச்சின்: 6/100, கங்காத்தி

புத்தத்துக்கு முத்தின பழைய
வி லை யில் க டு கா ள் கள்

உயர்நகம், ஸ்வின் தயாரிப்பு, லீவ்
மெஷின், 16 வரும் உத்தரவாதம்.
தபாற் செலவு அது 14. இரண்டாக
யாங்கினால் தபாற் செலவு இதும்.

தீண்டாமை அகத்து டன்ஜே மடிவம்
6 ஜூவக கீரேம் கு. 28 ரோக்குகோக்கு. 32
7 .. கீரேம் கு. 32 ரோக்குகோக்கு. 36
16 .. கீரேம் கு. 37 ரோக்குகோக்கு. 40

6 ஜூவக கீரேம் கு. 18 மிக உயர் நகம் கு. 18
6 .. உயர்நகம் கு. 22 ரோக்குகோக்கு 26
7 .. கீரேம் கு. 26 ரோக்குகோக்கு 32
16 .. கீரேம் கு. 36 ரோக்குகோக்கு 42

6 ஜூவக கீரேம் கு. 14 மிக உயர் நகம் கு. 18
6 .. உயர் நகம் 18 ரோக்குகோக்கு 22
7 .. கீரேம் கு. 25 ரோக்குகோக்கு 30
16 .. கீரேம் கு. 34 ரோக்குகோக்கு 38

விட்டியல் அக்கடிக்கும் பிரஸ்

பெயர், விவரம்
கோபின் திவ்யதீபக்
குறிப்பு முதலிய
நிறைந்த தோத்தியை
அக்கடிக்காரம்.

கிடை: 02, 1: கு. 2-8; 02, 2: கு. 3-8; உயர்நகம்
தது கு. 4-8; கடுமையு கு. 5-8; உயர்நகம்
நகம் (பெரியது) கு. 8-8, தபாற் செலவு அ. 14

○○○

PARAGON WATCH CO. (K)
POST BOX No. 31419 - CALCUTTA-6

மார் 18 } செப்டம்பர் 24 { கிட்டுநிலை
நிதம் 8 } மார் 18

புதிதோடு போதித பகி சாந்திரி...	12
என்ன சேதி ?	18
அக்கப்போல	14
நாடு நகம் பெற வேண்டும்.....	15
மறைந்த மரணம் !	17
இரங்குகையில் ஒரு வாய் கவனி	20
ஆரோக்கிய நகியம் குவாண்டாவி...	28
பொறுது போக்கு தம்பி	30
அட்டைப்படி விவகம்	32
நாமக்குகை உயிர்க்குதம் சாதுஜி	38
மார்பா வனி (படக்கம்) சாது	36
மகிழ்பு மன்னன் பிரான். மணி	36
என்ன ஐயா, வேடிக்கை ! அடியை	39
பாதுகாக்கி எதம் சாதிசன்-சா.வி...	40
தம்பிக்கை வி. என். ஆர்.	41
விட்டது என்னை ! குவாந்த நித்தன்...	51
பாதும் பாசவயர் கித்தம்	56
மிட்டி அப்பு கோவை	59
புத்தியம் பாகுக்கி	67
வட்ட மெதை	70
விட்டியைத் கோ. வன்.	73

"கவனி"யில் வெளிவரும் கதைகளில்
உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உற்பிசைப்
பெயர்கள்; எம்மவர்களும் உற்பிசைவே.

புலித் தோல் போர்த்த பக!

புலி தாண்டல் காயகலம்
செய்தான் பெற்றோரும்...

... உறுதியாக 90 மடிவுக்கு
வந்தார்...

நான் இப்போது
சிங்கத்தைக் கூட
சாப்பிடக்
கூடுமே!

சிங்கவாது புலிவாது போல் பாய முற்பட்ட தாண்டல்....

கூ... கூ...
கூ... கூ...
கூ... கூ...

..., கடைசியில் பாயகலம் போல் சாதுவாதி விட்டார்.

தங்கவர்
சித்தம்
எய்யுமோ?

கல்கி

மார்ச் 10

இதழ் 8

என்ன சேதி ?

எழுத்தாளருக்கு

செட்டம்பர் 30உதைய நீண்ட உதயம் படி நிருவாகி எழுத்தாளருக்கு விண் ணப்பம் செய்து கொள்வீரோம். அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டிக்குக் கதைகள் அனுப்ப அன்றுதான் கடைசித் தேதி. சிறுகதைப் போட்டி தமிழ் காட்டுக்குப் புதிதல்ல; பலமுறை நடந்திருக்கிறது. ஆகையால் கொஞ்சம் சப்பீட்டுப் போயிருக் கிறது என்றும் சொல்லலாம். எனினும் இந்த உலகச் சிறுகதைப் போட்டியில் தமிழ் எழுத்தாளிகள் ஊக்கம் காட்டாமல் இருந்துவிடக்கூடாது. தமிழ் காட்டு எழுத்தாளருக்கு அகில இந்தியாவிலும் உலகத்தின் மூன்றியிலும் ஒர் இடம் தேடிச் கொடுக்கக்கூடிய போட்டி இது. தமிழ்எழுத்தாளிகள் எங்கே இருந்தாலும் இந்த உலகச் சிறுகதைப் போட்டிக்குக் கதைகள் அனுப்பலாம். ஆனால் செட்டம் ப் 30உக்குள் அனுப்பியிட வேண்டும். இந்தப் போட்டிக்காக வரும் சிறு கதை களைப் பரிசீலனை செய்து சிறந்த கதை களைப் பொறுக்கி எடுப்பதற்குப் பின்புறம் மூன்று அறிஞர்கள் நீதிபதி களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் :—

1. பிரின்ஸ்ஸாருக் கே. உவாமிதாதன், ஹிஸ்மென்ட் ஆட்டர் ஹாரஸ்.
2. பேராசிரியர் ஏ. சீனிவாசராமன், ரிபேலான்கிதா ஹாரஸ்.
3. ஸ்ரீ பெரியசாமித் துரை, ஆசிரியர், கைக் களஞ்சியம்.

இவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கதை களைக்கும் ஒவ்வொன்றுக்கு ரூபாய் இருதரத்தைப்பது வீதம் பரிசு அளிக்கப் படும். மேலு அகல அகில இந்தியப் போட்டிப் பரிசீலனைக்காக அனுப்பி வைக்கப்படும். இந்தப் போட்டியின் மற்ற விதிகள் வேறு பக்கத்தில் காணலாம்.

பாபநாசம் சிவன்

கீழ்க்கண்ட பவரும் பல துறைகளில் தொண்டாற்றி வருகிறார்கள். இதைத் துறையில் புதிய தமிழ் சாதித்தவர்களாக இவற்றின் சிவ் தொண்டு புரிகிறார்கள். அவர்களில் ஸ்ரீ பாபநாசம் சிவன் தலை சிறந்தவனாகிறார். நம்முடைய காலத் தில் வெளிவராத தமிழ் சாதித்தவர்களின் அமரத்வம் பெற்றவை என்று சொல்லக் கூடிய சிவ கீர்த்தனங்கள் பாபநாசம் சிவன் இயற்றியவை. “காணக் கண் மோடி” “சாபாசி” “கடைக் கண் மோடி” “மூலைய கீர்த்தனங்கள்” அத் தகைய சிவஞ்செய்தி கீர்த்தனங்கள். பாப நாசம் சிவன் உயர்ந்த எந்திர பரம்பரை யில் ஊறித் திகைத்து அபராமண எந்திர ஞானம் பெற்றவராதலால் அவருடைய தமிழ் சாதித்தவர்கள் தனின் சிறப்புடன் விளங்குகின்றன. பரமபத்தரும்பெரியாரு மான பாபநாசம் சிவன் அவர்களுக்கு இந்த செட்டம்பர் 30உ எட்டியபிற பூர்த்தி வைப வம் கடைபெறுகிறது என்று அறிந்து வேலிகள் மெழுகில் யடைவார்கள். ஸ்ரீ பாபநாசம், சிவன் இன்னும் செஞ்சொல் வாழ்ந்து இதைக் கலைக்குத் தொண்டு புரியுமாறு இறைவன் அருள் புரியட்டும்.

‘உற்பத்தியைச் சுருக்குங்கள் !’

சென்னைச் சட்டசபையில் சென்ற வாரத்தில் ஒரு அபிப்பிராய உண்மை வெளிவரவில்லை. புத்து வருஷ காலமாக இந்த மாகாணத்தில் “உணவு உற்பத்தி யைப் பெருக்குங்கள்” என்ற அதி தீவிர மான இயக்கம் தலைபெய்த வேகத்தில் கடத்து வருகிறதல்லவா? சர்க்கார் மந்திரி ஞானம் உத்தியோகஸ்தர்களும் சேர்ந்து கடத்தி வருகிறார்கள் அல்லவா? இதன் மொத்த முடியான பலன் என்ன தெரி யுமா? ஆறு வருஷ காலத்திற் செல் பவிராகும் திறத்திற் சலு வட்டம் ஏக்கர குறைந்திருப்பது

நாள்! இப்படிக் குறைந்திருப்பதன் காரணம் என்ன என்று சொந்தச் சட்டசபையில் அப்பாவி அங்கத்தினர் சிலர் கேட்டதற்கு உணவு மந்திரி கனம் ரோச் விட்டுடையா "எனக்கும் அதுதான் தெரியவில்லை! பல காரணங்கள் இருக்கலாம்" என்றார். பல காரணங்கள் எதற்காகத் தேட வேண்டும்? ரூபிச் கவரில் முட்டிக் கொள்ள வேண்டியெழுத்து அவசியமா? "உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள்" என்று சர்க்கார் இலாகாக்களும் மந்திரிகளும் உத்தியோகஸ்தர்களுமே பிரேரகர்

களும் செய்யும் தீவிரப் பிரேரகர்கள் காரணமாக இருக்க வேண்டும். கொஞ்சம் இவர்கள் பிரேர மூலமாக மாற்றிக் கொண்டுள்ளாற்போது வாம். "உணவு உற்பத்தியைச் சற்றுக்குக் கூட்டி" என்று பிரேரம் செய்து கொடுக்கிறது ஒரு வேளை உணவுப் பரீட்சைக்கு அதிகமானாலும் ஆகலாம். சர்க்கார் அதிகாரிகள் செய்வதற்கு கேமாகுமா காரியத்தை கம் லூன்கள் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாம் அவ்வாறு எப்படி எடுத்துதலும் ஒரு மாறாதல் செய்து பார்க்கலாம் கல்வதுதானே!

அக்கப்போர்

ஒரு பிரேர விடம்செய்த காலத்தின் ஒருவர் கொண்டு "தங்களுடைய பிரேரத்திற்கு காலம் வரவில்லையா!" என்ற கேள்விப்பட்டார்.

"அவ்வம் மறந்து வேண்டும். காலம் உங்கள் கண்ணத்தின் சொல்லுதலேன்" என்றார் பிரேரம்.

★

"மகாவி பாரதியார் அமரரான செயல்பாடு 11-ம் தேதி யன்றுதான் எனது தின்று மரணமடைந்தார். அதே செயல்பாடு 11-ம் தேதி என்ற நேரத்தில் எம்மின் காலமாகத்."

இந்தியில் பாரதியார் பித்த திவ்யதரிசு பாரதி விழாவாகக் கொண்டாடுவது உரிமை என்று கவர் கருதுகிறார்.

★

"சாதுகவிராஜர் செயல்பாடு எடுப்பினால் சூக்கு விழாவைப் பொது துறை கருத்தாக உருவாக்குவதில் முயற்சிகள். பொதுவுடைமை மனச்சாட்சியைத் தட்டி எழுப்புகள்!"

—ஒரு பிரேரம்

பிரேரம் அறிவின, முறையில் உமது பிரேரத்ததைக் கேட்பவர்களைத் தட்டி எழுப்புகள்!

★

"நான் கண்டுபிடிக்கும் செயல்கு மத்தேரு வெற்றி மிகுந்திருக்கிறது. இந்தப் 'பாணி மகா மகாஜி' துவங்காத என்ற பிரேரத்தில் ஓர் இடத்தைக் காட்டினார். அங்கு 10 அடி வெட்டிப் பார்த்ததில் துறை என்று இந்தத்."

—ஒரு பிரேரம்

துறைவாத என்ற காரில் துறை இருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடிப்பது அப்படி. என்ன கஷ்டமாக காலமாக!

★

பாணி மகாஜினைப் போலவே கறுப்பு மார்புக்கெட்டகாரிகள் எங்கே அங்கே குட்டிகளாக அங்கே கைத்தட்டிக் கொள்ளும் என்பதை குறைவிட்டது ஏனெனில் அங்கே காட்டிக்கொள்ளும் கட்டி குப்பைகூறு மிகவும் அங்கே. இப்படிப்பட்ட சத்தி உணவாகளுக்கு "அங்கே மகாஜி" என்ற பட்டப் பெயரைக் கொடுத்து "மகாஜினை காலமாக" என்ற வாழ்த்தையும் அளிக்கலாம்.

காந்திய சர்க்காரை, ரேடியோ நிலையங்கள், கவர்ச்சியான மூலையில் எப்படிப் படுத்து என்பது பற்றிச் சமீபத்தில் ஆராய்ச்சியுடையதாம்.

என் இலாகாவார், திவ்யத் மூலையினர் கருதினை கண் கருதி கொள்ள வேட்டுகளில் அமைத்து தனி பார்ப்பதில் பிரேரம்.

★

கல்கட்டி அலுவலர் டி. பி.கார டாஸன் மெண்டிபெர ரோமமெனெஸ் என்ற வியாபி அலுவல் வகு வாய்வாய்.

—என் பேரின் செயல்.

அவர் அமெரிக்கத்தில் துறைத்து விட்டார் என்ற அறிவு எடுக்கிறது.

★

"தான் காலத்திற்கு தானாக வந்தான் செயல்பாடு கட்டுறவு சர்க்கார் அங்கு காப்பாடு செயல்பாட்டிற்குக்கு."

செயல்பாடு செயல்.

அங்கு காப்பாடுவதில் பிரேரம் அதற்கு வேண்டிய மனம் அல்லவா குட்டாய்!

★

துறை மத்திச் சூர்தா கோமுகம் தான் எப்படுகிறது.

—ஒரு செயல்

மகாஜினைச் சாப்பிட்டோம்!

★

"காலத்திற் பிரேரத்தில் பாணியை நியமனம் ஆரம்பிக்கலாம்."

ஆதல்காலம் போனால் போகிறது. பார்த்தல் நிலைம் இருந்தால் போகிறது!

★

இவ்வாறு பட்டிகளின் தம் உலர் வேண்டும்.

—காலம் துவக்கி.

எத்தனை பேர்களை எத்தனைதான் சொல்லப்பட்ட விஷயம் இது!

★

பொதுமையாக இருந்தால் காலம் விளையும்.

—ஒரு காலம், காலம்.

காலமும் நிலமும் காலத்தாலேன் விளைய விட்டாலேன்! காலமும், பொது மூலம் அல்லவா விளைய வேண்டும்!

நாடு நலம் பெற வேண்டும் நாஸிக் வழிகாட்ட வேண்டும்

புனிதமான கோதாவரி நதிப்பாலும் பஞ்சவடி நபோவணத்தாலும் அடுத்ததுள்ள நாஸிக்கில் புதிதாகச் செருப்புக் கப்பங்குக்கும் காத்தி தகரீயே ஐம் பத்தாறுவது காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டம் அமோக வையலங்களுடன் ஆரம்பமாகி விடுகிறது.

புது-நாஸிக் எந்தாவை அடுத்துச் செலும் செதியுமாக இருந்த பிரதேசம் என்ஊ காங்கிரஸும் பொருத்திய காத்தி தகரமாகக் கூட்டியெனிக்கின்றது.

பழைய எட்டம் சதுர அடி விளங்கி ணம் உன்ஊ பிரம்மாண்டமான பத்த லின் நடுவே, மனத்தே தாமதரப் பூமிக் கருவத்திற் அமைக்கப் பட்டுள்ள மோவடயின் மீது தமது அருமைத் தலை வாகன் வீற்றிருக்கிறார்கள்.

காத்தி தகரின் கோமரக விளங்கும் சிங்கக் கோட்டை சிவாஜி அமைத்த மகத்தான வேற்றிகளின் சூரகாத்தித் தகர அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வத்திக்கப் போய்த்தன

கேடுகெடுகெடு உன்சூரப் புறக்கி ணும் போராட்டமும் இருந்து வருவதாக வத்திக்க உள்களின் தலைவர்களுக் குள் அபிப்பிராய வேதம் குற்றமிட்ட தகரக் கூறப்பட்டது.

காங்கிரஸ் அக்ரகாஸத் தோதறுக்கு ழுள்ளும் ஸ்ரீ தாண்டன் ஸத்திரட் பட் டெக் தாங்கி நித்திரை என்ஹும், ஸ்ரீ குறுபுணர்ஸ்தையப் பண்டித ஸுதாநாத் ஸால் தேரு ஆதர்த்திரை என்ஹும் சிவ் கோன்ஹர்கள். ஸ்ரீ தாண்டன் அக்ரகா ஸத் ஆகிவிட்டால், ஸுதாநாத்ஸாஸ்ரீ பிரதம மந்திரி பதவியைக் கூட விட்டு விடுவார் என்ஹும் சொன்னப்பட்டது.

ஆனால் அத்தகைய வத்திக்களுக்கு ஆதரம் இருக்க முடியாது என்று அப் போது கூறிவிடுத்தோம்.

மேற்படி வத்திக்கை விசுவமிணாக் களிது திரிக்கப்பட்டவை என்பது இப் போது காங்கிரஸ் அக்ரகாஸத் ஸ்ரீ தாண்டனின் தலைமைய் பிரகங்கத்தி விருத்தே வெளியாகி விருப்பவாதக் குறித்து மலிந்திரி அடைகிறோம்.

ஸ்ரீ புகுசொத்தமதான் தாண்டனின் பிரகங்கத்தின் விபரிதமான யோசனை களோ புரட்சிகரமான உபதேசங் களோ எதுவும் இல்லை. அவர் கூறி யுள்ள யோசனைகள் யாவும் தமது தலை

வர்களின் கருத்தையும் கொண்மகைய ளும் தருணியதாகவே இருக்கின்றன.

இத்தியா மதத்தை அடிப்படைவாதக் கொண்ட ஸ்ரீத்து சாந்யமாக இருக்கக் கூடாது என்று இத்திய அரசியல் திட்டம் வற்புறுத்தி விருப்பவாத ஸ்ரீ தாண்டன் குறித்தும் ஆதர்த்திரை.

"மேல மக்கள் அரசியல் திட்டத் துக்கு ஸுதாநாத் தடப்பது தந்தோனை ரெய்து கொண்வதற்கு ஒப்பாகும்" என்று அவர் எச்சரித்திருப்பதை எக் கோரும் கணிக்கவேண்டும்.

என்னும் ஸுதாநாத் குறைகளுக்கு ஸுதாஸ்திர அரசியல் திட்டத்தை மாந் தனம் என்ஹு ஸ்ரீ தாண்டன் கூறிவிருப் பதை, அரசியல் திட்டத்தை எதிர்ப்ப வர்கள் கூட ஆதரிப்பார்கள்.

பண்டித தேரு அனுஷ்டித்து வரும் வெளிநாட்டுக் கோண்மகைய ஸ்ரீ தாண்டன் குறித்தும் பாராட்டியிருக்கிறார்.

மேல தானை உத்தேசித்துச் சென்ற ஸுதாநாத் ஸுதாநாத்ஸாஸ்க் சர்க்கார் கைக் கொண்டு வரும் முறைகளையும் ஸ்ரீ தாண்டன் வரவேற்றிருக்கிறார்.

எனவே, மேற்படி விசுவமிணாக் அங்குக்கும் இத்திய சர்க்கார் தீர்வா கத்தை தடத்தும் பண்டித தேரு, சத்திரட் பட்டெக் ஸுதாநாத் தலைவர்களுக் குள் சேர்த்தும் அபிப்பிராயவேதம் இல்லை.

சீர்த்தி யோசனைகள்

இதன் புதியாகத்தின் சின்னமாக விளங்கிய காங்கிரஸ் ஸுதாநாத் இன்று ஆதிக்க ஆதாஸ்திர சின்னமாக மாறி விட்டதைக் குறித்து அக்ரகாஸத் ஸ்ரீ தாண்டன் வகுத்துவிடார்.

காங்கிரஸ்க் ஸுதாநாதன் மலித்துவிட் டன என்ஹும், அதைவிடக் களைத்து மேற்படி ஸ்தாபனத்தைத் தாய்மைப் படுத்த வேண்டும் என்ஹும் மதந்த் தலைவர்களும் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருவதால் அக்விசுவமிணாக் காங்கிரஸ் தீர்வைமான முறைகளை வகுத்து வழி காட்ட முற்படும் என தம்பளாம்.

"பாடுஸ்தான் மீண்டும் இத்தியா லுக்கு விசோதமாகத் துக்குசொதாம் சொய ஆரம்பித்திருப்பதால் இத்தியா அக்விசுவமிணாக் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

"செழுகு பாடுஸ்தானிலிருத்தும் மேற்கு பாடுஸ்தானிலிருத்தும் ஸுதா

விசைத்து இத்தது கோடி ரூபாய் பெறு
மான சொத்துக்களை விட்டு வந்துள்ள
தலித்து அங்கினர் அதோடெவ்வாறு
மல் பாதுகாப்பதற்குத் தகுந்த முறை
களைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

"பாரத நாட்டின் பொருளாதார
உயிர்ச்சம் தொழிலாளர், விவசாயி
களின் வாழ்க்கை அத்தனும் உயர்வு
தரையே போகும்திருப்பதால், அவர்க
ளுடைய வாழ்க்கை அத்தனும் அபி
விருத்தியடைவதற்குத் முயற்சிகள்
எடுக்கச் செய்கொள்ள வேண்டும்.

"கதரும், குடிசைத் தொழிலாளரும்
முன்னேற்றம் அடைவதற்கான திட்ட
த்தை வகுக்க வேண்டும்."

இவையான ஸ்ரீ தண்டனின் தலை
மைப் பேரங்கத்தில் காணப்படும் முக்
கிய விஷயங்கள் ஆகும்.

இவற்றைத் தவிர, எடுக்கச் செய்ய
செய்யுமாறு பதிக் கத் தீர்மான
முறைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்
டும் என்று அக்ராசார் கூறியிருப்பதை
வாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள்.

இத்திய எடுக்கச், மாகாண எடுக்கச்
காரியாலயங்களின் தற்போதைய அநி
கச் செயல்கள் குறைக்க வேண்டும்
என்று அவர் கூறியிருப்பதையும் தலை
வர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்
பதிக் எந்தேனும் இல்லை.

அமோக ஆதரவு

ஸ்ரீம் இதை எழுதும் நேரையில்
காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டமும்
விஷயாரோகனைக் கமிட்டிக் கூட்டமும்
முடிவடைத்திருக்கின்றன.

அத்தக் கூட்டங்களின் நடவடிக்கை
களைப் பாரத மக்களுக்கு மனமில்லா
தவக் கொடுப்பதாக இருக்கின்றன.

அவற்றிலிருந்தும் தம் தலைவர்
களுக்குக் முக்கிய விஷயங்களாக
அபிப்பிராய பேரம் இக்கூட என்பது
தெளிவாகியிருக்கிறது.

இத்தியா—பாதிஸ்தான் ஒப்பந்தம்
பற்றியும் இத்திய எடுக்காரின் வேனி
தாட்டுக் கொள்கை பற்றியும் தலைவர்
களுக்குப் பரந்த அபிப்பிராயபேரம்
இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது.

ஆனால் அத்த இரண்டு விஷயங்
களில் பற்றியும் விஷயாரோகனைக்
கமிட்டிக் கூட்டம் ஏன் மனநாசத் தீர்
மானங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கின்றன.

பாதிஸ்தான் எவ்வாறு நடந்து
கொண்டாலும் இத்தியா தீர்மான நியாயத்
தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற
காத்திலியின் கொள்கையையே அக்
கமிட்டிக் ஆதரித்திருக்கிறது.

காங்கிரஸ் ஒழிய வழி

ஸ்ரீகங்காஸ் க் தர்ப்பாத்தின்
அமைப்பு விதிகளை மாற்ற வேண்டும்
என்று கொண்டு வரப்பட்டுள்ள தீர்
மானமும் மிக முக்கியமானது.

காங்கிரஸ் அமைப்பு விதிகளை ஒட்
டிக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள திருத்தங்
களில் தாறு அனா சந்தா சேலுத்தி
அங்கத்தினராரும் முறையை மறுபடி
வும் அமுதுக்குக் கொண்டு வர வேண்
டும் என்பது ஒன்று.

பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் முறை எஞ்ச
காழங்களுக்கு இடம் கொடுக்கின்றன
என்றும், அதைக் கட்டிடமும் பழைய
தானா அங்கத்தினர் முறையே சிறுத்
தது என்றும் பல முறை தாம் வற்
புறுத்தி வருகிறிருக்கிறோம்.

இந்த முடிவுக்கு தலைக்கில் கூடிய
தம் தலைவர் கூட வத்திருப்பதைப்
பாராட்டுகிறோம். இந்த மாறுதலைக்
காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் ஏற்பாடுகள்
என்றும் எதிர்பார்க்கலாம்.

ஆனால் காங்கிரஸின் குடியிருந்துள்ள
காழங்களை ஒழிப்பதற்கு மேற்படி
மாறுதல் மட்டும் போதாது.

எட்டாமைகளுக்கு அப்படைத் திய
மீப்பது போன்ற பார்த்திமெண்ட்ரிவேனை
களை ஒரு தனிப்பட்ட கமிட்டியிடம்
ஒப்பிக்க வேண்டும் என்று பண்டித
ஜவாஹர்கார் நேரு சொல்லியிருப்பது
மிக தக்க யோசனை.

ஆனால் இதைப் பெருமையான கரு
விரல் பிரதிநிதிகள் எளிதில் ஒப்புக்
கொண்டு விடுவார்களா?

காங்கிரஸில் பிரவேசித்தால் அங்கி
ருந்து எட்டாமைக்குச் செல்லலாம்.
எட்டாமைவிலிருந்து மத்திரி பதவி
வைக் கைப்பற்றலாம் என்ற ஆசை
புடனேயே இந்த வகுக்க காங்கிரஸ்
பிரதிநிதிகள் பலர் தீர்மானப் பேரத்த
னும் செய்து பிரதிநிதிகளாகி விகுக்
கிருக்கம், காழம் முறைகளினாலேயே
தேர்த்தெடுக்கப்பட்டிரு வத்திருக்
கிருக்கம். அப்படியி பதவி வெறுபுடன்
வத்திருப்பவர்கள், காங்கிரஸையும்
எட்டாமை வேலைகளையும் பிரித்துவிட
இணங்குவார்களா? கடுமை யாக
எதிர்க்கத்தான் எதிர்ப்பார்கள்.

பண்டித ஜவாஹர்கார்நேரு முதலிய
தலைவர்கள் அத்தகையவாருடைய
எதிர்ப்பைத் தடுத்த வெற்றி பெற
குடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

காங்கிரஸ் இழந்த செல்வாக்கை
மீண்டும் பெற்றுப் பரிசுத்தம் அடை
வது அதைத்தான் பொறுத்திருக்கிறது.

மறைந்த மாமலை!

“இயமலை எங்கள் மலை” என்றும் “பொதிகை மலை எங்கள் மலை” என்றும் பெருமைபடிக் காம் சொல்லிக் கொள் கிறோம். இயமலைக்குச் சில காலமாக ஏதோ கொஞ்சம் அபத்தம் என்று கேட்டுக் கவலை அடைகிறோம். “கம்முகடைய சொந்தப் பொதிகை மலை”க்கு என்னதும் எந்தவித ஆபத்தும் வராதா என்று எண்ணித் தைரியம் பெற்றோம். இந்தப் பூவுயிசின் தொடக்கத்திலேயே உறுதியாக உலகத்தின் அச்சைப் போல் அமைத் துள்ள தன்மையா பொதிகை மலை?

கம்முகடைய பல மலைவாசகர்களே ஒரு தனிப்பெரும் தமிழ் மலை இருந்து வந்தது. பல்லாயிரம் என்று அகழ்க்கப்படும் பல்லவபுரம் வழியாக ரயிலில் போகிற கூடிகள் அங்கே ஒரு சிறு மலைவாசப் பள்ளி பரிகை. ஆனால் ரயிலில் போகிறவர்களின் கண்களில் புயப்படாமல் இங்கொரு பெரு மலை பல்லவபுரத்தில் இருந்து வந்தது. அதற்கு மகதமலை என்று பெயர். மகத மலையிலும் அது தமிழ் மகதமலை. பொதிகை மலைவாசப் போவாரெதையாவும் என்றும் மகதவாத பரமமலை இருந்து வருகிறது என்று எண்ணிவிடுகிறோம். “மக்கள் தூறு அண்டு உயிர் வாழ்வது எப்படி?” என்றும் தூறு எழுதிய மகதமலை அடிசன். —கவரமி வேதாசலம் அவர்கள்— தூறுண்டு வாழ்த்து. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் சிதைந்திருக்கக் கூடிய தமிழ்ப் பணிகளில் புரிந்து வருவார் என்று கம்பி விடுகிறோம். அசலம் என்றும் மலை என்றும் அந்தப் பெரியாசின் பெயரிலேயே இருந்தபடியால், அவருக்கு என்றும் மகத மலையிலே பெய்தே எண்ணி இறமாந்திருக் தோம். பாதி வயசும் கம்பியிடம் மறக் கருகி. காட்டி. சமாதரி விட்டான். தமிழ்த்தாய் தன் அரும்பெரும் புதல்வர் குறுவகா இரக்த தலைவி கோவணப் அழுது புலம்பும்படி செய்த விட்டான்! தமிழ் காரும் தமிழ் மக்களும் எங்கிங் கண்ணிர் விடும்படி செய்த விட்டான்!

பல்லவபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்த மகத மலைவாசிகள் என்றும் தமிழ்ப் பெரியாச் சொட்டும்பி 15 உயர்ந்த இயமன்னுலகை சித்த யின்னுலகம் சென்றி!.....

ஆனால் உண்மையில் சென்றாரா? தமிழ் மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்த அவர் திருவுடல் இந்தத் தமிழ் மண்ணிலேயே கைத்து விட்டது. ஆனால் அவருடைய ஆன்மா இந்தத் தெய்வத் தமிழ்பாட்டை விட்டு

விண்ணுலகத்துக்குத்தான் உண்மையில் சென்றிருக்காரா? அவ்வது இந்தப் புண் ணிய பூமியிலேயே கத்திச் சத்தி வட்ட மிட்டுக் கொண்டிருக்காரா? லுக்கேயமாக, பல்லவ புரத்தில் அவருடைய இவ்வத்தில் கோலம் கொண்டிருக்கும் கடராது லுந்தி யின் ‘எடுத்த பொற்பாத சிழி’ விட்டுச் செல்ல அவருடைய ஆன்மாவுக்கு கிருப் பம் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடுமா?

அந்த இவ்வத்தின் அலாசிகளில் மிறப் பாட அட்டை போட்டு அடுக்கடுக்காய் வைத்திருக்கும் அழகு அறிவுக் களஞ் சியாளன ஆயிரக் கணக்கான தாய்களி லேயே அவருடைய ஆன்மா என்றென் றும் உயரலிக் கொண்டிருக்கமா?

மறைமலைவாசிகள் இம்மறைக்கு எழுபத் தந்த அண்டுகளுக்கு மூன்று நாயகப் பட்டினத்தில் பிறந்தார், இளம்போய்ந்தி லேயே தமிழிலும் காவல்திலும் ஆவல் கொண்டார். தமிழை கங்கு கற்று, சைவ சமயம் கொண்டையில் உன்னத்தைப் பறி கொடுத்தார். ஆங்கிலத்தில் உன்ன அறிவு துறையில் இறங்கி நீந்தினார். சில காலம் சிறித்கு வகக் கலாசாலையில் தமிழாசிரியர் பிடுக்து தொண்டு புசித் தார். ஆனால் அவருடைய உன்னத்தில் பொங்கித் ததும்பிய, தமிழர்வமும், சமயப் பற்றும் கலாசாலை வடிப்பு அகதக் குள் அடங்கி சித்தபலாக இவ்வில.

பின்னர், தமிழ் கார ஸ்ரீமதத்தரும் பொதுவான தமிழ்ப் பணியும் காவப் பணியும் செய்வத் தொடங்கினார்.

காகாட்டாசி, கோவிலம்பாள் கடி தங்கள் முதலிய புதுக் கதைகள் எழுதி னார். திருவாசை விஷ்ணு, மூலம்பாட்டு ஆராய்ச்சி உரை முதலிய பல தூலாசாஸ்த் திகள் எழுதினார். தொலையிலுணர்ந்தல், மக்கள் தூண்டு உயிர் வாழ்க்கை, பொருத்தம் உணவும் பொருத்தா உணவும் முதலிய வாழ்க்கை தூக்கன் இயற்றினார். “சாருத்தலம்”, “சித்தனைக் கட்டுரைகள்” முதலிய மொழி பெயர்ப்பு தூக்கன் ஆகினார். “மாணிக்க வாசகி வரலாறும் காவலும்” என்றும் மகத்தா ன சரித்திர ஆராய்ச்சி தூறு எழுதினார். “செவ்வான போத ஆராய்ச்சி” “காவ சித்தாந்த ஞானபோதம்” “தமிழ் மதம்” முதலிய சமய ஆராய்ச்சி தூக்கன் பகவத்தை இயற்றினார்.

தேவநிலும் இனிய செந்தமிழ் கடை
தாயக் கைக்கொண்டு கலாமி வேதாசனம்
அவர்கள் முதலில் எழுத ஆரம்பித்தார்.
"குழந்தையுள்" என்றும் தானும் இனியான
கோட்டும் கலாமினின் செந்தமிழ்
கடைதாயக் கணவராம். பிறரால்தான்
கைதாமி அடிதான் தனித்தமிழில் அகிய
கடைதாயக் கைகொண்டு கல்வ தமிழ்
துக்கத்து விஞ்ஞானக்கடிய முதலையில்
எழுதவந்தார். அடிதான் தமிழ் கடை
கலாமி புலகை மிக அகிய கடைதாய
தானும் அதன் இனியையும் கைதாயம்
அதிகத்தையே யன்றிக் குறைவில்கி.

கவாமினில் ரூரல் ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. வண்டுகளின் சீங்காதற்குப் பொத்த இனியும் மிக்க உதவத்தாயினால் இவ்ருத்தரம் தெளிவாகக் கேட்கக் கூடியது. அடிக்களின் சோலாத்தரமோ மிகச் சிறந்தது. தமிழில் (1) பொருள்களைப் பற்றியும் புணைம வாய்க்காத சொற்பொழிவுகளை எப்படி சேர்த்தலென்று சொல்பதற்கு உதவத்திரு (2) மன மனையுடனாகச் சொல்லிய வரி வகுத்து அளித்தவர்.

அடிமனிதன் மூலதனமும் பின்பற்றிப் பணமும் சொற்பொழிவாகத்தான் தொடங்கி ஐக்கம். எவ்விதமும் அடிமனிதன் சொல் லுக்கமையும், குரல் இனிமையும்கூட, பொருள் ஆற்றமும் மந்தரம்கூடக் கூடாதனாகி வரக் கூடுமென்பது.

இதன் பிரயத்திவிஞ்சுது இதனவன்
திருவடி அடைவும் காலம்வரைநில் அடிவன்
நினைவ் தோறும் இப்பது பெண்பொற்
கை (சூரய்)இஞ்சுது இதனவாமன் தான்கன்
வாங்கியவந்தார். வாங்கிய தான்கை பெண்
வாள் ஆராய்ந்த படித்த பிறகு அதுகை
கட்டை போட்டு அமைக்கினில் அடுதி
இதி சேர்த்து வந்தார். மத்தவான்க் சில
புலவர்கள், துணிமணிகள், கைக கட்டி
இக்கன். பாத்திரம் பண்டங்கள், மற்றும்
உடைமகன் வாங்கி சேர்ப்பதில் காட்டி
தும் ஆவத்ததைக் காட்டிலும் பண்டங்கு
ஆவம் காட்டி அடிவன் கைவ தான்கைந
நினைவ் தோறும் பணம் கொடுத்த
வாங்கி சேர்த்து வந்தார். இப்படி வாங்
கி சேர்த்த புத்தகங்கள் சந்தகுதைய
சூரயிரோம் (காதி எப்பதினூயிரம் சூரய்
பெறுமகனவை) அடிவனில் இவ்வந்திவ்
கன்வையும் காட்டியாக விவக்குவந்தார்.

அடிகள் வாழ்ந்திருந்த இயற்கையையும்
அவ் அந்நிலைகளையும் நினைவத்தையும்
தமிழ் மக்கள் மூலம், உயிர் காண்பதை
கொடுத்துப் பெற்று, தமிழகத்தில் பிரபல
உடைவை ஆக்கவேண்டும். அக்கலை
இந்தத் தமிழகத்து ஒரு புதிய பாதை
திறப்பதற்காக விளங்க வேண்டும்.

கோவாக்கன் கைவ சம்பத்தின் பிம்பப் பத்துக் கொண்டவர். ஆனால் கைவத்தின் பெயரால் வெளிவரவி சிறுக்கும் தூய்கள் அங்கனங்காவும் புனித வேதமிக அவர் ஓர் புக் கொண்டவதில்லை. தமது அநியாசம் சம்பத்திக்கு உட்படுத்திப் பெருத்தவராக வந்ததையே ஓர் புத்தொன்றவர். அநியாசம் தமது தமயிற் உன்ன கைவத்தினை வேயோ தமீற் தூய்கள் அநிந்ததையும் தமது சிறுத்த தூய்கள் என்ன ஓர் புத்தொன்றவதில்லை, சூப்பை, உன்ன கைவ, இனாக்கெருக்கன் அநியாசத்தாத் கைவ உப்பாக சீராகித்த ஆனொர்.

அதிலும் ஆராய்ந்த ஒப்புத் தொன்மை எந்த எந்த பதிலுமே, ஆராய்ச்சி முடிவுகளின்படி பற்றித் தோன்றும் வேற்றுமை எழுவது இயல்பாயினும், அடிமை என்பது ஆராய்ச்சி முடிவுகள் வெளிப்படாத பற்றி எல்லாம் ஒப்புதலுள்ள முடியாமல் தோன்றுவது இயல்பாயினும்.

உய்யுதல் என்பதற்கு இவ்வுரைப்பதற்கு
அறிந்த அனுபவமும் தூதரில் அடிக்க
அடிக்காகக் கவனம் செலுத்தலும். இந்
னும் எம்பகாப் பற்றிய அங்குடைய
சூத்திரத்திற் தமிழன்பன் பனி குப்பு
சொன்ன மூட்டகன்.

பேரூண் கைந்த ஒத்துழைத்தா பணி யாற்றம் இயல்பை அடிசன் பெற்றிருக்க வில்லை. தனி கன்று தொண்டு செய்வதி லேவே அவருடைய உணர்வம் சொந்தது. சொற்பொழிவு ஆற்ற அளமுற்போரில் அடிசன் மிகக் கண்டிப்பாக கடத்தவொன் னாண்டு. இதனால் அவரை அனுதி அளமுற் பற்றித் தமிழ்ப்பாசன் தயங்கினான் என்பது பலரும் அறிந்ததே.

மேதகன், மகன், புவகன்.
பெரியவனிடம் தனி இயற்புடன் சில
இருக்கத்தான் இருக்கும். இவற்றை
மேல்வாடி அபுனிட் மத்தான நயிழ்
தொண்டு என்னவும் குறைந்த விட
காட்டு சொல்ல முடியாது.

தமிழும், தமிழகமும், கால சாஸனமும் உள் ளகதரையில் மகாத் மனிதரின் அறிவு, தொண்டின் குரலாக ஒன்றிநின்று விளங்கா எந்தெந்தும் ஒளி மிக்க தொண்டராகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

11. தர மனியடிதலில் அருகாமப் பதம்
 விரைக்கும், அவருடைய எண்ணத்தி-
 லுள்ளிருக்கும், சட்டி பதம்பதார்த்தம்
 மனமார்த்த அருகாமபதார்த்த தெரிவித்துத்
 சொல்லித் தரப் பதம் அருகாமபத இரத்த
 இடத்தில் இன்று ஒரு பெரும் பணம்
 இருப்பதாய் பதார்த்தம் தலைக்கும் தயிற்
 பதங்களுக்கு என்ன திதர்த்தம் எம் மொழி
 யின் தரம் அருகாமபதம் உதாரணம் !!

மகாத்மா காந்தி

சென்னை, 1900-1901

இணங்கையில் ஒரு வாரம்

❖ கவிதை ❖

4

அதுபத டன் குழிய டங்கென
இணயான ஆற்றல் வாய்க்கத் து கே. வி.
எஸ். வான் என்பவரால் பத்திரிகைத்
கட்டுறையில் குறிப்பிட்டேன் அங்கலா?
அப்படிப்பட்ட து கே. வி. எஸ். வானின்
ஆற்றலுக்கிடமிடமிட ஒரு செய்தியை
இப்போது கூற விரும்புகிறேன். திரு
வான் விபேஷன ஆழ்வார் அவர்களுக்குச்
சில வான்களுக்கு முன்பு எதப்பட்ட அதுப
வத்தை உட்களுக்குக் கூறியே திர வேண்
டும். ஒரு விட்டால் விபேஷன ஆழ்வா
ருக்கு மன சிம்மிதி ஏற்பட்டது.

திருவான் விபேஷன ஆழ்வார் தனிப்
பெரும் சிவஞ்சிவத் தமிழர் என்பது
ஆராய்ச்சியாளர் அனைவரும் ஒப்பு முடிந்த
செய்தியாகும். இராவணன் என்போது
தமிழரே. அப்போது அவனுடைய தமிழ்
விபேஷனனும் தமிழந்தான். இராவணன்
தமிழன் என்பது அவனுடைய பத்திரிகை
தமிழனின் மோதல் அடித்துச் சந்திரன்
செய்து முடிந்த போது செய்தி. அவன்
முன்பு தான் அளித்த பாடி என்னும்
இராக் குறியை மீட்டிக் கொண்டு சம
வேதத்தைத் தந்திச் சிவபெருமானிடமுமிருந்து
பாடியதிலிருந்து இராவணன் தமிழன்
என்பது உண்மையாக தென்னக்கையாக
விளங்கி வருகின்றது. இராவணனின்
தமிழன் எங்கிரு. குறைந்த பட்சம் திர
விடன் எங்கே. நாம் ஒப்புக் கொண்டு
விடுவதே நல்ல. இல்லாவிடும். சம
ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் கிடுகிடுகிடு புரையாடு
களுக்குத் தமிழர் பட்டத்தாகக் கட்டத்
தொடங்கி விடுவார்கள். வானி இந்தத்தும்
தான் புலம்பிய கட்டத்தை எடுத்துக்
காட்டி. "ஒரு தனித் தமிழன் எகம்பென்
னைத் தவிர வேறு வார இப்படி அருமை
வாகப் புலம்பி வருகிற முடியும்?" என்று
ஒரு பெரிய பேராளர் போட்டு எகம்பென்
தினா அடித்து விடுவார்கள்! சிறை.

சமது சிவஞ்சிவ விபேஷன ஆழ்வார்
கேடுகளால் இவர்களை அகட்டு வந்த
பிறகு கையாகத் தொடங்கிற்று. உடனே
விபேஷனனின் கையையும் தொடங்கிற்று.
சிறையும் இராமருமாகச் சென்ற கையாக
இப்படி மோதல் செய்து கேடுத்த விட்
டர்களே என்று வருத்தினார். இந்த உண்
மை என்னென்னதற்கும் இருக்கும்படி
கொண்டிவிட்டுப் போனாகவே என்று
கிணந்து மிகவும் வருத்தம் பட்டார்.
அதிலும் திரவாய் என்ன கொள்ளும்?

"இந்தக்கேடுகளுக்கு எப்படி எதற்கும்!
இந்தா! இந்தா! இந்தா!"

என்று பங்கலி. அதுபங்கலி. சரணாக்
காகச் சொல்லிக் கொடுத்தவிட்டுப்போய்
விட்டார்! அவருக்குள்ள சொல்லத்தரு?
இந்த இவர்களுக்கு எதற்கு என்னென்ன
தற்கும் வார கட்டிக்கொண்டு மாடியப்
பது? ..... இப்படிச் கையிப் பட்டுக்
கொண்ட விபேஷன ஆழ்வார் கையாக
ஆரம்பத்தில் கொழுப்புகு அருமை
உள்ள ஒரு குந்திச் குதையில் படுத்த
அண்ணா கும்பகண்துடைய தொழில்
மேற்கொண்டார். தமிழனின் தொழில்
மேற்கொண்டார் என்று சொல்லவும்
தவறுதலாக.

சாட்சிக்குடைய சாய்க்கண்களென்பது
ஒரு நாமமேன் தங்கிவிட்டு எழுந்த
பாத்தான். இவ்வகையில் எல்லாம் மாறு
தலா பிறக்கக் கண்டார். அவர் தங்கும்
சாயத்தில் என்னவெல்லாமோ கட்டி
விட்டது. தங்குமையனுடைய தொடை
யின் கையிற் திரிப்பவர்கள் அங்கலா
திரிப்பவர்கள்? முதலில், பேரிக்
கையிற் கட்டார்கள்; பிறகு டக்கக்காரர்
கட்டார்கள். இந்த இரு சாதனையும்
எடுத்த விழுவக்கட்டிய குதையுடைய
பாகவாதிசெய்தார். தூன்புப் பவவரு
காவம் ஆட்டி கொடுத்திவிட்டுத் தனக்குச்
செய்யாவி வாய்வு சென்னவர்கள் தான்.
அதிலும் கண்க்கொண்டவர்தான் என்று
திருவானித்து. அவருடைய கையின்
இவ்வகை எதற்குத்தான் கொடுத்து விட்
டுப் போனார். என்னே, விபேஷன ஆழ்
வார் தங்கி எழுந்த லும் முழி முழி என்று
முழிக்கும்படி சென்றது. இராவணன்
கையாக விட்டுப் போனதில் விபேஷன
ருக்கு ஒரு மாதிரி எந்தொருத்தான்.
என்னே "காழ்க் தங்கலம்!" என்று
கொழித்துவிட்டு. இவ்வகையில் இனி
சாதனா பிறகுதான் வாய்வு என்று
திருவானித்தார். இப்போதான் அவருக்குச்
கண்டவர்கள் பல ஏற்பட்டன.

பேரூர் உரிமைப் பதிவு அறிவாரிவிடம்
சென்று "என்னை இவ்வகையில் பிறகு
வாய் பதிவு செய்யவேண்டும்" என்று
கேட்டுக் கொண்டார். அகலா அகலிடம்
ஒரு கத்தை எழுதுகின்றக் கொடுத்துப்
புத்திரி செய்து தந்தொன்றார். விபேஷன
ஆழ்வார் அந்த எழுதுகின்ற பார்த்த
விட்டுத் திறந்த வென்று விழித்தார்.

"எழுதப் படிக்கத் தெரிவாதா?" என்று அதிகாரி கேட்டார்.

"தெரியும்; ஆனால் நான் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த காலத்தில் எழுத்துக்கள் வேறு விதமாக இருந்தன. ஆகையால் அதிகாரி அவர்களே எழுதுக்கொடுப்பூதி செய்துகொள்ள வேண்டும்!"

அதிகாரி கருணா கூர்ந்து விபேஷணைகளைக் கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்தார்.

"உங்களுடைய பெயர் என்ன?"

"விபேஷணர்."

"தகப் பூர் பெயர்?"

"புவஸ்தியர்."

"பாட்டனார் பெயர்?"

"பிரம்மா."

"தகப்பனாரும் பாட்டனாரும் இவ்வகையில் பிறந்து இவ்வகையில் வசித்தவர்கள்தானா?"

"தகப்பனார் புவஸ்தியர் இவ்வகையில் பிறந்து வளர்ந்தவர். அவருடைய பெயரால் போலீஸாராவா என்ற காரணம் இருக்கிறது."

"பாட்டனார் விபேஷம் என்ன?"

"பாட்டனார் திருப்பாற்கடலில் மகா விஷ்ணுவின் சாதி மைலத்தில் பிறந்து பிரம்மபொசுத்தில் வசித்திருப்பவரீ..."

"அப்போதே சினைத்தேன்!" என்று அதிகாரி. விபேஷணை ஏற இதற்குப் பார்த்து. "அப்படியானால் உம் பாட்டனார் இவ்வகையில் இல்லை!" என்றார்.

"இல்லை, ஆனால் அண்ணன் இராவணனுக்குப் பஞ்சாங்கம் பார்த்துச் சரஸ்வதி விசமயம் இங்கே வந்ததுண்டு."

"சரி! நீ இவ்வகையில் வம்சாவளியைப் பிழைத்து உரிமையுடையவா?"

"அது இல்லாவிட்டால், வேறு எந்தப் பிரஜா உரிமை கொடுத்தாலும் சரிதான்."

"நீ இவ்வகையில் பிறந்ததற்கும் இருந்ததற்கும் சாட்சி உண்டா?"

விபேஷணர் சிறிது போசித்து விட்டு "பிறந்ததற்குச் சாட்சி கிடைப்பாது. இருந்ததற்கு அனுமதி என்ற ஒருவர் சாட்சி சொல்லக்கூடும். ஆனால் அவரைத் தேடிப்பிடிப்பது கஷ்டம்!" என்று.

"அந்த மாதிரி வாய்மூல சாட்சி உபயோகமில்லை, எழுத்து மூலமான ஆதாரம் வேண்டும்."

இதைக் கேட்ட விபேஷணர் கருகருப்புடன் சென்று, வாய்மீது சாமாயணம், கம்ப சாமாயணம், துணி தாள் சாமாயணம், சாம நாடகக் கீத்தனை ஆகிய புத்தகங்களைக் கஷ்டப்பட்டுத் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்.

அதிகாரி அவ்வளவு புத்தகங்கையும் புரட்டிப் பார்த்து விட்டு, "இதெல்லாம் பழைய கதைகள். உபயோகமில்லை. திரேதா புத்தகம் செய்தி இங்கே யாருக்கு வேணும்? 1938-ம் வருஷத்திலிருந்து 1945-ம் வருஷம் வரையில் நீ எங்கே இருந்தீர்?" என்று கேட்டார்.

"இவ்வகையில் தான் இருந்தேன்."

"இதற்கு ஏதாவது ஒன்றாவேணு மூலமான சாட்சியம் இருக்கிறதா?"

"எந்த மாதிரி?"

"இந்தியாவிலிருந்து ஏதாவது கடிதம், ரிஜிஸ்டர், மணியரிடம் மேற்படி ஆறு வருஷங்களில் வந்ததுண்டா? வந்த கடிதங்களின் உறைகளைப் பத்திரப் படுத்தி வைத்திருக்கிறீரா?"

"இல்லை."

"அப்படியானால், உமக்குப் பிரஜா உரிமையும் இல்லை."

இதைக் கேட்ட விபேஷணர் மூச்சை யடைந்து விழுந்து எழுந்த பிறகு, "இனி இவ்வகையில் இருப்பதா? வைகுண்டத்துக்குப் போய் முகையிருவதா?" என்ற வகையில் ஆழ்ந்திருக்கிறாராம்.

இதைக் கேள்விப் பட்டதும் விபேஷணைப் பற்றிய வகையில் நான் ஆழ்ந்தேன். முருகனைப் பற்றிய வகை நோற்றிய பிறகுதான் அவரை மறக்க முடிந்தது.

ஒரு கதை கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள் அல்லவா? ஒரு மனிதருக்கு இரட்டைக்

ஜி. வெ. வி. எஸ். வால் (குடியுடையவர்)
"விபேஷணி" செய்தி ஆசிரியர்.

ஸ்ரீ சே. வி. எஸ். சத்தரம்

குழந்தைகள் பிறந்தன. இதைப்பற்றித் திரைப்படம் ஒருவர் வந்த தாமது அதுதான் பத்திரம் தெரிவித்தது. "உங்களுக்குக் கூசல் எங்கும் பிடியாதே! இரண்டு குழந்தைகளும் சேர்ந்து கூசல் போட்டால் பெருங் தொல்லைவாயிருக்கிறதா?" என்று கேட்டார். "அது தான் இங்கு! ஐந்தைக் குழந்தையாக இருந்தால் தான் கூசல் தொந்தரவு. இரண்டு குழந்தைகள் சேர்ந்து கூசலிறும் போது ஒன்றின் கூசல் இன்னொன்றின் கூசலில் மறைந்து விடும் அல்லவா?" என்று சொன்னார் இரட்டைக் குழந்தையின் புத்திகாதித் தகப்பனார்.

இதுபோலவே முருகனைப் பற்றி எனக்கு ஏற்பட்ட வேகவினும் விபிஷணனின் கவலையையும் நான் மறக்கவாசித்தேன்.

நீதிமனதில் விமான விசையத்தில் காங்கன் இறங்கியதும் அங்கே கூடியிருந்த கண்பிகளின் முகங்களிலிருந்து மத்தியில் ஒரு முகம் பளிச்சிதோன்று மயங்கியவுடன் காட்சி தந்தது. யாதோ தெரிந்தவராய்ந்தான் இருக்குமென்று அடிதாடி வந்தது புன்னகை செய்து கையத்தேன். உடனே அவரும் புன்னகை செய்து. "கங்கன் கோவிலுக்கு வரவேண்டும். தெரியுமா? கோவிலுக்குக் கட்டாயம் வரவேண்டும்!

இவ்வாறிட்டால் உங்களைத் திரும்பிப் போக விடமாட்டோம்!" என்றார்.

டாக்டர் கங்கனாதனின் இயல்பைச் சேர்ந்ததும் மதபடியை அநேக கண்பகரப் பார்த்தேன். "கங்கன் கோவிலுக்கு வர வேண்டும். எவ்வளவு கூட்டுப் பிரார்த்தனையில் கசிந்து கோவன் வேண்டும்! இவ்வாறிட்டால் விடமாட்டோம்!" என்றார். இந்த கண்பகரப் பெண் சே. வி. எஸ். சத்தரம் என்றும். கொழும்பில் பிரபல விர்த்தகி என்றும் அறிந்தேன்.

"கோவிலுக்கு வரவேண்டும்: கூட்டுப் பிரார்த்தனையில் கசிந்து கோவன் வேண்டும். இவ்வாறிட்டால் விடமாட்டோம்!" என்று அவர் மேலும் பத்துப் பன்னிரண்டு தடவை சொன்ன பிரதி, எனக்குக் கோபம் வந்து விட்டது.

"எந்தக் கோவிலுக்கு?" என்று கேட்டேன்.

"முருகன் கோவிலுக்கு" என்றார் ஸ்ரீ சே. வி. எஸ். சத்தரம்.

"எந்த முருகன்?" என்றேன்.

சிறிது நிகைத்துவிட்டு, "ஓரே முருகன் தான். அய்யா தான்!" என்றார்.

"ஓரே முருகன் தான் என்றும், அவரை நான் தமிழ் நாட்டில் பார்த்தேனோ? இங்கே எப்போது வந்தான்?"

"முன்னமே வந்த விட்டார். வேறு காலமாக இங்கேதான் இருக்கிறார்."

"இது என்ன ஜாதி, வேடிக்கை? வேறு காலமாக இங்கே இருக்கிறார் என்றால், இவர்களைப் பிரதேசமாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறாரா?"

ஸ்ரீ சத்தரம் சிறிதளவுப் போனார். அவருடைய விழிப்புக்கு எனக்குக் காரணம் தெரியாமலே. முருகன் பெருமான் இப்போதைய இவர்களைப் பிரதேச உரிமை விதிகளின் கீழ் பதிவு செய்து கொள்ள முடியாத ஏனெனில், அய்யா வள்ளி, தேவ பாகி ஆகிய இரண்டு பத்திரிகைகளும் இரண்டு கண்ணாடிக் கையத்துக் கொண்டிருப்பது அல்லவா?

ஆகவே, முருகன் இவர்களைப் பிரதேச ஆக முடியாத இரண்டு மனைகளின் உள் எவன் யாருமே இவர்களைப் பிரதேசமாக முடியாத. ஒருத்தரை மனைவி என்றும், இன்னொருத்தியை வேறு ஏதாவது பெயர் சொல்லியும் அழைத்தால் புழம்பெற்ற இவர்களைப் பிரதேசமாகலாம்! இது வரையும் மனைவிமா? என்று அழைத்தால் அது சாத்தியமில்லை.

இருந்தால் மனைக்கர்ப்பு பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயம் எதிரிகடையானது தான். ஒரு நாள் மணங்கட அல்லவது புத்திகாதித்தனமானது என்று நான் சொல்ல முடியாத. ஒரு தடவை, ஏதோ

போனஸ் போகிறது என்று மன்னித்து விடலாம். இரண்டாக நடவடிக்கை ஒரு தவறாத சேர்தால் அதை யார்தான் சரி என்று ஒத்துக் கொள்ள முடியும்?

ஆகவே, இருதர மனத்தை கவர் அவ்வளவாக விரும்புகிறவன் அவ்வ. ஆனாலும், இந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு அநேக ஆயிரம் இத்தியர்களுக்குப் பிரஜா உரிமை இல்லை என்று அடித்து விடுவதா சிறந்தால், அதை எப்படி சியாமல் என்று ஒத்துக் கொள்ள முடியும்?

இவ்வகையில் ஏற்பட்டிருக்கும் இரு தரப் பிரச்சினை இக்கசியம் இதுதான். தேவியைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்பவர்களை இத்தியத் தொழிலாளிகளில் பலர் ஒரு மனையிக்கு மேலே கசியாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களாம். மூங்கோயெல்லாம் தோட்ட முதலாளிகளுக்கு இது சொசைரிமாய் விருந்தது. தேவியைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்குப் பெண்கள் அதிகம் தேவை. அவர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவாகக் கொடுத்தால் போதும், கத்திரிமாக ஸ்திரீகளைக் கொண்டு வந்து தோட்டங்களில் விடுவதற்கில்லை. அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். ஆகையால் தோட்டத் தொழிலாளிகள் இரண்டு அல்லது மூன்று மனையினைப் பணர்ந்து கொள்ளாத முதலாளிகள் விரும்பினார்கள். அதிக உரிமையாளன் வரும் என்ற காரணத்தினால் பல தொழிலாளிகள் அவ்விதம் இருதர மனம் செய்து கொண்டார்கள்.

இப்போது சிங்கை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தின்படி மேற்படி வழக்கம் பிரஜா உரிமைக்குப் பெரும் இடையூறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. "பிரஜா உரிமையைக் கைவிடுவதா? அல்லது கட்டிய மனையியைக் கைவிடுவதா?" என்ற தீர்மானம் சர்க்காரின் சித்தம் பல ஏதாழ்த தொழிலாளிகளுக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாவம்! இரண்டு பெண்டுகட்டிக்காரர்களுக்கு உள்ள கஷ்டங்கள் போதாவென்று இந்த கெடுக்கடி வேறு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த கெடுக்கடியான பிரச்சினை, எந்த முறையுப் பெருகாதுக்கும் ஏற்படத்தானே செய்யும் என்ற கவலை என்னுக்கு ஏற்பட்டது. எனவே, கண்பர் சந்தரம் அவர்களிடம் "முருகன் இத்தியாவுக்கே நிரும்ப அனுப்பி விடுவதுதானா?" என்று ஆணைமீறம் சொல்லிப் பார்த்தேன். கண்பர் சந்தரம் "அது முடியவே முடியாது" என்று சொல்லி விட்டார்.

பிறகு அவருடைய வற்புறுத்தல்கள் இணங்க, ஸ்திதப்பிட்ட ஸ்ரீ கப்பிரமணியன்வாமி கோவிலுக்குப் போய்ப் பார்த்த

போது, கண்பர் சந்தரம் அதுமதி கொடுத்தாலும் முருகன் அவர்களுக்கு இலகிம் இனம்பிவிட மாட்டார் என்று கண் முடியுச் செய்ய வேண்டியதாயிற்று.

கோவில் என்றால், இதுவல்லவா கோவில்? பத்தி என்றால் இதுவல்லவா பத்தி? பிரார்த்தனை என்றால், இதுவல்லவா பிரார்த்தனை?

கோவில் பிராகாரத்தில் அமைந்திருந்த விஸ்தாரமான மண்டபத்தில் அவர்களிடம் அழியா ஈரஞ்சல் மஞ்சத்தில் வன்னி, தேவயானை சமேதராக முருகன் வீதிருந்தார். ஊஞ்சல் இவ்வகை அடிக்கொண்டிருந்தது. முருகன் பத்தர்களுக்கு அருள் புரிய வருகி வருகி வருவது போலத் தோன்றியது.

ஸ்ரீ சந்தரம் அவர்களுக்கும் அவருடைய சமேதரகும் பட்டை பட்டையாக வெள்ளைத் திருநீறு அணிந்து, பலப் பல ருத்திராட்ச வட்டங்களைத் தரித்து, சிவபக்தியே வடிவம் கொண்டவர்களைக் கிணங்கினார்கள். இவர்களைப் போல் இன்னும் தாற்றுக் கணக்கான அடியார்கள் அச்சமையில் சேர்ந்திருந்தார்கள். நிருச்செல் தாரிவிருந்து வந்திருந்த ஒரு பத்தர் இனிய குரலில் நிரும்புகழ் பாடினார். அந்நவரும் ஒரு முகமாக மனம் குவிந்திருந்து பிரார்த்தனை நடத்தினார்கள். பத்தி வெள்ளம்

சித்தவான் ஸ்ரீ வி. எம். கோ. கணசந்தரம்
கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கக் கவிமணி

ஆதித்யா ஸ்ரீ ஸாங்கர் பேரவைத்தலைவர்

பெருக்கெடுத்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடத்திலிருந்து புறப்படுவதற்கு முன்னால் இவரின் இளைப்பாறல் விவரம் என்ன?

இந்தியாவில் எங்கள் தம்பிய சிவ சிவன் என்பவர் இன்னொரு ஆயத்தத்துக்குச் செல்லும் பக்கத்தில் எங்களுக்குக் கிடைத்தது. கொழும்புக்குப் பக்கத்தில் கப்பித் தாவரத்தை என்னும் விசித்திரப் பெயர் உள்ள ஊரில் ஸ்ரீ கைலாசநாதர் கோயில் என்னும் பழமைபுர ஆயத்தம் இருக்கிறது. இது சிலருக்கு எவ்வளவு சிறியதாக இருக்கிறது. ஸ்ரீ வி. எஸ். சாமிநாதன் செட்டியார் என்னும் வணிக வலியை அந்தப் பழமை ஆயத்தத்தின் புதுப்பிக்கும் திருப்பணியில் ஈடுபட்டார். பதின்மூன்று ஆண்டுகள் முன்பு, தங்குபவர்கள் சிறுமக்களின் பலருடைய உதவியுடன் திருப்பணியை முடித்துக் கும்பாபிஷேகமும் நடத்தினார். கும்பாபிஷேகம் நடந்த மூன்று மாதத்திற்குப் பின்னர் இவ்வளவு அந்தப் பெரியவரைக் கைவாசலுக்குக் கொண்டுவந்தார்.

இந்தப் புனிதமான ஆயத்தத்தை எங்களுக்குத் தரிசனம் செய்து வைத்தவர் ஸ்ரீ பி. என். சித்ரவேல் செட்டியார் என்னும் மற்றொரு சிறிய இவரின் வந்தவர். இவரும் சிறந்த பத்திரிகை, எம் திருப்புகழ் மணி கிருஷ்ணசாமி ஸ்வாமின் குழந்தைச் சேந்தன். ஸ்ரீ கைலாசநாதர் கோயிலில் இவர் சிறந்த கொண்டிருப்பதோடு கூட

இன்னும் பல பொது சங்க தொண்டுகளையும் ஈடுபட்டிருக்கிறார். “இந்தியர்கள் இவர்களைப் பணம் சம்பாதிப்பது இந்த உலகத்துக்குக் கொண்டு போவதில் நுகர்திருக்கிறார்கள் தவிர இவர்களைப் பித்தர்தான் தான் எதுவும் செய்வதில்லை” என்ற புகார் இவரால் நுகரவு கிடைக்கிறது என்று கண்காணிப்பார்கள்.

தமிழ்ச் சங்க ஆண்டு விழாவின் பொது பெற்ற அதுபவங்களிலிருந்தும் இந்த ஆண்டு ஆயத்தத்தில் கடைசியாக இருக்கிறார்கள் ஸ்ரீ தாராஜும் எங்கும் இருக்கிறார்கள் என்பதும், தமிழ் நாட்டில் இப்பொழுது சிவ “தமிழை ஒழித்து விடுவோம்!” என்றும், இன்னும் சிவ “கடவுளைத் தொலைத்து விடுவோம்!” என்றும் பயமுறுத்தி வருகிறார்கள் அல்லவா? அப்படியே இவர்களுடைய கட்டு பிரமாதமான கைவாசல் பெற்று வெற்றி கிடைத்தாலும், கம்மத்தைய தமிழும் தமிழரின் கடவுளும் கட்டாயம் தப்பிப் போகும் என்று கொள்கிறார்கள். தமிழையும் தமிழரின் சமயத்தையும் தமிழ் நாட்டினுள்ளவர்கள் கைவிட்டாலும் கூட இவர்களைவிடும் தமிழர்கள் போற்றிக் காப்பாற்றி வருவார்கள். இதில் என்னையும் சந்தேகமில்லை.

இந்தகதை உறுதி பெற்றுக் கொண்டு, கொழும்பு கண்பக்களிடம் விடையும் பெற்றுக் கொண்டு, ஸ்ரீ தாராஜும் நானும் வாழப்போகும் திருக்கோயிலுக்குச் செல்வோம்.

5

பிரதீபம் பாராத்தல் இடம் விழுந்தால்.....இது என்ன? இடம் விழுந்தால் வாழப்போகும் திருக்கோயிலுக்குச் செல்வோம்? உன்னாலேயே இடம் விழுந்தால் உடனடி...விழலாம், ஸ்வாமி, விழலாம்? உன்னாலேயே என்னுடன் இடம் விழுந்தால், ஆனால் உன்னாலே இடம் விழுந்தால் என்னவோடு ஒரு சிலையில் விழுந்த தொலைப்போம். அல்லது ஒரு டிராம் வண்டி அல்லது மோட்டார் வண்டி அல்லது ஒரு சிலையில் வண்டி விழுந்த தொலைப்போம், வண்டிகள் விழுந்தால் என்னவோடு. பொருள் வந்த தடைப்படும்.

ஆனால் வாழப்போகும் திருக்கோயிலுக்கு ஒரு உபாத்தியாயம் அல்லது ஒரு கவிதைப் பித்தரின் விருந்தோம். அப்படி விருந்தினர் அங்களுக்குச் சேதம் ஏதேனும் ஏற்பட்டால் வாழும் அந்தப் பத்திரிகைகளைப் பார்ப்போம். அவர்கள், பதினாறு பேரில் ஒருவர் இருவர் குறைந்த போனால் என்ன பிரமாத கட்டம்? ஒரு வேளை எம் இடம் விழுந்தால் பொது பக்கத்

தில் ஒரு ஆசிரியர் அவ்வது கல்விமான் இவ்வாறு போனதும், உம் தகையின் விழுந்து விட முடியாத. பாழ்ப்பாண கலாத்தல்கள் ஒரு சாலைபோல; ஒரு விதிபோல தகையின் விழுந்து கைக்கலாம் என்ற ஆகா பாருக்கும் வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அப்படி சீக்கள் இடத்தில் ஏழே விழப் போகிறார்கள் என்பதற்கு அறிஞர் எண்பட்டவுடன் ஒரு கலாசா அறிவாதிட்டமாய் ஒரு உயர்ந்த சீக்கள் தகையின் விழாமல் தாங்கி எடுத்துக் கொண்டு போய் உய்களைக் குணபத் தொட்டியில் போட்டுவிட்டு மறையாக்கிய பார்ப்பார்!

ஸ்ரீ மெ. ஆனந்தப் பிள்ளை
இவ்வகை உணவு இவரை நலிவர்

குணபத் தொட்டியில் போடும் உரிமை பத்திரிகாசிரியர்களுக்குத்தான் உண்டு என்று அதுவாறும் எண்ணி விடுகிறேன். பாழ்ப்பாணத்தில் கலாசா அதிகாரிகளுக்கும் அந்த உரிமை உண்டு என்று தெரிந்தது. பத்திரிகாசிரியர்கள் கை கட்டுறாகளை மட்டுந்தான் குணபத் தொட்டியில் போடுவார்கள். பாழ்ப்பாணத்தில் கலாசா அதிகாரிகளோ அந்த கைத.- கட்டுறாகளை எழுதிவைக்கைக் கூடக் குணபத் தொட்டியில் தூக்கிப் போட்டு விடுவார்கள்!

இது எப்படி எனக்குத் தெரிந்தது என்றால், பாழ்ப்பாணத்தில் என்னும் ஸ்ரீ தூதரும் தங்கியிருந்த இவ்வுரு தினங்களில் ஒரு கால் மாடு போலிஸ் அதிகாரியைப் போல் உடுப்புத் தரித்த ஒருவர் வந்தார். "ஐயா! இந்த ஊர் ஆயவத்தின் திருவிழா கடைபிடிக்கிறது, சீக்கள் தூது விமிடம் வந்து எழுகம் தர வேண்டும்!" என்று. என் காலாகளை நான் கம்பியிலும், எப்போதும் என் காலாகளை விழுவதில் எனக்குக் கொஞ்சம் அங்கம்மிக்கை தான். அவரை ஏற இறங்கப் பார்த்து விட்டு, "எங்கே வரவேண்டும் என் இதிகள்?" என்றேன். "ஆயவத்துக்கு வர வேண்டும், விழா நடக்கிறது!" என்று.

ஒருவேளை பாழ்ப்பாணத்தில் ஆயவம் என்பதற்குப் போலிஸ் கட்டைக் கூட அவ்வது கைதர்களால் என்ற போலிஸ் இருக்கிறோம் என்று யோசித்தேன். எல்லாவற்றிற்கும் போலிஸ் பார்த்த விடவாம் என்று தனித்து புறப்பட்டுடன். கோவிலில் தெரிபுள்ள சாதுவதிகளில் ஒன்றுக்கு வந்து சேர்ந்தேன். கங்குலிக்குத் திறக்கி நடக்கத் தொடங்கினேன். என் சட்டைப் பையில் இருந்து கைக்குட்டைவை எடுத்தேன்; அப்போது ஒரு காலிதல் ஏழே விழுந்தது. உடனே அந்தப் போலிஸ் உடுப்புத் தரித்த கலாசா உத்தியோகஸ்தர் அந்தக் காலிதத்தைப் போதுக்கி எடுத்து விதி ஓரத்தில் வைத்

திரும்ப குணபத் தொட்டியில் கொண்டு போய்ப் போட்டான். பிறகு நான் வேண்டுமென்றே கைக்குட்டைவைக் ஏழே போட்டேன். அதையும் போதுக்கித் கொண்டு போய்த் தொட்டியில் போட்டான்.

"பெரியசாமி! ஐக்கிரகத! தப்பித் தவறி தகையின் விழுந்து விடவேண்டாம். விழுந்தால் கம்பையும் கொண்டு போய்த் தொட்டியில் போட்டுவிடப் போகிறார்!" என்று எச்சரித்தேன்.

"பார்த்தீர்களா? எம் ஊரில் கோயில் உதவையர் என்றும் சுற்றுப் பக்கங்களில் எவ்வளவு குணபயம் உருமாவிருக்கும்? இந்த விதிகளில் ஒரு குணப உதவையர் இல்லையா?" என்று தூதர்.

"இந்த ஊரில் குணப உணத்தற்கு மெத்த கொடு போல் தோன்றுகிறது. சுற்றுப் பக்கங்களிலே அழகி விட்டாகவோ, என்னவோ?" என்றேன்.

"இங்கு ஐயா! திருவிழாவை முன் விட்டு விடுகளைச் சுற்றம் செய்து வைத் திருக்கிறோம்!" என்று அங்காரி.

"ஓவோ! அப்படியா?"

"விதிகள் துண்பவாக இருப்பது உங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிற தல்லவா?"

"பிடித்திருக்கிறது! ஆனாலும் ஒரு குணப விதிகளை வெய்தாம் சுற்றம் செய்து வைத்திருந்தால் மட்டும் போதுமா?"

என் செடுதியும் சத்தினக் கம்பனம் விசித் திருக்கக் கூடாது!" என்றேன்.

"சத்தினக் கம்பனம் விரித்தால் தரை அழுக்காகிவிடும். ஐயா!" என்று அந்த கைதார அதிகாரி.

சாது விதிவிலகியும் சுற்றிப் பார்த்த பிறகு ஆய்வத்துக்கும் செல்ல கம்பப் பெரியசாமியைத் தூரம் விருப்பினர். நான் கண்டிப்பாக மறுத்து விட்டேன்.

"நித்தியமாய் நீக்கணாய் நிரம்பமாய்
நிரந்தராய் நீக்க
சத்தமாய்....."

என்று தாயுமானவர் பாடிவிருக்கிறார். எடவுன் கத்த வடிவமாக இருக்கிறார் எனில், அந்த சாது விதிவிலகியும் அவர் கட்டாயம் இருக்கத்தான் வேண்டும். எடவுன் தனிமிக ஆவலத்துக்குள் போக வேண்டிய அவசியம் என்ன?.....

மேலும், ஒரு கட்டுரை எழுதும்போது எம்சேயோ ஆரம்பித்து எம்சேயோ போவது உரிமை அவை. ஆகையால் இடறி விழுந்தெ எட்டத்துக்கே நிரும்பி வந்து சேரவேண்டியவருதான்.

மீட்டிப் பாராணத்தில் எங்கே பார்த்தாலும், இடறி விழும் இடமெல்லாம், ஆசிரியர்கள் அவ்வது கல்விமான்சொகவே இருப்பார்கள். நகர மண்டபத்தில் கடந்த கட்டத்தில் ஒரு பிரமுகரைக் குறிப்பிட்டு, "இவ் இக்கு...பெரிய கல்விமான் (கொவர்)" என்று ஆசிரியர் பேசும்ப நாயகம் அறிமுகம் செய்கிறார்.

"கல்விமான்கள் இருக்கட்டும், ஐயா! கல்விமான்களைத்தான் இந்த ஊரில் எங்கே நிரும்பினாலும் பார்த்திருமே! கல்விமான் இவ்வாறு ஒருவரைக் காட்டுகிறான்!" என்று கேட்டேன்.

"அவ்வோ! தூத்துக்குடி வண்டி விரை ஒரு ஆள் சாத்துக்குடி கேட்டாரு. பேச, சீக்கிரம்."

அந்த கைப்பராய் காட்ட மூடியவில்கு. என் ஆகாசக் கோட்டை நகர்த்தது. கல்விமான் அவ்வாறு ஒருவரைக் கண்டு பிடித்தாய். அவரைக் கொண்டு "கல்விமான் அவ்வாறு கைம்" ஒன்று ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட உரிமைகளும் எட்டசைப் சந்தானங்களும் உத்தியோகங்களும் வேண்டுமென ஒர் இலக்கத்தையே ஆரம்பித்து கையக்காரம் என்று எண்ணி விருத்தேன். அது சாத்தியமாகவில்லை!

மீறுபடியும் பன்னிக்கட ஆசிரியர்க ளிடம் வருவோம். யாழ்ப்பாணத்தில் பன்னிக்கட ஆசிரியர்களும் அதிகம்; பன்னிக்கடங்களும் ஏராளம்.

"யாழ்ப்பாணத்தில் மாபெரும் கைத் தொழில் என்ன?" என்று கொழும்பில் உள்சுவியன் ஒரு தேன்கி போட்டுக் கொள்வார்களாம். "பன்னிக்கடத்தான்!" என்று பதிலும் சொல்வார்களாம். இப்படி அவர்கள் சொல்வதற்குத் தகுந்தார்போல் ஆசிரியர் ஸ்ரீ நாராய் பெரிசுப் காயகம் கையில் ஒரு தடி வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன்.

பத்த வகுப்புக்குக்கு முன்னால் ஸ்ரீ பெரிசுப்பகையகத்த நான் பார்த்த போது அவர் கையில் பிரம்பு இல்லை; இப்போது இருந்தது. அப்போது அவர் பன்னிக்கட ஆசிரியர் அவ்வ. ஆனால் இப்போது நிற்கு "கோசென்" தலைமை ஆசிரியர்.

"ஆகவே இந்தக் கைத் தடியினால் உங்கள் பன்னிக்கடத்தில் தொழில் உடத்துவீரீசனோ? பின்னகை அடித்து வெளுத்த விடுவீர்களோ?" என்றேன்.

"அதெல்லாம் இங்கே நான் பின்னகை அடித்தெவழக்கம் இல்லை!" என்று ஸ்ரீ பெரிசுப் காயகம்.

"அப்படியானால் பெற்றோருக்கைத்தான் அடிப்பீர்களோ?" என்று பிதியுடன் கேட்டேன்.

"பெற்றோருக்கையும் நான் அடிக்க மாட்டோம்....."

"பின்னே, உங்கள் கையில் தடி இருப்பது எதற்காக?"

"கால்கள் கொஞ்சம் நீர் கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆகையால் சிறிது எய்ந்து கட்டவேண்டியிருக்கிறது. கட்டப்பதற்கு உதவியாக இந்தத் தடியை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்."

"நீங்கள் எய்ந்து கட்டப்படும் ஒரு அறு எய்ந்தான் இருக்கிறதா!" என்றேன்.

அந்தக் குறிப்பை அறிந்த ஸ்ரீ நாராய் பெரிசுப் காயகம் எழுந்த ஸ்ரீ பெரிசு சாமியைத் தூரமும் வகுக்குப் புறப்படு கையில் தலைக்கு ஒரு அழகிய கைத் தடி பரிசாகக் கொடுத்தார். (தொடரும்)

ஒட்டைச் சிவிங்கியும் கோழியும்
கண்ணீர் குடிக்கும் விதத்தைத்
பார்த்தீர்களா? ஒட்டைச் சிவிங்கி
குனிந்து குடிக்கிறது. கோழி
அண்ணாந்து குடிக்கிறது!

நம் வாய்க்கு
வெறியும்

சிந்தப் பத்துக்குப்
புதிதாகக் குடிவந்தி
குடிக்கும் பாம்பு நல்ல
பாம்பு என்று சொன்னால்
பழைய பாங்க்தான்
அல்லவா 'தொரியு'!
சுது ஒரே விஷம்
என்று!

சிந்தப் பத்துக்குப்
வாட்டால் என்ன
செய்ய?

ஒரு 'பஸ்'
தகம், ஸார்!

ஒரு சமயம் கதம்ப
கொட்டி கண்ணில்
தவ்வவா? அடுத்த
கணமாய் வாங்க
வகற்று உடனே
பாடினாருக்கு
கண்ணைத்
திறந்து
விடும்.

செம்மலி
சொன்ன
வெள்ளையன்
விருது புரண்ட
தான் யாருக்கு
யினை திறந்து
புறவைக்கிற பா
கொடுத்தாய் ந
கட்டப் படுவதை
பார்த்துள்ளேன்

நிலக

சாரா

எதிர்பாடுங்கள்

ஜெம்னியின் ஒளவையார்

பாமரருக்கும் பண்டிதருக்கும்
வழிகாட்டியாயிருந்து அபேசித்த
கவிபுரையின் கதை...

கே.பி.சுந்தராமப்பாள்

நாடகம்

விசிப்பில் சூப்பறப்
படுக்கவும். இரண்டு
சூழ் கால்களும் சேர்த்
திருக்க வேண்டும்.
இரண்டு உள்ளங்கை
களும் புதுங்கைக்குக்
கீழ் விசிப்பில் படியும்
படி விரல்களை வீட்டிச்
சேர்த்து வைக்கவும்.
மூலையில் கட்டை
விசிப்பில் ஒட்டி இருக்க
வேண்டும். இப்பொழுது
இந்த ஆசனம் செய்யத்
தயாராய் இருக்கிறீ
ர்கள். பிறகு உலர்ந்ததை
மெதுவாய் விட்டுக்
கொண்டே, கையை
கான்றியவாறு தலை
வைத் தூக்கிப் பிச்
சூக்கு கால்வளவுவரைத்
துப் பார்த்து முடியுமோ

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

அவ்வளவு விரைந்துப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். கைகள்
சுற்றி விரைந்திருக்க வேண்டும். அடி வரி
தும் தொப்புளும் விசிப்பில் ஒட்டியிருக்க
வேண்டும். வயிற்றுக்குக் கீழ்ப் பாகத்தை
விற்றட்பாய் வைத்துக் கொண்டால்,
வாகவாய் விட்டுவிட வேண்டும். நாறு
சூத்து விசாடி அப்படியே தலையைத் தூக்கி
வைத்திருக்க வேண்டும். இப்பொழுது
மூச்சு சௌகரியப்படி விடலாம். பிறகு
விதானபாய் மூச்சு விட்டுக் கொண்டே
தலையைக் கீழே இடக்கிச் சாதாரண
நிலைக்கு வரவும்.

பிறகு வேறொரு விதமாகச் செய்ய
வேண்டும். மூன் விவரித்தது போலவே
செய்து, கையை மடக்காமல் கீழித்தி
இன்னும் தலையையும், புதுங்கைகளும் பிச்
பக்கம் உடுமானவரை விரைந்துப் பார்ப்
பது. இதிலும் அடி வயிறும், தொப்புளும்
தரையில் ஒட்டி யிருக்க வேண்டும்.

இந்த இரண்டு விதங்களிலும் மூன்றி
விருந்து ஆறு தடவை. ஒவ்வொரு
தையும் செய்யலாம். முதலில் விவரித்
ததை முதலிலும், பின்பு விவரித்ததைப்
பிறகும் செய்ய வேண்டும்.

சிலருக்குத் தலையை கீழித்து மேலே
பார்க்கும்போது பின் குதிரைகள் ஒட்
டாமல் பிளிந்து போகும்.
அப்படிப் பிளிந்து வைத்
திருந்தால் உலபமாக
வும் செய்ய வரும். அப்படிச்
செய்யாமல் ஒட்டியே
வைத்து கீழித்து பார்க்க
முயல் வேண்டும்.

சிலருக்கு மேலே தலை
வைத் தூக்கிப் பார்க்கும்

போது கால்களுக்கு
உடல் ஓர பங்கை
மாநிரி தூக்கும். கொஞ்
சங்கடப் பின்றுக்கு
வகையாது. அப்படிப்
பட்டவர்கள் ஒரு முது
கைத் தாழ்த்தி, அடி
வயிறு, தொப்புள்
தரையில் ஒட்டுப்படி
முயற்சி செய்ய வேண்
டும். விடாமல், முயற்சி
செய்தால் சில நாட்
களில் கரியான நிலை
வந்து விடும்.

சிலருக்குக் கழுத்
தைப் பிச் பக்கம்
வளைத்துப் பார்த்து
முடியாது. பிச் கழுத்
துச் சதை கைத்துத்
தடுக்கும். நரம்பின்
வலிக்கும். சிலருக்குக்

கைகள் கடுக்கும். இவைகளெல்லாம்
காரணமட்டத்தில் மறைபடக் கூடியதே.

இந்த ஆசனம் செய்யும் போது
சிலருக்கு கால் திறந்து விடும். சிலர்
வாயின் வழியாகவும் மூச்சுவிடு
வார்கள். எப்பொழுதும் எங்கு ஆசனம்
செய்யும் போதும், கால்முடியே இருக்க
வேண்டும். கால் வழியாக மூச்சு இழுக்
கவோ விடவோ கூடாது. மூச்சின் வழி
யாகவே இழுக்க வேண்டும். மூச்சுத்
துவாரங்களில் ஏறுமயிர்கள் மூலத்திற்குக்
கும். அவை காற்றிலுள்ள தூசிகளை வடி
கட்டி, கத்திராக்கி உள்ளே அதுப்பு
கிறது. வாயின் வழியாகச் சுவாசித்தால்
தூசியுடன் கலந்த காற்றே உட்செல்லும்.
அதனுதும் பல கெடுதல்கள் உண்டாக
லாம். காந்தை இழுக்கவும், விடவும்
மூக்கைக் கட்டவும் சிறுக்கடி. செய்திருக்கும்
போது, நாம் ஏன் வாயை உபயோகிக்க
வேண்டும்? ஆசனம் பழகும் போது
அதிகம் பேசக் கூடாது.

இந்த ஆசனத்தை செய்வதால் நமக்கு
ஏற்படும் லக்ஷணங்கள்: புதுங்கைகள்தின்
முதல் மூன்றில் முதலெல்லாம்பின் மேல்
பாகத்திற்குப் பயிற்சி ஏற்படுகிறது. இரண்

டாவது முதலையில் ஒரு
பாகத்திற்கும் பயிற்சி உள்
டாகிறது. ஆகவே முது
கெலுப்பு இன்னமே அடை
கிறது. கழுத்தும் தோள்
பட்டையும் வதுவடை
கிறது. கழுத்துச் சூக்கு
வழி முதலியன ஏற்படாது.
அப்படி ஏற்பட்டாலும்

பேரன் கணிக்
கண்டு பிடித்தோர்
இவற்றை பெல்லாம்
பார்த்துத் தான்
கண்டு பிடித்தார்கள்.
அதனால் ஆசனம்
கருத்து இம்மாதிரி
பெய்கள் இட்டிருக்கிறார்கள் போலும்.
என்பத்திலாவது
வகைப் தீவரமாக
எங்கும் எண்பத்தி
வது வகை ஆசன
மும் இருக்கிறதாம்.

அதிக ரோம் இருக்காது. மனிக் கணிக்
காய்க் குளிக் குழுகு வேலை செய்யும்
எழுத்தாக்களுக்கும், குமார்தாக்களுக்கும்,
கம்பாஸிட்டிக்குக்கும், கட்டிப்
பெட்டிக்குக்கும், சித்திரக்காரிகளுக்கும்
இது ஒரு சிறு பரிசாரம். உணிய முதலாக
கிரித்தும். கவாஸப் கப்பக்கு இந்த ஆசனத்தில்
தாராளமாக இடம் கெடப்
பதால் எங்கும் கிரித்த, அதையும் சிறு
பரிசாரம் செய்து கொள்ளும். பிராண
வாயு கிரித்த துறை காலிக் ஒப்பொரு
கித்த பொருத்தானதும் போலதாம்,
காலம், வாயும் முதலிய கிரிதின் காலம்
ஆகும். இரத்தம் கத்தலாகும். இடுப்பு
வதுவகையுடைய. கலித்தர் கைதானும்
இடுக்கப்படுவதாம். அதற்கும் வேலாய்ப்
பலித்தி உண்டாகிறது.

இதன் பெயரே சர்ப்பாசனம்.
கல்ல பாம்பு படம் கிரித்தாடுப்போது
இருக்கும் ஒரு கிண. பாம்புக்கு சர
எழும்புகள் கெடவாது. தலைகிரித்த
வாய் துளி வகை கிரிதானவாய் மனிக்
கோத்தாத் போய் எழும்பு கிரிதானதும்
அதற்கு சரிக் பக்கங்களில் பாதி கிரி
வாய் மெல்லியதாய் கிரித்த எழும்பு
கருமே அதன் கெடாத் தாழ்வது. அது
எந்தப் பக்கமும் கிரிதாயும், தவறும். ஆனால்
அதற்குச் சரிகோவும் வரும் போதும்,
கோபத்தில் சிறும்போதும் வாய் துளியை

மட்டும் தகரலிக்
காக்கி. கம்புபோல
கிரித்த சிற்கும்.
அவ்வளவு சரிக்
அதன் முதலிலும்
புக்கு இருக்கிறது.
அந்த கிரிதான காலம்
சர்ப்பாசனம்
போட்டு முதலாக
தன்னிட இவ்வாறு
படுக்கிக் கொண்டு
வதிக் மூலம் பவப்
படுக்க மூலம் சரிக்
செய்ய வேண்டும்.

ஒப்பொரு கிரிப்பிராணியும் அத
தான் சரிக். அதற்குக் கெடப், அதன்
கெடிக் ஆரோக்யமாகவைத்துக் கொண்டு
கிரித்த. ஆதலிது பகடத்த மனிக்
தான் கெடிக் ரோப்பெற்றி கிரிதானதிக்
கோக்கிக்கு இவ்வாறிக் கருகிருக்க.

புன்னிக் கணிக் அதிகாரிக் ரோக்களிக்
எவ்வளவு இவ்வளவாகப் பாடுகின்றனர்!
சிறு பொருது புலிக் ததும் கட்டம்
கட்டம்க் காலிக் கட்ட கிரிதும் பதிக்
கிரிதானவே, அதற்காக இவ் ரோக்களிக்
அகல். இவ் மூலவதும் கட்டம்க்
கட்டப்படுகின்ற சிறுத்ததப் ரோக்க.
கேதத்திற்குக் குடு கட்டம்க் கட்டப்படுப்
பாக்கி கிரித்தும் பதிக் கிரிதான. இவ்வ
பதிக் பொருத்த வரவேற்கின்றனர்.

சாராளமாகும் கிரிதானிக் வகையும்
வாய், பூகிரிதானிக் காலம் பாக்கிவகையும்,
காய் கிரிதானிக் சிறு அதிகாரிக் கட்ட
கிரித்த கிரிதானவே அவ்வது கிரிதானிக்
எழும்புததும் அது எவ்வது செய்கிறது?
கிரிதானிக் காலிக் கிரிதானிக் தாராள
வைத்துப் கிரி பக்கம் தாழ்த்திக் தாராள
கிரித்த கட்டம்க் கிரிதானிக். சிறு
மூலவகை கிரித்த தாழ்த்திக் கிரி பக்கம்
தாழ்த்திக் தாராளிக் தாழ்த்திக் தாராளிக்
எடுக்கிறது. இவற்றை கிரிதானிக் காலம்
கிரிதானிக் கிரிதானிக் கொடுக்கின்றனர்?

பூனைப் பாலுங்கள்! நடு முதுகைக் கோபுரம்போல வளைத்து, நான்கு கால் களை மீட்டாக வைத்து, நரம்புகளைப்போல வரம் இழுத்துக் கொள்ளும். இப்படி அதன் நரம்புகளையும் முதுகு எதும்புகளையும் சரிப்படுத்திக் கொண்டுதான் வேறு காரியங்கள் செய்யும். உடம்பையும் அடிக்கடி உதறிக் கொள்ளும்.

குரங்கைப் போல ஆட மனிதனும் முடியுமா? இயற்கை உணர்ச்சி துண்ட அமைகள், உடம்பு வளைத்து, இழுத்துச் சீச் செய்து கொள்ளுகின்றன.

ஆனால் மனிதனே நாகரிக மோகத்தால் தேக உணர்வையே உதாரணம் செய்கிறான். நடந்துபோவது மறிப்புக் குறைவு. ஒரு சிறுமை அல்லது பொட்டலமாக இருந்தாலும், கட்டுஷன் வரையில் அதை ஒரு

ஆள் தூக்கி வரவேண்டும். அதிலும் பெண்கள் நடந்து போவது மிகமிக மறிப்புக் குறைவு. தன் காரியத்தைத் தனக்கே உயர்த்தத் தெரியாது. காதுயில் எழுந்ததும் பக் தேய்க்கும் பிரஷ்-க்குப் பகை தடவிக் கொடுப்பது முதல் இரவு படுக்கை விரித்துப் போடுவது வரை பிறர் செய்து கொடுக்க வேண்டும். தன் வேலைகளைத் தானே செய்துகொள்ளும் வழக்கம் மறைத்து வருகிறது. எங்கு இவ் வகைக் கெடலாம் ஆரோக்கியம் கிடரும்! யம பாணமாஸிய ரோகங்கள் வந்து அணுகும் வரை, தேவரப்பிராசம் நல்லதா, தேங்காய்ப் பாயாசம் நல்லதா என்று தக்பித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

வழக்கமால் ஆவங்கள் செய்து வரும் மந்திரிகள் கப்பலாணம் இந்த ஆசனத்தை மூன்று மாதம் வரையில் செய்வலாம்.

பொழுது போக்கு

"தும்பீ"

சீர்தந்திர இந்நியாவில் சமீப விபத்தொன்றுக்கு அடுத்தபடியாக ஏன் கவனத்தைக் கவருவது தெரமெல்லும் நடமாடிக் கொண்டிருக்கும் விவரத்தைக் கவியுக்கிறதாம். நான்கு நாள் புதுப்புதுக் கமிட்டிகள் ஏற்பட்டுப் பெருங்க் கொண்டிபட போரும் வேகத்தைப் பார்த்தால் அடுத்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களில் மூப்பத்தைந்து கோடி துவத்தெரையுள்ள நம் பிரதமர் மூப்பத்தாறு வேடி. கமிட்டிகள் உற்பத்தியானாலும் ஆசிரியப்படுவதில்லை.

இந்தக் கமிட்டிகள் எந்த விஷயத்தைத் தான் ஆராய்ந்து விசாரிக்க ஏற்படுத்தவிறது என்பதில் வித்தியாசம் காட்டாதது. நம் அரசாங்கத்தின் பரந்த மனப்பாப்பைமையாத் தான் காண்பிக்கிறது.

சுப்பீக் கொட்டை விசை உபரித்துவிட்டதா? ஏன் விசை உபரித்து என்பதை விசாரிக்க ஒரு கமிட்டி. சர்க்கரை கிடைக்கவில்லையா? ஏன் கிடைக்கவில்லை என்பதை ஆராய ஒரு கமிட்டி. அதேபோல, மாடுகள் சரியாகத் தினி இல்லாமலில்லையா? அதற்கு ஒரு கமிட்டி. குளியல்கள் கொய்க்கத் தீண்டு பிரகு கைக்க விசை யியா? அதற்கு ஒரு கமிட்டி. சமீப கமிட்டித் ததா? எப்படிச் சமீபித்ததென்பது விசாரிக்க ஒரு கமிட்டி. சமீப கமிட்டித் ததா? ஏன் கமிட்டி விசைப் பெண்பதை ஆராய ஒரு கமிட்டி.

ஒரு கமிட்டி, யெஸ் டூ அடீவ் எத்தனை ரெகிஸ்தரன் அங்கத்தினர்களைப் இருப் பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால், எத்தனை அங்கத்தினர்கள் கமிட்டித் ததும் அவர் ஆன் தலையர் என்று மாதிரி ஒருவர் உட்பாயம் இருப்பார். பத்து அங்கத்தினர் கிடைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டிக்கும் ஒரு தலையர்

இருப்பார். இரண்டு ரெகிஸ்தரன் கொண்ட ஒரு கமிட்டிக்கும் ஒரு தலையர் இருப்பார். ஆனால் ஒருவரையே அங்கத்தினராகக் கொண்ட 'கமிட்டி'க்குத் தலையர் வாசர் என்று நாம் மண்டைமையக் குழப்பிக் கொள்ளவேண்டாம். பிரகு நம் குழப்பத்தையும் ஆராய்ந்து விசாரிக்க ஒரு கமிட்டி ஏற்பட்டு விடும்.

தேவதில் எத்தனை விவரங்கள் கமிட்டிகள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை 'ரிபோர்ட்டு'களும் உட்பாயம் இருந்தே தீரும். அங்கத்தினர் களும் தலையரும் மண்டைமையக் குழப்பிக் கொண்டு தங்கள் மூளைவை அவு ஆராய்ந்து கடைசியில் 'மண்டைக்கு இரண்டு ரோது' என்ற மகத்தான உண்மையைக் கண்டு பிடித்து அதிசயக் கொள்கிறார்கள் அதை குத்தான் 'ரிபோர்ட்டு' என்று பெயர்.

சுப்பீக்கொட்டை ரிபோர்ட்டைப் படித்தால், சுப்பீக்கொட்டை அதிகமாகக் கிடைக்காததால்தான் விசை உபரித்துவிட்டதென்று அபூர்வ கண்ணமறைத்தேறித்துக் கொள்ளலாம். சர்க்கரை ரிபோர்ட்டைப் படித்தால் சர்க்கரை விசையைக் கண்டிதரக் செய்ததால்தான் அது கிடைக்கவில்லை என்ற அதிசயத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.

அதேபோல, மாடுகளுக்குச் சரியாகத் தினி யாரும் போடாததால்தான் அவைகள் தினி தினியாவில்லை போன்று கண்டிப்பட்டு கண்டு பிடித்த விஷயத்தை 'மாட்டுக் கமிட்டி' ஒரு அறிக்கையாக வெளியிடும். குதிரைகள் கொள் ளாத தினி பிரகு, காயக்காமலிருப்பதற்குக் காரணம் அவைகள் கொள்கையே இன்னுமில்லை இருப்பததான்; அவைகள் கொள்கைத் தினி னுமலிருப்பதற்குக் காரணம் குதிரை கமிட்டி

[illegible][illegible]

அவ்வாறுதான்! அநீதம் கிண்படி
விசாரணை விரிப்பதில் உடைய தீர்மானம்!
இனிமேல் அடுத்த தடவை வரல் தண்ட
வாரத்தையே விட்டுத் தீர்த்துவிடுவல் புது மனம்
பெருமல் வரை தேவத்தின் காஞ்சொரு வரல்
விபத்தின் கவியுப்பால் நேரம்! அன்பு
நேரிதானால் இன்னொரு விசாரணை விரிப்ப
இதற்கெனே இருக்கிறது!

நீதிப் பிரபலம் செய்யப்போகாதால்
விபத்தால் ஏற்படும் என்று ஏன் கிளங்கித்
கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்னை மாநகரம்
போன்ற எல்லா விபத்தானாலும் பாதிக்கப்பட்ட
ஆபத்தால் ஏற்படுகின்ற ஏற்பாடு போன்ற ஏன் ஏன்
மாத்திரம் ஏற்படுத்த வேண்டியது?

[illegible]

மேலே வரையில் துணைக்கல் அச்சு நேரடிப் பார்க்குவதற்குரிய வகையில் நுள்விழும் வரையில் நேரடியும் அச்சுமே நிகழாமலாகப்பதற்குப் பெரிதாவது வழிவகம். ஆகப் போன வரையில் துணைக்கலத்துக்கு இவ்வுட்கடனில் நேரடியும் கடைகளில் அச்சு இல்லாததற்குப் போல வரையில் நுள்விழ்த்து அச்சு(வரையற்ற)ப் போல விடப்படும். இவ்வுட்கல் இல்லாமல் போகிடுகின்றது. எனவே அவர் சொந்த வரையில் மரபுக்கிணப்பதற்குப் பெரிது விருத்தென்று, "வரையுட்கலத்திற்குப் போது நேரமே மெல்லும் கடைகளில் மரபுக்கிணப் பார்க்கின்ற அச்சு மெல்லும் அதில் விருத்தி கவத்தால் வரும் வக் காரக்கிண அடைத்துக் கொள்ளும்" என்று அவர் சொல்லியிருக்கின்றார். புத்தல் விவரத்திற்கு நுழைவது வரையுட்கலத்திற்குப் பெரிதாவது துணைக்கலத்துக்கு அதற்கு அவர்களைத் துணைக்கல் வகையில் மேல்குமெல்லப்பது பத்திரத்தில் ஆகப் போகிடுகின்றது. அவர் என்னும் கப்பலு விருத்தால் துணைக்கல் மேலும் துணைக்கலக்கிணத்தின் ஒரு வரில் விருத்தென்று.

“முநிலைநகு அடிமொகு மரம் தீழம்” எனப் பழை மாதிரி “முநிலை அடிமொகு மரம் தீழம்” அன்பது “அன்பது அடிமொகு மரம் தீழம்” எனது வயத்துக்கொண்டான் முல்லை யிற் கைக்கிழப்படி மரங்கள் குரண்டு வடிவம் அன்பது வடிவ வடிவம் கொடுத்தான் அன்பு துக்கமொன்றும். மரமொன்றுக்குத் திருகட மெய்கைய அறிவித்ததுக்கொண்ட போதும் கடைசியில் கடைசியாயும் கடைசியே போதும் கடைசியே வந்து விடலாம்.

[illegible]

ஒரு அசல் திராவிடர்

கேரளத்திலுள்ள பழைய கலாசாலைப் பொதுக்கூடங்களிலிருந்து, அதற்குட்பட்டும் வரும் பொது வாசலிலும் சென்னை கோவிலுக்குப் பிரச்சாரம் செய்து வருகிறது. பரத அரங்கத்தின் விளம்பர இலாகா மந்திரி ஸ்ரீ. ஆர். ஆர். திலகர் ஏற்படுத்திய சில தடவை சென்னைக்கு வரும் செவ்விதழ்க்கை, ஆறுநாள் அப்போதெல்லாம் அவரை ஏதோ ஒரு பெட்டியில், அவர் விபரங்களைச் சென்னை மந்திரிக்குக் கூடச் சிறிது பராமுயரப்போடு இருந்த விட்டார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ திலகர் மூன்று மாதமாகக் கூடப் போனது இல்லை. மக்கள்மேல் அவருக்குக் கவரமில்லை என்பது விட்டது.

ஆதலால் இரண்டு வார்த்தைக்கு முன்பு நி
 -ஆதல். ஆதல். இவ்வாறு பகுப்பாக்குவதற்குத்
 பொது நெய்தல்களில் புகைந் திடுக்கு வட்
 ளாகித் து. ஆதல். இவ்வாறு தவிர ஆதல்
 தவிர ஆதல் என்பது புகைந் திடுக்கு தவிர்ப்பு.

"உதாரணமாக! இந்திய அரசாங்கத்தின் மத்தியப் பள்ளிக்கு மாற்றி இருக்கிறார்! எனக்கு நான் மாற்றியே அவர்! அப்படி என்ன தயக்கம் பற்றி இன்னும் சொல்லும் அமைச்சர் எனப்படி சென்றிருக்கக் கூடாது! அங்குக்கு எந்த வகை! அங்குமே பூரணமாகும் என்று! சென்றிருக்க அவர் சென்றிருக்க தொண்டுகள் என்று! என்ன அரசாங்கம் சென்றும் தொடங்குகிறது."

தமிழ் தேசிய சபைக்கு அதிகாரம் தராதது மக்கள்பற்றிக்கு முன்னாலும் இது தவிரவுக்குத் தகுதியுடையவரே அரசுதான் என்பது எட்டுவதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும். பற்றிக் கொள்ள வேண்டியதே உண்மை. அரசு தான் உதவி செய்யும். அரசு தான் உதவி செய்யும்.

[illegible][illegible]

மேலும், தனது காலகூலி கொடுக்க
வி. ஜி. இ. இலாகா கமிட்டிக்கு மாற்றித்
தர இலாகாவின் ஆதரவுப் பணி புரிவதாக
தனது மொத்த உதவியை மாற்றியுள்ளதாக

தன. பம்பாயில் ஸ்ரீ திவாகர் கோது பெயரால்
புரட்சி கோலத்தில் எழுப்பி நிறுத்தப்பட்ட தலை
விடப்பட்டது. அதன் பின்னர் பம்பாயில் மறு
முறையில் தேர்தல் தொடர்ந்தது. அதோ
டு பத்திரிகைகள் காலாடாகியதில் கிடைத்தவை
அப்போதுமே பற்றித் தெரிந்தது.

குறிப்பிட்ட பத்திரிகைகள் கச்சாஸம்பந்தங்களுக்கு கனம் ஒரு பெரிய பேரணியை அழைக்கிறார்கள். “பத்திரிகையினுடைய பரந்த வெளியும்” பங்கு. ஆனால் பத்திரிகையினுடைய பங்கு அளவிடக்கூடியதும் இல்லாததாகும்.

யோனின் அஞ்சலியைப் பற்றி யோனின்
மூலமும் கூறியிருப்பதும், "எனது கரையோர
வந்திரிகள்" என்று குறிப்பிட்டு,

“தமிழர் கணநர் பற்றித் திரைத் தன்
பவர் இதைப் பற்றிக் கண்டேன் தோடடி
கொண்டிருப்பதால் தெளி. அவர் இப்போ
மேல் மேலேறா” அப்படி அவரைப் பற்றி
தரவரது தகவல் தெரியுமா” என்ற கேள்வி
அதிகார மேலவர்.

“எதற்குப் போனார்கள். விசாரித்துக்கொண்டு வந்து சொல்லிடுங்கள்” என்று சொல்லவிட்டுப் பத்திரிகாளியை எழுப்பி போனார். அவர் போன பிறகு போலீஸ் அலுவலரிடமிருந்து 45 நிமிஷம் தாமதமாக அவரைப் பத்திரிகாளியை அழைக்கச் செய்திருக்கச் செய்யப்பட்டது. உத்தமசென்னைக் கூடகம்மாளத்திற்கோண்டு மறு படியும் வந்தார். “விவாகஸாத் தெருவிற் றாசமோ” என்பதன் அந்தத் தொகுதி என்பது வேண்டும்” என்று பேட்டை. “தான் செய்தது என் பின்கொடு வாடுவண்டும்” என்று சொல்லுவார் உத்தமசென்னைப் போலீஸ்.

தமிழகத்தில் இருந்து புதிதாக பரிசுப்பெற்று வந்த நேரு பெருங்குடும்ப புதிதான பத்திரிகை நம்முடைய தொடர்பில் புகழ் வரவும் வந்தது. வந்தது என்று நினைக்க வேண்டியது.

[illegible]

இது மூன்று விதமாக அகத்தும் கருவி நிகழ்கிறது. (1) திறப்பதற்குக் கட்டிய தொகையைப் போட்டு அது வரப் பற்றித் தெரியப் பண்ணுதல்.

தமிழகக் கட்டிடக்கலை வரலாற்று மீள்
கட்டுப்பாடு பரிந்துரைக்குரிய கட்டிட அமைப்பை
அம் குறையகத்திலே அமைத்துப் பண்ணுவதாம்.

“மருமகன் தன்மனைத் திரை நகர்து
 னுழைநான்! உதிர்த்தான்” எனவும் இவ் வகை
 திரைநகர்து உழைநான்! எனவும் இவ் வகை.
 திரைநகர் திரைநகர்து எனவும் உதிர்த்தான்
 தன் உதிர்த்தான் எனவும் மருமகன் மரும
 தன் உதிர்த்தான் திரைநகர்து எனவும்

ராமகிருஷ்ண உபநிஷதம்

28. இன்னும் ஏன் பொய்யும் திருட்டும்

விடுதலை யடைந்து விட்டோம்; நம் மூடைய நாடு குடியரசு நாடாய் விட்டது. உலகத்தில் பெரும் கௌரவஸ்தானம் நம் தேசம் பெற்று விட்டது. நம்மூடைய தலைவரை உலகப் பெரியோர்கள் அனைவரும் மிகப் பெரியவராகப் புகழ்ந்தும் வணங்கியும் வருகிறார்கள். இப்படி யெல்லா மிருந்தும், ஏன் நாம் இன்னும் பிச்சைக்காரர்களாகவும் மோசக்காரர்களாகவும் நடந்து கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்?

பொய்யும் மோசமும் வாலும் வழி என்று ஏன் நாம் எண்ணுகிறோம்? எச்சில் சோறாறுத் தேடித் திரியும் நீசர்களைப் போல் ஏன் நடந்து

கொண்டிருக்கிறோம்? நம் பாரத தேவியின் பெரும் பதவினா நாம் அறியாமல் அறியா யமாக நம்மை நாம் ஏன் தாழ்த்திக்கொண்டிருக்கிறோம்?

இவ்வாறு வருந்தி ஆராயும் தேச பக்தர்களுக்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் அந்தக் காலத்தில் சொன்ன ஒரு கதைையை எடுத்துச் சொல்லலாம்.

ஒருநாள் கரட்டி

மேய்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு ஆட்டு மந்தையைப் புலி ஒன்று தாக்கிற்று. புலி வயிற்றில் குட்டி யிருந்தது. முதிர்ந்த பிரசவப் பருவம். தாக்கின வேகத்தினால் அவ்விட்டமே குட்டி போட்டு விட்டுத் தாய்ப்புலி உயிர் தீர்த்தது.

குட்டி பிழைத்து, ஆட்டு மந்தையிலேயே வளர்ந்து வந்தது. ஆடுகளோடு ஆடாகப் புல் மேய்ந்து தன்னுடைய கய சொரூபம் தனக்குத் தெரியாமல் வளர்ந்து வந்தது. ஆட்டுச் சபாவத் தையே புலிக் குட்டியும் அடைந்து விட்டது.

சில ஆண்டுகள் கழிந்தன. அந்த ஆட்டு மந்தையை வேறொரு புலி ஒரு நாள் தாக்கிற்று. ஆடுகள் சிதறி

ஓடின. அப்போது புலிக் குட்டியும் ஆடுகளைப் போலவே ஓடிற்று. தாக் கிய புலி தன் இனத்தைச் சேர்ந்த இந் தக் குட்டியைப் பார்த்து, இது எப்படி இங்கே வந்து சேர்ந்தது என்று வியந்து துரத்திப்போய் அதன் கழுத்தைக் கவ்விப் பிடித்தது. புலிக் குட்டி 'பா, பா' என்று ஆட்டுக் குட்டியைப் போல் கத்த ஆரம்பித்தது. சிறிப் புலி அந்த ஆட்டுப் புலிக் குட்டியை ஒரு தண்ணீர் குட்டையன்னை இழுத்துப் போய்த் தண்ணீரில் அதன் பிம்பத்தைக்

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலச்சாரியர்

காட்டி "ஏ! மூடக் குழந்தாய்! நீயும் நானும் ஓர் இனம். அதோ பார், என்னைப் போலவே நீயும் இருக்கிறாய். என் ஆட்டைப் போல பயந்து ஒடுகிறாய்? நீயும் என்னைப் போல் ஒரு புலிதான். பயப்படாதே!" என்றது. இப்படிச் சொல்லி ஆட்டினைத் திண்ணை அடர்வாயில் போட்டு "திண்ணு! திண்ணு!" என்றது. மூடனின்

திருத்த புலிச் சுபாவம் மிக வேகத் தோடு இனம்புரம்பித்தது.

"நீ வார் என்ற பதை இப்போது தெரிந்து கொண்டாயோ? வார், என் கட. ஆட்டு மந்தையிலே இனி உனக்கு வேலை யில்லை" என்றது பெரும் புலி.

பழைய அடிமை வாழ்க்கையின் குண லிசேஷங்களை 'டி' என்று

குட்டி திண்ண வில்லை. 'பா, பா' என்று கத்திக் கொண்டு வெறுப்புடன் இறைச்சியைத் திண்ண மறுத்தது. கொஞ்ச நேரத்திற்குள் காக்கிப் பட்ட இறைச்சியின் குளி ஏறியிட்டது. புலிச் சுபாவம் மேலிட ஆரம்பித்தது. இறைச்சித் துண்டைத் திண்ணவிட்டது. இன்னும் வேண்டுமென்றும் கேட்டது. அவ்வளவு நான் மறைத்

கீழ்க் கொண்டு சேர்கிரம் நமக்குரிய கௌரவத்தை அடைவோமாக. வறுமையல்ல துன்பம். கிறுமையே துன்பம். வறுமையிலும் பெருமை ஷன் வாமலாம். அயோக்கியம் வேண்டாம். உம் பாரத தேவியின் புது கௌரவ கிசையைக் காப்பாற்றுவோமாக. திருட்டு, போய், மூடனிய பயங்கரவி நீச சுபாவங்கள் வேண்டாம்.

இப்போது சாப்பிடுங்கள்

**கோல்கேட் டென்ட்லுக்ரீமால்
பல் துலக்குவதானது
பல்
சீதைவைத்
தவிர்க்க
உதவுகிறது**

இதுவே பத்திரமும் உதவிபுனை
ஹி எனபது குவகிவிட்டது

மேலும் பல் வைத்தியர்களின் மேற்பார்வையின் ஒரு தொகுதி கலிகேது மானவர்கள் சாப்பாட்டுதல் பற்றிக் 'கோல்கேட்' உபயோகித்தும் பல் துலக்கை - உத்தமொரு தொகுதியில் கவனம் படி பல் துலக்கை. 'கோல்கேட்' உபயோகித்தோருக்கும் பற்களின் ஒட்டை விழுந்து மேலாகக் குறைந்தது. மத்தவர்களுக்கோ புதிய புதிய ஒட்டைகள் கூறிவித்தது. 'கோல்கேட்' சாப்பாடுதல் சீதை வைவுப் பற்றித் துன்பம் தருவதில்லை. ஆனால் 'கோல்கேட்' உபயோகித்தால் பல் சீதைவைத் துத்த உதவுகிறது என்பது திருவிடைப் பட்டிருக்கிறது.

சாப்பாடுவது கோல்கேட் 'உபயோகித்தல்' அந்நேரமும் உதவல் பற்கள் துன்பமுற்றோடு உடனே வாயை துறைத்தல் அந்நி பல் சீதைவைத்தருட்கல்

கோல்கேட் வாயைத் துறைவது வாய்க்கும்

வாயைத் துறைவது உதவல் வாயைத் துறைவது கோல்கேட் வாய்க்கும்

மகிழ்புரி மன்னன்

2. அரசகுமாரி அமராவதி

மூர்ச்சையாகி விட்ட திரை ஒடு! தூக்கரயத் தூக்கியது அந்த பயங்கர நாக்கு. அதிர்ச்சியில் திரைச் கண்கள் திறந்து கொண்டன.

"என்னை விட்டு விடு. நான் உனக்கு என்ன தீங்கு செய்வேன்? ஓடு குற்றமும் செய்வாத என்னை ஏன் விழுந்து விழுப்?" என்று பதட்டத்துடன் கேட்டான் திரை.

"எனக்கு மனிதர்களைக் கண்டால், பிடிக்கவே பிடிக்காது. அதற்குக் காரணம் உன்னைப் போன்ற ஒரு மனிதன் தான். அவன் என்னை ஏமாற்றி இப்படி பயங்கர உருவமாக ஆக்கி விட்டான். அதிலிருந்து எந்த மனிதன் எதிர்ப்பட்டாலும் அவனை அழித்து விடுவது என்று தீர்மானித்து விட்டேன்" என்றது அந்த நாக்கு.

"யாரோ ஒரு மனிதன் உன்னை ஏமாற்றியதற்காக எல்லா மனிதர்களை யும் அழிக்க முற்படுவது சிவாயமா?" என்று கேட்டான் திரை.

அந்தக் கொடிய பிராக பதிலை யளிக்கவில்லை.

ஆனால் திரைக்கொ மேலும் மேலும் பெர்னாத் தொடர்ந்து அதன் மன னுக்கு திருப்பி அக் கொடுமையிலி ருந்து தப்பி விடவேண்டும் என்று எண்ணியம். ஆகவே, "உன்னை ஏமாற்றிய அந்த துராத்ள யார்?" என்று கேட்டான்.

"கேள்! நீ அந்தக் கதையைக் கேட் டால் நான் உன்னை விழுக்கப்

போவதை ஆட்டுபிக்க மாட்டாய்!" என்று கூறிவிட்டு அந்தப் பயங்கர நாக்கு தன் கதையைச் சொல்லிற்று:

"மகிழ்புரி என்னும் நாட்டைப் பற் றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா? நான் அந்த தேசத்தின் ராஜகுமாரன். எனக்கு வாரிய பலது வந்ததும் பல தேசங்களையும் சுற்றிப் பார்க்கவேண்டு மென்ற ஆவல் எழுந்தது. அதை என் தந்தையிடம் தெரிவித்தேன். அவரும் எனது வேண்டுகோளுக்குச் சம்மதித் தார். அப்பொழுது எனக்கு ஏற்பட்ட ஆனந்தத்தைச் சொல்லி முடியாது.

"பல நாடுகளையும் சுற்றிப் பார்க் துக் கொண்டு வந்தேன். ஒவ்வொரு நாட்டிலுள்ள அதிசயத்தையும் கண்டு ஆனந்தித்தேன். எந்த நாட்டுக்குப் போனாலும் அங்கே உள்ளவர்கள் மகிழ்புரியைப் பற்றிப் பிரமாதமாகப் புகழ்ந்தனர். ஏன் தெரியுமா? மகிழ புரி அரசன் மிதுனவர்மனுக்கு ஒரே பெண். அவன் பெயர் அமராவதி. அவனுடைய அழகுக்கு எடு இளை இடக் கலகிலேயே விடையாது. அந்தப் பேரழகியை மணந்து கொள்ளப் பல தேசத்து அரச குமாரர்களும் போட்டி போட்டார்கள். இவ்வாறு பலதேசத்து மகனாரும் புகழப்படும் அந்தப் பேரழகியைக் காய வேண்டு மென்ற ஆவல் என் உள்ளத்திலும் எழுந்தது.

"உடனே மகிழ்புரியை நோக்கிப் புறப்பட்டேன். பல நாடுகளைக் கடந்து இங்கே காட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தேன். வேகு துரம் கடந்து வந்ததால் சிறிது

இளைப்பாற ஒரு மாத்தின் கீழில் உட்கார்ந்தேன். அந்தச் சமயத்தில் யாரோ ஒருவன் என்னிடம் வந்தான். 'யார் நீ?' என்று என்னைப் பார்த்து அதிகாரத்துடன் கேட்டான். நானும் அவனுக்குப் பயப்படாமல் 'நீ யார்?' என்று திரும்பிக் கேட்டேன்.

'என்னை யாசென்று கேட்கிறாய்? நான் ஒரு மந்திரவாதி' என்றான் அவன். அதைக் கேட்டதும் எனக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. ஏன் தெரியுமா? அந்த மந்திரவாதியின் உதவி யால் எளிதாக எனது ஆசையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம் என்ற காரணத்தினால்தான்.

"ஐயா! எனக்கு ஒரு உதவி செய் தீர்களா?" என்று ஆவலுடன் கேட்டேன். அதற்கு அவன், 'என்ன உதவி செய்வ வேண்டும்?' என்றான்.

"நான் அரசகுமாரி அமராவதியின் பேரழகியை ஆசை கொண்டுள்ளேன். அவளைக் கவர்து வந்து என்னிடம் சேர்த்தால் உங்களுக்கு ஆயிரம்பொன் தருகிறேன்" என்றேன்.

"அதற்கு மந்திரவாதியும் இரைத் தான். பிறகு அவன், 'சரி! உன் உருவம் பிறர் கண்களுக்குப் புலனாகாமல இருக்கும்படி எனது இந்த மந்திரக் கோவிலில் மாற்றி விடுகிறேன். நீ அவருடைய அரண்மனைக்குச் சென்று அவன் தனிவாகத் தேட்டத்தில் உவா லும்போழுது கவர்து வந்து விடு' என்றான். அமராவதியின் பேரில் உள்ள அனவற்ற ஆசையினால் நான் அவ்வாறு செய்வதற்கு இரைத்தேன்.

"மந்திரவாதியும் தனது மந்திரக் கோவிலின் உதவியினால் என்னைப் பிறர் கண்களில் படாதவனாக மாற்றி விட்டான். என்னிடமிருந்த பொருள்களை யெல்லாம் அவனிடம் கொடுத்தவிட்டு, நான் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் வாயு வேக மாக ஆகாயத்தில் பறந்து சென்று அமராவதியின் அரண்மனையை அடைத் தேன். குளத்தில் மீன் வரவை ஆவ லுடன் எதிர்பார்த்து வாயு விருக்கும் கொஷகைப் போல நானும் அரண்மனை கந்தவனத்தில் தக்க சமயத்தை எதிர் பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருந்தேன்.

"மாலை வந்ததும் அமராவதி தனி யாகப் பூப்பறிக்க வந்தாள். அதை விடச் சரியான சந்தர்ப்பம் ஏது?

அவன் பின்னால் சென்று அவளைக் கவர்துகொண்டு வந்து விட்டேன். மந்திரவாதி இதே ஆயுமரத்தினருவில் என் வரவுக்காகக் காத்துக்கொண் டிருந்தான்.

"ஆயுமரத்துக்கு அருகில் வந்ததும் மந்திரவாதியைப் பார்த்து, 'ஏ மந்திர வாதிபோ! என்னை மறுபடியும் மனைத் துக் மாற்றி விடு. அரச குமாரியை எடுத்து வர உதவி செய்ததற்காக உனக்கு என்ன வெகுமானம் அளித் தாலும் அது தரும்' என்று மகிழ்ச்சி யுடன் சொன்னேன்.

"அரசகுமாரி அமராவதியைப் பார்த்ததும் மந்திரவாதியின் மனம் மாறி விட்டது போலும்! அவன் என் அரு கில் வந்து, 'யாஸிபனே! எனக்கு உன் லுடைய பணம் வேண்டாம். எனக்கு இந்தப் பேரழகி அமராவதியையே கொடுத்து விடு. அப்படிச் செய்வதாக இருந்தால்தான் உன் உருவத்தை மாற்றுவேன்' என்றான். அதைக் கேட்டதும் எனக்கு வந்த கோபத்துக்கு அனலில்லை.

"எவனுக்காவது, நான் ஆசையுடன் அபகரித்து வந்துள்ள பொருளை இன் னொருவனுக்குக் கொடுக்க மனம் வருமா? 'கொடிய மந்திரவாதியோ! அது உட்காத காரியம், என்னிட முள்ள அய்வளவு பொருளையும்

வேண்டுமானால் எடுத்துக் கொள். ஆனால் அரசகுமாரியை மட்டும் தர மாட்டேன்' என்றேன் கோபத்துடன்.

"உடனே அந்த நயவஞ்சகனான மந்திரவாதி ஒரு கண்ணாடியைக் காண்பித்து, 'இதில் பார்! உன் உருவம் மாறிவிடும்' என்றான். அவன் ஆசை வர்த்தைகளில் மயங்கி அவன் கூறிய படியே அந்தக் கண்ணாடியை நோக்கி நேன். என்ன ஆச்சரியம்! என் பழைய உருவம் வருவதற்குப் பதிலாக என் உருவம் பயங்கர அரக்கனின் நாக்காக மாறிவிட்டது. மந்திரவாதி யின் வர்த்தைகள் உண்மையென்று கருதிமோசம் போய்விட்டேன். அவன் என்னை இந்த ஆலமரத்தினருவி லுள்ள பள்ளத்தில் தள்ளிவிட்டு அரச குமாரியுடன் போய்விட்டான். இப்பொழுது சொல், மனித வர்க்கத் தின் மேல் நான் கோபங் கொண்டதில் ஏதாவது நவறுண்டா?" என்று அந்தப் பயங்கர நாக்கு கேள்வியுடன் தன் கதையைக் கூறி முடித்தது.

அதன் கதையைக் கேட்டதும் தீர னுக்கு, தான் அந்த அபாயத்திலிருந்து தப்புவதற்கு ஒரு உபாயம் தோன் திற்று. உடனே அவன், "உனக்கு அந்த மந்திரவாதியினுடனானே அவ்

வணவு துன்பமும் ஏற்பட்டது? அவ னுக்குத் தண்டனை யளித்து அந்த அரச குமாரியையும் மீட்டு விடுகிறேன். அப்படியானால் உனக்குச் சம்ம தந்தானே?" என்று கேட்டான்.

"ஐ என்னிடமிருந்து விடுதலைபெற் றதும் அதை நிறைவேற்றாமல் இருந்து விட்டால்?" என்று கேட்டது அந்த பயங்கர நாக்கு.

"இல்லை. உனக்கு வரக்குறுதி அளித் திறேன். அந்த மந்திரவாதிக்குக் கட் டாயம் கொடும் தண்டனை கொடுக்கா விட்டால் என் பெயர் தீரன் இல்லை."

"சரி! உன்னை விடுதலை செய் திறேன். மந்திரவாதிக்கு உரிய தன் டனை அளித்து விட்டாலே போதும்" என்று கூறி அவனைத் தன் பிடியி லிருந்து விடுவித்தது அந்த நாக்கு. அப் பொழுதுதான் தீரனுக்குப் போன உயிர் திரும்பி வந்தது.

தீரன் அந்தப் பயங்கர நாக்கிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு தான் கொடுத்த வரக்குறுதியை எப்படி யாவது காப்பாற்ற வேண்டும் என்று திடீரெனக் கற்பம் செய்துகொண்டு அந் திருந்து புறப்பட்டான்.

அதற்குள் இருட்டிவிட்டது. வானத் தில் நட்சத்திரங்கள் 'மினுக் மினுக்' என்று பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. தீரன் கால் போனபடி நடந்து கொண் டிருந்தான். அவனுக்கு வழி ஒன்றும் தெரியவில்லை. திக்குத் தெரியாத காட்டில் தன்னால் தனியானாகப் போய்க் கொண்டிருந்தான். பசி வேறு காலை அடைந்தது. என்ன செய்வான், பாவம்! அந்தநடுக்காட்டில் அவனுக்கு உணவு அளிக்க யார் இருக்கிறார்கள்?

பசியும், களைப்பும் அவனை மேலே டுடக்கொட்டாமல் தடுத்தன. ஒரு மரத்தடியில் உட்கார்ந்தான். தூக்கம் கண்ணைச் சுழற்றியது. அங்கேயே படுத்து விழுந்தான் தூங்கி விட்டான்.

மிறுசான் காலைப் பொழுது விடிந்து வெகுநேரம் கழித்துத்தான் எழுந்திருந் தான். எழுந்ததும் அவனுக்கு ஏதா வது சாப்பிடவேண்டும் என்று தோன் றியது. முதல் நாள் மத்தியானம் சாப்பிட்டதுதானே? சமீபத்தில் ஏதா வது விடு தென்படுகிறதா என்று பார்க்கப் புறப்பட்டான்.

அவனுடைய அநிர்ஷ்டம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அடர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த அந்தக் காட்டில் கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் ஒரு சிறிய மரளிகை தெரிந்தது. அதைக் கண்டதும் அவன் மூகம் மலர்ந்தது.

அம்மானிலையைப் போக்கி அவன் வெகு விஸரவாக நடந்தான்.

அந்த மாட மரளிகைக்குள் நுழையும்பொழுது யாரும் அங்கிணத் தடுத்து நிறுத்தவில்லை.

கொஞ்சம் உள்ளே சென்றதும் அவன் கோர உருவம் படைத்த சிலைகளையும், சிற்பங்களையும் கண்டான். சில சிலைகள் கண்களைத் தானாகவே உருட்டி உருட்டி விழித்தன. வேறு சில சிலைகள் 'ஆ'வென்று வாயைப் பிளந்து பயமுறுத்தின. உயிர் அற்ற சிலைகள் அவ்வாறு செய்வதைக் கண்ட திரன், 'இந்த மானிலை யாரோ ஒரு

இரண்டு விடுகதைகள்

1. எதிர் புதிர் போட்ட எழுத்துக்கு ஒதுக்கீடு முத்தரம் மடு.
2. பட்டுக் குடை போக்கு மட்டும், பதிக் கெடுபோலும் எட்டரது.

சென்ற வாரக் கணக்குக்கு விடை:—
விடுகதைகள் பரிசுத் பழங்கன்—3.

மந்திர வாழியினுடையதாகத் தானிருக்க வேண்டும். சந்தேகமில்லை' என்று முடிவுக்கு வந்தான். உடனே அவனுக்கு அரசகுமாரி அமராவதியின் ஞாபகம் வந்தது. 'அரசகுமாரி அமராவதி ஒரு வேளை இந்த மானிலையிலே இருந்

தாலும் இருக்கலாம் அல்லவா?' என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. ஆகவே, திரன் உடனே ஸ்திரியமாக அவளைத் தேடிக்கொண்டு உள்ளே போனான். அமராவதியை எங்கும் காணவில்லை. 'அவன் எங்கு இருக்கிறானோ? மந்திரவாதி எங்கே அடைத்து வைத்திருக்கிறானோ?' என்ற எண்ணத்தில் சோர்வுடனும் பசிக் களைப்புடனும் பக்கத்திலிருந்த பலகை ஒன்றில் உட்கார்ந்தான். அவன் உட்கார்ந்ததுதான் தாமதம்! அது 'கிர்'ரென்று சுற்றியது. அடுத்த கணம் அவனை அது பாதாளத்துக்கு இழுத்துச் சென்றது. (தொடரும்)

என்ன ஐயா, வேடிக்கை?

சொர்க்குக் காசுத்துக்கு முன் காசு வீரத்திக் போர் நடத்தல்களவா? அப்பொழுது ஒரு நடவடிக்கை நம் இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவாஹர் லால் நேரு காங்கிரசுத் தலைப் பரிகை விடுவதற்காகத் திடீர் விஜயம் செய்திருந்தார். காங்கிரிப் போரை நடத்திக் கொண்டிருந்த சோனாதியைக் கண்டு, முன்னணிப் படை வந்த நம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் திடத்தைப் பரிகையிடத் தாம் விடுபுயலாக அவர் தெரிவித்தார்.

அதைக் கேட்ட சோனாபதி, "இப்பொழுது அந்த திடத்துக்குத் தங்கள் போவது அபாயகரமானது. அங்கே அழைத்துக்கொண்டு போக முடியுமே முடியாது!" என்று மறுத்து விட்டார்.

எப்படியாவது அந்த திடத்தைப் போய்ப் பார்த்து வரவேண்டும் என்பது ஜவாஹர்லால் நேருவின் எண்ணம். ஆகவே, அவர் நம் ஜாக்கைக்குத் திரும்பி வந்ததும், முதல் காரியமாக டெலிபோனை எடுத்து முன்னணிப் படை முகாமுக்குப் 'போன்' செய்தார்.

"யார் அது?" என்ற கேள்வி அங்கிருந்து வந்தது.

"நான்தான் ஜவாஹர்."

"ஜவாஹர்! யார் அது?"

"நான்தான் உங்கன் ஸ்திரியன் ஜவாஹர்."

"உங்களுக்கு ஜவாஹர் என்ற பெயருடன் யாருமே ஸ்திரியன் இடையாதே!" என்றது அந்தக் குரல்.

"நான்தான் இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி ஜவாஹர்லால் நேரு!"

"என்ன ஐயா, வேடிக்கை? பண்டித நேருவாவது எங்களுக்குடன் போவது? நீண்ட பேச்சுப் பேசி எங்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்காதீர்கள்!" என்று சோகலிக் கொடுத்துடன் 'டக்' கேன்று டெலிபோனை வைக்கும் சத்தம் கேட்டது.

இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி நேருவுக்கு இம் ராஜி் செய்கலாம் டெலிபோன் செய்யப் பொழுது எங்கே இருக்கப் போகிறது என்று அங்க எண்ணியது தியாவந்தானே! —அக்ஷயம்.

பிரேமபுரியில்

காதல்

12. பிரேமபுரியில் பருன்

ந்தக் காலத்திலே எளிப்து
காட்டின் சம்பிரதாயம்
என்ன வென்றால்.

பாதுஷா புத்த கனத்துக்குப் போவதற்கு
முன்பாக கெடுப்பு, இரும்பு, அதிர்ஷ்டம்
இவற்றுக்கு அதிர்ஷ்டான தேவதைகளான
தெய்வங்களை வணங்கி வழிபட வேண்டும்.
அதற்குப் பின் தன்னுடைய பட்டமகிழி
யின் ஏதாவதொரு விருப்பம் ஒன்றை—
அது எவ்வளவு சிரம சாத்திரமாயினும்
சரி—கிறையேற்றி அவனைத் திருப்பிப்
படுத்த வேண்டும். அதற்குப் பின்னர்
அவனிடம் அறுமதி பெற்று புத்தகளைத்
துக்குச் செல்ல வேண்டும்.

ஆகவே, அன்று கன்னிசுவு கழிந்ததும்,
பருன் செய்ய வேண்டிய பூதனு முதலான
வற்றை முடித்துக்கொண்டு தியூனனின்
மபூர மானிகைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.
கேரே அவன் தியூனன் இருக்கும் இடத்
துக்கு வந்து, "உனக்கு ஏதாவது விருப்
பம் உண்டானால் தெரிவி. நான் எளிப்து
காட்டின் தொன்று தொட்டு வரும்
பழக்கப்படி, அதை கிறையேற்றி வைத்து
விட்டு புத்தத்துக்குப் போய் வருகிறேன்"
என்று சொன்னான்.

தியூனன் தன்னுடைய மலர்போன்ற
மென்மையான தேகத்தைப் பருனின்
காலடிகளில் பணிய வைத்தான். பிறகு
விசித்து விசித்து அழலானான். அட
கடையுளே! அவனுக்கு ரேம்பனின் மீது
காதல் ஏற்படாமல் இருத்திருக்கக்
கூடாது? அவ்வது பருந்தான் அவனுடன்

இவ்வளவு கல்லறிதமாக நடந்து கொள்
ளாமல் இருத்திருக்கக் கூடாது!

பருன் உடனே குனிந்து தியூனனின்
பூவுடலைத் தன் காலடிகளிலிருந்து தாக்கித்
தன் அருகில் கட்டிக் கிடக்கார வைத்துக்
கொண்டான். பிறகு அன்பு தவறும்
குரலில், "ஏதாவது விருப்பம் இருந்தால்
சொல்வோன்!" என்றான்.

தியூனன் குனிந்த தன் தலையை
கீழித்தாடவேயே, "ஒன்றும் இல்லை!"
என்று ஒரே வாத்தையின் அவனுக்குப்
பதில் சொல்லி விட்டான்.

"விருப்பம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டா
லும் வாய் திறந்து ஏதாவது கேளேன்!
என் ஏதிரே வாய் திறக்கவே கூடாது
என்று கவகணம் கட்டிக் கொண்டிருக்
கிறாயா? உனக்கு வேண்டியதைச் சொல்லு.
வரவழைத்துத் தருகிறேன். அவ்வது ஏதா
வது செய்து போட வேண்டுமானாலும்
சொல்லு. உனக்குத் தேவையான பொருள்
ஒன்றை இன்று நீ கேட்டாக வேண்டும்.
நான் அதைப் பூர்த்தி செய்தாக வேண்டும்.
இது எளிப்து காட்டுச் சம்பிரதாயம்!
கேள்...உம்...கேள்!" என்றான் பருன்.

"என் மனதில் இப்பொழுது எதுவும்
வேண்டும் என்ற எண்ணமே எழவில்லை!"
என்றான் தியூனன்.

"உனக்குப் பிரியமானதைக் கேள்.
தாமதப் படுத்தாதே!" என்று மிகவும்
குழைவுடன் சொன்னான் பருன்.

"ஒன்றும் வேண்டும் என்று நோன்ற
வில்லையே! என் மனதில் இப்பொழுது

ஏதாவது வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தால்தானே?" என்று தியூனஸ் மறுபடியும் அதே பதிலைச் சொன்னான்.

"தியூனஸ்! உனக்கு வேண்டியதைக் கேள். இன்று நீ ஒன்றும் வேண்டாம் என்று சொல்லக் கூடாது. நீ எதைக் கேட்டாலும் அதைத் தருகிறேன்!" என்று சொன்னான் பருன்.

தியூனஸின் கண்களில் நீர் மூத்துப் போய் போகத்து நின்றது. அவன் கலங்கிய கண்களுடன் பருனைப் பார்த்தான். "எனக்கு என்ற வேண்டும்? ஏதாவது வேண்டியிருந்தால்தானே நான் கேட்பதற்கு? நீங்கள் தான் எனக்குக் கலாயித சௌகரியங்களும் செய்து வைத்திருக்கிறீர்களே? எனக்கு ஏதாவது குறையிருந்தால் அவ்வளவு நான் அந்தக் குறையை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டும்?" என்று கேட்டான்.

"என்ன? நான் நிறையேற்றி வைக்கக் கூடிய காரியம் உனக்கு ஒன்றுமே இல்லையா? உன் மனதுக்குப் பிடித்த பொருளை கிடை யாதா? சொல்லு! சங்கோசப் படாதே! எத்தனை கடினமான காரியமாக இருந்தாலும் சரி, நான் அதை நிறையேற்றி வைக்கிறேன். நான் நினைத்தால் ஆகாத காரியம் என்று உலகத்தில் ஒன்றுகூடக் கிடை யாது என்று அப்பொழுதேதான் நான் உனக்குச் சொல்லியிருக்கிறேனே! பயப்படாதே! சொல்லு, உனக்குத் தேவையானதைச் சொல்லு!" என்று மிகவும் மீட வாதம் மீட்டத்தான் பருன் அம்மன்.

"சொல்லுவேயாமா, வேண்டாமா?" என்று ஒரு கணம் தியூனஸ் யோசித்தான்.

"என்ன வேலிக் கெய்? சொல்லு, பயப்படாதே!" என்று மேலும் உற்சாக மூட்டினான் பருன்.

"ஆமாம்! சொல்லி விட்டால் என்ன?"

என்ற எண்ணம் தியூனஸின் மனதில் எழுந்து சித்திரையைக் கிளறிற்று.

"சொல்வேன், தியூனஸ்!" என்று அவசரப்படுத்தினான் பருன். அடுத்த கணமே, 'சொல்லுவதா? கூடாது, கூடாது! சொல்லக்கூடாது!' என்ற எண்ணம் எழுந்து அவனுடைய மனதில் முதலில் தோன்றியிருந்த எண்ணத்தை அழித்து விட்டது.

பருன் தன் ஆசைத்தீயிருந்து எழுந்து அந்த அறைக்குள்ளேயே இங்கும் அங்கும் உலாவலானான். பிறகு சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் தியூனஸின் எதிரே வந்து நின்றான். "இன்று வுத்த யாத்திரைக்குப் புறப்படவேண்டிய நான், நானே பாதுகா. நீயே பட்டமகிஷி. இன்று நீ என்னிடம் ஏதாவது கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளத்தான்

வேண்டும். நீ வேளும் பொருள் எது வானாலும் என், உனக்குக் கிடும்படி செய்வ வேண்டியது என் பொருப்பு. ஆகவே, நீ எற்றும் யோசனை செய்வதே! உனக்கு வேண்டியதைக் கேள்!..... என்வா? உனக்கு ஒன்றுமே வேண்டாமா?" என்று திருப்பிக் திருப்பிக் கேக்கிக்கு மேல் கேக்கி கேட்டுத் திபுனகைத் திக்கு முக்காடவைத்தவிட்டான் பருவ் அம்மை. திபுனகைக்குத் தன் ஏதிரே 'கம் பிக்கை' என வட்டி வாய் புதைத்துக் கொண்டு சித்தபதபோலத் தோன்றியது.

"பாதுஷாவும் கணவனுமாக நான் சிதறவேற்றி வைக்கக் கூடிய விருப்பம் ஒன்றுமே விரும்புமா? சொல், பயப் பட்டதே!" என்று பருவ் இன்னமும் துரிதப்படுத்தினான்.

திபுனகைக்குத் தன்மேதிரே வம்பிக் கையுடன்கூட அங்கையிக்கையும் கைவட்டி வாய்புதைத்து சித்தம கொண்டிருப்பது போன்ற பவந்த பிரமை ஏற்பட்டது.

பிஞ்சு மறுபடியும் அந்த அறையிலே அங்கும் இங்கும் உலாவலானான். அவ னுடைபயமணம் செத்தினை யோட்டத்திலே வலித்திருந்தது. செத்தினை யோட்டத்துக் குத் தகுந்தவாறு அவனுடைய கைவி லும் வேகம் காணப்பட்டது. அவன் அப்படி உலாவிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது திபுனகை இயோசனைக் கிளைத் துக் கொண்டான். அதைக் கேட்ட பருவ் சட்டென்று சின்று விட்டான்.

திபுனகை மிகவும் மெதுவான ஞாபிக், "எனக்கு ஒரே ஒரு ஆகை விருக்கிதேது.

பேரன்:—தாத்தா! உனக்கு இந்த மரமரணம் வரர் என்று தெரிவித்தா?

தாத்தா:—இந்த உடம்பை என் மேலே பார்த்துமாதிரி இருக்கிறது. வரர் என்றுதான் தெரியவில்லை!

ஒருவேளை அது சிதறவேறுமோ, சிதற வேறுதோ என்று யோசனைவாயிருக்கிறது. அதனும் தான்....." என்று சொல்லி யெய்வ சொக்கமாயம் விடுத்தவிட்டான்.

"என்ருல் அந்த ஒரு வேளை சிதற வேற்றி வைக்க முடியாத என்று என்னு கிருவோ?" என்று கேட்டான் பருவ்.

"இல்லை. இல்லை! அப்படி பெல்வரம் இல்லை. வந்த...வந்த...அதாவது நான்... அதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை!" என்று தட்டுத்தடுமாறித் தயக்கிப்பவாதே சொன் றான் திபுனகை.

பருவ் இயோசனை இனக்கை புரிந்த வாதே அவனைப் பார்த்தான். பிறகு, "கணக்கப்பட மந்த என் இதவரானி! நீ சொல்ல சினைத்ததைச் சொல்லாமலே தான் சொல்லி விட்டாயா? நான் அதைக் கேள்வேனோ, மாட்டேனோ என்று எற் தும் பயப்பாட்டே! நீ சொன்ன வாரி பத்தை நான் மிகவும் எந்தோஷமாகச் சிசித்த முகத்துடன் சிதறவேற்றி வைக் கிறேன். கொஞ்சங்கூட யோசனை பண் றுதே!" என்றான்.

அதைச் சொல்லி முடித்ததும், அதே இடத்தில் தோல் தண்டு ஒன்று கொண்டு வருமாறு வேலைவாளுக்குக் கட்டளை விட் டான் பருவ். அடுத்த சில விநாடிகளுக்குத் தோல் தண்டு ஒன்று அவன் கையில் இருந்தது. அதில் ஏதோ ஏழுநீர், அதன் மேல் அசாசனக் முத்திரை இடச் சொல்லி விட்டுத் திபுனகை பக்கம் திரும்பினான். "இப்பொழுது உனக்குச் சந்திரனும் தானே? உன் மனதில் உன்வ ஆகாரமைய சிதறவேற்றி விட்டேன்!" என்றான்.

திபுனகை கட்டுக்கடங்காத மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மிதந்தான். அடுத்த கணம் அவனுடைய உணரத்திலே தோன்றிய உணக்க உடல் முழுவதும் விவாபித் தது. கிளை மிழ்த்த காணச் சிவாமம் கிடந்த முகம் கிளைபொருந்திக் காணப் பட்டது. சக்கெதின் காரணமாகக் குழி விழுந்தபொலிருந்த கண்ணின் புத்தொளி பெற்றது அவனின் சோகையுடன் விசால் சிவ. வானவீதி வழியே மிதந்து இப்ப யோசனத்திற்கே சென்று விட்டதான என்னி இதயம் புரிந்தான் திபுனகை.

பருவ் காவலானினைப் கூப்பிட்டு, அந் தத் தோல் தண்டை அவன் கையில் கொடுத்தான். "இது அசா ஆக்கனா. இதை இப்பொழுதே உன் உடைக்கும் வகிவனில் இவர்களைத் தரிசவனுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும்." என்று உத்தரவிட்டான்.

உவ்வானி தோல் தண்டைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, பாதுஷாவை வணக்கி

ஞர். பிறகு பருகிப் பார்த்தவாறே அங்
கிருந்து அவன் வெளியேறினான்.

பருள் அறையைச் சுற்றி காற்புறமும்
ஒரு முறை சுற்றி வந்தான். பிறகு
மிகவும் மெதுவான குரலில், "இன்னும்
ஒரு மணி நேரத்துக்குள் சேம்பல் விடு
தலை அடைந்து விடுவான்!" என்றான்.

அப்போது அவனுடைய குரலில்
கொய்கொய், தாபகொய் கொஞ்சங்கூட
இல்லை. திபுனன் தலையைத் தொங்கவிட்
டுக் கொண்டு பூமியில் கண்களைப் புதைத்த
வண்ணம் ஏதோ மிகத் திவிரமான கிர்
தலையில் ஆழ்ந்திருந்தான்.

'எவனுடைய கொய்கொய்கொமை ஆடிய
வற்றின் கதைகளைக் கேட்டு, மக்கள் தங்கள்
தங்கள் விடுகளில் உட்புறமாகக் கதவைத்
தாளிட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த
பொழுதியும், கடுகாடும்கித் கதி கயங்கிப்
போயிருக்கிறோ, அதே பருள்தான்
இவன்? எம்ப முடியவில்லையே! இப்
பொழுது எவ்வளவு எவ்வளவுகூட என்
கிருன்? எவ்வளவு சாண கிவயாவும்
படைத்தவனாகத் தோன்றுகிருன்? எத்
தனை சாதுவாக இருக்கிறான்? இவ்வளவு
கேள்வியும் எவ்வுமே வாய்ந்த பருளு அந்
தக் கொடுமைகளை எவ்வாறு செய்கிறான்
போகிறான்? இருக்கவே இருக்காது!
என்று எண்ண அவன் ஒன்றினைபோல் ஒன்
ருகத் திபுனனின் மனத் திரையில் எழுகி
தான். அடுத்த சில கணங்களுக்கு வெல்லாம்
திபுனனின் கண்களில் நீர் வெண் மூத்துப்
போகத் துளிர்ந்து நின்றது.

பருள் வெளியே புறப்பட்டு விட்டான்.
இரவு நேரம். ஒரு காவலாளி அவரில்
முதுகை முட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டு
நின்ற கொண்டிருந்தான். ஒரு வேளை
அவன் ஏதாவது போயித்துக் கொண்டிருந்
தானோ அவ்வது மிகவும் களைத்துப்போய்
முதுகை முட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டு
கின்றுருளே அவ்வது தூக்கம் கண்ணைச்
சுற்றித் தூங்கித்தான் வயிற்று கொண்
டிருந்தானோ, தெரியவில்லை! அவ்வயிரே
வந்த பருள் அவனுடைய அந்த நிலைமை
களைக் கண்டான். உடனே அவனுடைய
மிகுத கபாவம் கிழித்துக் கொண்டது.
குடிசைகள் குடிசைகள் சிறுத்தி விட்டான்.
ஆனால் குடிசைக்குள்ளும் குடிசை கடைகளை
எதிரே கண்டதும் அவனுடைய மனத்தில்
நீர் ஊறிற்று. அப்புறம் அவன் குடிப்ப
தற்கு ஏத்தனை நேரம் பிடிக்கப்போகிறது?
அதுவும் தன்னைத் தடுத்து சிறுத்து
பார்க்கன் யாரும் அருகில் இல்லை வெள்ளிய
கேட்ட வேண்டாமா? பருள் தன் தங்கச்
சொங்கோலில் கைகளைப் பிடித்து ஒங்கிஞான்.
'முடியு என்ன ஆகும்?' என்பதை மூக்
கிப் போகியவரால் தன் பலம் கொண்ட

ஒரு குரங்கு:—தங்கை வெள்ளாம்
பிடித்துக் கொண்டு விட்டவென்றும்
என்று யாருந் சட்டசகையிலே
பேசி விடுக்கிறார்களாம்.

இன்னொரு குரங்கு:—தங்கை விடும்
யாருந் சாதுவாகக் காண்பாட்டி
தும் கயிற் கொட்டி இருக்கவே
இருக்கிறது. பம்பலாசே!

மட்டிய அவன் தலையில் ஒங்கி அடித்
தான். காவலாளியின் தூக்கம் சிறிது
நேரத்துக்குக் கலைந்தது. அடுத்த கணம்
பூமியில் புரண்டு மாணத்தான் ஐக்கிய
மாவிலிட்டது. காவலாளி மீளாத தூக்
தெனில் ஆழ்ந்து விட்டான்.

இப்பொழுது பருள் அதே பருளைய
பருள் ஆகிவிட்டான். அதே கணம் கக்கும்
கபாவம், அதே கய்தும் இருப்பும் கலைத்
தொஞ்ச, அதே தவிர்மை - மனப்பான்மை
எவ்வாறு வந்து அவனை ஆட்கொண்டு
விட்டன. திபுனனின் மானிகை அவனுக்
குப் பிரோபுரிவாக இருந்தது. அவனே
அடி எடுத்து வைத்ததும் அவனுடைய
அந்தத் திய குணங்கள் எவ்வாறு அடி
யோடு மாறி வந்தன. ஆனால் அந்த மானி
கையிலிருந்து வெளியே வந்து விட்டால்
இரும்புறம் வேதாளன் முருகக்கமரம் ஏறிய
கைதயாக அவன் மாறியிருந்தான். திபுனன் மட்
டுத் அவனுடைய அன்புக்கு அன்பாய் பதில்
அளித்திருப்பானானால் அவனுடைய அந்த
கபாவம் சிரத்தாமகனோ மாறியிருக்கும்.
ஆனால் அவ்வாறு நடக்காததால், திபுன
னின் மானிகையைத் தாண்டி வந்து விட்
டால் பருள் பருளைய பருளுக் மாறித் தன்
மக்களிடம் பரி வாய்வி வந்தான். காதல்
தீவைப் பாவத்தின் துராவணைக்கொண்டு
தனக்கே விரும்பினான் போதும்! (தே11கும்)

நம்பிக்கை

கீழாத்திணைத் தன் திண்கு மேல் எத் திக் கொண்டிருந்த பிள்ளை விநிதிகை அங்குந்து பார்த்தார். அவரது மூலம் ஒரே விடிவத்தைச் சந்திச் சமூக கொண்டொள்கின்றது. அதிலும் மேலுறு வித லைக்கல் பட்டிருந்த கடிதம் 'மே. பக்' கொண்டு விநிதிக் சாத்திய அடித்துக் கொண்டது. அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்தல் பார்த்த அங்கு உங்கம் துடித்தது.

அவரது ௭௭ பத்திரம் சுப்பாத்திரன் அன்பாஸ்ட் சொஸைட்டி கொங்காபுரம் லீட்டல் லிபரரி சென்டிரல்கள் சொஸைட்டி பட்டணத்திலிருந்து சொப்பாஸ் சொப்பாஸ் அந்தக் காலத்தைய அடையுமிருந்தான்.

[illegible]

இந்தப் பாணியில் கோபுரம் மேதப்படி
தாண்டவமாடும் தொழியில் எதேதோ எழுதி
யிருந்தான். அந்த ஏக புழங்குதல் சபை
யிடம் அருக்கு தாஞ்சாவூர் இல்லாபன்களிடம்.
அருக்கு கைத ஐயுறு ஆயிரந்தது.
கைத திடகாத்திர சீர்துறையார். அம்
மையிற் இத்தபிதது, பதினாந்து வருஷம்
காலகற் தம் மறு விவாகத்தலை பற்றி
யோசெத்திராத சபாத்தினம் மெகாலயாக
அலாதுப் பற்றி யோசெக்கற் தொடங்கினது.

இந்த மத விவாக வேண்டியவர் என்று கூட்டுசேர்த்து காட்டிவந்தவரின் பார்த்தார் சபாநாயகம். ஆனால் அவருக்கும் கொஞ்சம் கூட சம்பந்தமில்லை என்று தெரிந்ததும் அவருக்கும் விவாகம் ஏற்படத் தொடங்கியது. தந்தைக்கும் மகனுக்கும் இருந்த அன்பியோர்விய உறவில் பிரதானம் உடனடி. மதவீரின் அபிப்பிராயத்தின் கட்டுமை.

சென்னைப் பேரக வார்த்தைகள் கூற்றா
கூறியிதரர் பார்த்தினாம். இந்தப் பாயத்
தித்தான் அப்ப தன் தந்தையு வெற்றி
கிட்டை கிட்டல் கொய்யி. வெளியிலிருந்து
அந்தத் கைதம் எழுதியிருந்தான்.

யங்குதந்தையும் விட அக் கடிதத்தில் தமது தொழில் நுட்பநாயகப் பதவிக் கெட்டியாக எழுதியிருந்ததான் 'சுருக்' செய்த அகல் உணர்ச்சியில் ஈதல்தது. புத்த காலத்தில் வாங்குத கருவுண்டிருக்கும் அகல் இருபது வட்சம் செல்த்தவிட்டார். அவரது கதிரிசனில் பாய் அகல் தொழில் நுட்பநாயகப் பதவிக் கேவுமாயகப் பேசுவாக்கன். பித்திராயகத் தன்மென்ற கித்தம், தன்மததப் பித்திர பென்ற சொல்லி வாக்மியும் கொன்றிப் பணம் கம்பாதித்த தாக அகல்கன் சொல்லாக்கன். இதைச் செட்டுக்குப்போ தென்மணம் 'பொருளாயக காரகன், அருளாய பித்திராயகன்' என்ற உண்மையைச் செய்த தன்மியிருவார் சபா சந்திரனம். ஆகும் தமது வக புத்திரானு கெட்டி அகலாத எழுதியது அகல் பணதத பித்திர வாக்மியது.

யோசியாவின் கீழ்திருந்த சபாத்தினம் முன் பக்கத்தில் மரோ சபத்தினத்தின் போட்டிக்குக் கிட்டு வெளியே வந்தார். 'யோசியாவின்' ஒரு வயதான அம்மான் கிந்தனையில் காலியின் ஒரு யோசியத்தினத்தின் பித்த வண்ணம் "இந்த அம்மான் யோசியத்தினத்தின் யோசிய வண்ணம் கிந்தனையில், உருவத்தில் அருங்குமர்" ரூ. 250 கொடுத்த வண்ணத்தின் ரூபம்? சத்தியமங்கல் கொண்டுபோனார். கான் பொய் கொண்டு போட்டார் "என்னும். அந்தப் பாட்டியின் உடம்பு அழகம். கண்ணியின் கீழ் கொடுத்தார்.

சுபாத்திரத்தாய் பார்த்தாய் கடை
கூடச் சுவரைச் சூழ்ந்த சொந்தடார்.
"இந்தப் பாடிப்பாண்டன் மேதிரத்த
விதம் சொன்னு களிக்குகிலேன். என்னை
மேதிரத்தாய் பரிசைச் செய்து விட்டோம்.
இருதிரு கைமையா" (1) ஏன்டார்.

“இது வேதம்மையே இருந்தே!” என்ற திணைப்புடன் உயிர் வாழ்பவர்கள் என்பதில் மையம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் மூலம் தங்கத்தினுடைய வேதமாயினதும் கவனி விட்டது.

சுபாத்திரனும் அவள் குடும்பம் பார்த்தார். அது கிழ வரை யோதிரும் வந்தே வரப் பூங்கொடி அவள் கம்பியிருப்பதை அருகருகாய் காண்கின்ற முகம் காட்டியது.

சுபாத்திரனும் குடும்பம் அவள் குடும்பம் வந்த அன்பில் பிரதிபலித்தன. பெருமையிதிர்த்துவிட்டது யோசனை ஒரு யோசனை, எதையோ பறி கொடுத்த விட்டது யோசனை பந்தப்படுத்திய அவள் கண்ணில் இருந்தது.

சுபாத்திரனத்தற்கு என்ன தேவையி யிதோ தெரியவில்லை.

"அம்மா! இங்கே காருக்கை! இப்படி அந்த யோதிர்த்ததைக் கொடுக்க, பார்த்திருேன்" என்று, அந்த அம்மாவும் யோதிர்த்ததைச் சுபாத்திரனத்திடம் கொடுத்தார். அவரும் அதை காட்டி, கண்ணில் ஹத கண்ணாடியை இறக்கிக் கொண்டு எந்த கோய் பார்த்தார்.

"அம்மா! உங்களை ஒரு சிலிங்கை காருகடியா? உன்னிடம் யோசனை யென்றும்" என்ற உதிர்ப்பாட்டியைத் தம் அகநாட்டுத் தகவற்றும் யோய் காந்தவியில் உட்காரச் சொன்னார். "இது எப்படி உங்களுக்குக் கிடைத்தது? யோசனை கையாள் இது" என்ற கேட்டார் சுபாத்திரனும்.

"எல்லையோ! என் பிழைத்தேன்! அவர்கள் இதைப் போலி கையாள் என் ததம்மாளுக்கு ஒன்றையெழியவில்லை" என்ற உதிர்ப்பாட்டியைத் தம் கிழவி ஆற ததம் மிழ்ச்சியில் குடி கொண்டு முகத்திடம் சுபாத்திரனத்ததைப் பார்த்து. "என்ன விஷ கொடுப் பீகை?" என்ற கேட்டார்.

"ஆகும், இது எப்படி உங்கள் கைக்கு வந்தது என்ற கேட்டேன், சொல்ல வில்லையே!" என்று கையாட்டி. கைட்டோன் அதுதபர்த்திடம் கேட்டதும், அந்த அம்மாவும் குச்செல்லையென்றும் போலிருந்தது.

"அதகா? இந்த கையா யோதிரும் ஒன்றதான் என் கிடம் இப் பொழுது மிஞ்சி யிருக்கும் சொந்தம். இதை இருபது கருகடியாகக் கைப்பட்டுக் காப்பாற்றி கருகிடுேன். என்ன கோந்ததும் இதை விதிக் கூடாது என்ற விதிக் செய்த கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இப் பொழுது விற்கும் அகலியம் வந்த விட்டது" என்ற ஆரம்பித்த காந்தம் யாக்—இததான் அந்தப் பாட்டியின் பெயர்—பின்புருமாறு உதிரும்.

இதன் கையிடுவெய் காந்த தபாட் இரையகிதிக் ஒரு உத்தியோகத்தக்கு காந்தகைப் பட்டேன். அப்பொழுது அவ குக்குச் சம்பாசம் அகிகெய்க்கை. புகைகம் வந்த விஷ கருகடியைக்குப் பிரகு குழந்தை சம்பாசம் பிரத்தான். என் கையாள் காந்தகை சம்பாசம் உயர்ந்த பெரிய உத்தியோகத்தை அகட்டார். பணமும் அந்தமும் அவர் மகனில் பெரிய மாறதகை உண்டாக் கிடகெய்க்கை. பப்போகததும் கிட கென்னிடம் அப்பாடி இருந்தார். "உன் அகிர்த்தத் தாததான் இந்த கையா கையாக்குகத்தேன்" என்ற அகட்டகை உதவார். சம்பாசம் நிறைகிடுத்தே குடிக்கை. தரு தரு கென் திருப்பான். அகைப்பாத்தி காந்தகை பந்தம் இப்பகை கையாக்கை கெண்டு கொண்டிருத் தோம். பெரியகைகிடுப் பெரு மகிழ்ச்சி அகிக் கெப் போகிடுதன் என்ற கெப்பி கிருத்தோம்.

அப்பொழுது காந்தகு முப்பது கையிருக் கும். திககென்ற காந்தக்குக் காச கோய் காந்த பகந்த பகந்தகையாகிபட்டேன். என் கையாள் காந்தகையோ காந்ததிகம் செய்தார். ஆனால் என் கையாக்கை கா கா யோசனாகி விட்டது. காந்த என் கையாக்கை சம்பாசனிக் கையாக்கை பந்தி காந்தகைக் கையாக்கை சொரி

மென். என் பிழைப்பது துன்பம் என்ற
பாட்டிகள் உதி விட்டார்கள்.

அப்பொழுதான் என் வாழ்க்கையில்
மூக்கிய சம்பவம் நடந்தது. என் தந்தை
சுபந்தியையும் அவன் பங்கிதகட ரெனெதி
மொகரையும் என் பந்தவையருடன் இருந்த
சொருவருக்கு சொந்தர்கள். மொகர அந்தரன்
பெண். பழகும் மனிதர்களுடன் ஒட்டிக்
கொள்ளும் சபாஸம். சந்தரனிடம் அவன்
உலிராக இருந்தான். சந்தரனுக்கு மொ
கரையும் கண்டால் அவரது உத்தரணம்
பிழைத்தலும். பிறகு கிட்டிக் கிரிப்பும்
கொண்டவரும்தான்.

பந்தவையில் மூக்கியிடத் திண்டித்
கொண்டு என் உயிர் வசலாகிக் கொண்
டிருக்கும் நிலையில், சந்தரனின் எதிர்பாரத்
ததைக் கருதி என் தான் என் கணவனாக
உயிர்விட்டு, அந்த போதனைகளைக் கொண்
டேன்—அவர் உயிரைக் கவனித்துப்
பெண் துயென்க கொண்டு மென்ற. அவன் மூத
லில் சம்பந்திக் கிடந்து. சூதும் மொகரின்

முதல் மையன் :— இக்கதைக்குத்
காரணிகள் என்னக்கு ஒரு தனி? பிறத்
திருக்காரன்டா, அது ஆண் குழந்தை
தையா, பெண் குழந்தையா? சொல்
பாக்களாய்!

இரண்டாம் மையன் :—ஆண்
குழந்தையான்!

முதல் மையன் :— சரிதான்!
யாரோ உனக்குச் சொல்லிக்
கொடுத்த விட்டார்கள்!

இவன் ததும்பும் புள்ளகைக்கு முன்னால்
யந்தான் மயங்காமல் இருக்க முடியும்?
கடவு செந்தம் இருவரும் தப்பிவளாகும்
வைபவத்தை என் பார்த்தேன்.

ஆனால் கிதெய யர் கெண்ட முடியும்?
என் எதிர்பார்த்த முடிய என்னக்குக் கிட்ட
கிடந்து. கம்பாணமாக வெ மாதங்களுக்
கெண்டாம் என் கணவர் பம்பாங்கு மாதம்
பட்டார். போருமுன் என் ஆப்பத்திரியின்
செக்கெய்ட்டேன். சந்தரன் ஒரு தரன்
டலில் செத்த கிட்டும் போனார். என்
சகோதரன், அக்கைய குழந்தையை ஆன்
பத்திரிக்கு அழைத்த கத்த காட்டுவான்.
என் குழந்தையைக் கணவன் தன்னிடம் வைத்
தத்தொன்றையிலும்? எந்தகார அகாரை
யைப் போல் அவனை தரன்டலில் செத்த
கெண்டும்? இதனால் என்னக்குப் புரியலில்லை!

காரை ஆக என் உடம்பு குணமாகி,
எழுந்த எடமும் கிணக்கு வந்தேன்.
என்னும் குழந்தையும் பம்பாங்குப் பதப்பதும்
கரீன எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தேன்.
ஆனால் என் கணவரிடமிருந்த வந்த பதில்
என்றைத் திருக்கெ வைத்தது. என்
சகோதரன் கிட்டக்குப் போய்க் கொஞ்ச
காலம் ஒப்பெடுத்ததுக் கொள்ளும்படி கேட்
டிருந்தார். என்னக்கு அப்பொழுதே ஒரு சக்
தேகம் உதித்தது—கிண்டும் கணவருடன்
வாழும் சந்தர்ப்பம் கைக்குக் கெட்டுக்கொ
கெட்டுக்கொண்டு என் த என்னினேன்.

என் தாதிர்வட்டத்தை என்ன கென்ற
கொண்டது? என் கணவருக்கு உடம்பு கை
கிடந்து என் தம், உடனே என்னை அழைத்
தக் கொண்டு புதப்பட்டு வரும்படியும் அன்
குழைக்குத் தந்தி வந்தது. இப்பொழுது
உன் கணவர் போல் மூன்பெல்லாம் காரை
கிண்டும் கெடவாதல்லவா? என்னை பம்
பாப் போய்க் செருவாத்தரும், ஒரு பெண்
கூக்கு எப்படக் கடவு கெடிக் தப்பாக்கி
யம் என்னக்கு செத்த கிட்டகை அறிந்தேன்.
என் மங்கலம் பறி போய்க் கிட்டது.

என்னை ஆப்பத்திரியின் செத்தபோது
என் போட்டுக் கொண்டிருந்த கை
கைகளை என் கணவர் எடுத்தச் சென்றது.
அவற்றை பெல்லாம் கணவருக்குப் பட்டி
அழகு பார்த்த கிரும்பியதில் தவறில்லை
யல்லவா? ஆகவேண்டிய காரியங்கள் ஒரு
கால முடிந்தபின் என்னக்கு கழக்குகளைக்
கவனிக்கவேண்டி வந்தது. கணவரின்
தப்பினது பம்பாய்க்கெயெ இருந்தபடியால்,
கிவகாரர்களில் அவர் கைத்த கொண்டார்.

கணக்குகளைப் பார்த்த போது பார்வையில் இருந்த சூலா விரும்பு குறையப் பவியே வேறு வந்தே சொந்தமே என்ற கணக் கறிவிட்டுப் போனவில்கிலும் என்ற தெரிந்தது. ஏன் கணக்கு யிட லும் ஆடம்பரமாக வாழ்வை நடத்தி வந்ததானாலும், வரைய மாகக் கடன் வாங்கிச் செலவு செய்ததானாலும் கணக்கு சொன் னான். கணக்குகளைப் பற்றிப் பேசும் வந்தது. சில மாதம் கணக்கு முயற்சியும் கணக்கு விற்கும் கட்டாக்குக் கொடுக் கச் சொல்லி விட்டதற்குச் சொன்னான் கணக்கு.

என்னை என்பதை நினைத்தி லிருந்த ஏன் கணக்கு கையில் போட்டுச் சொன்னிருந்த கணக் கு மோதிரத்திற்கு யுட்கு ஆபத்தான பதிலில்லை. அது, ஏன் தவிர்ப்பது ஏன் என்பதை முடித்ததற்கிடையேயே அவருக்குப் பரிசாக அளித்தது. கணக்கு அந்த மோதிரம் தனக்கு வேண்டி என்ற கேட்டான். ஆனால்,

அதை விட்டுக் கொடுக்க ஏதற்கு எப்படி யானம் வரும்? பிடிவாதம் பிடித்த ஏன் அதை வாங்கிக் கொண்டு. கணக்கு குறையமாக அது ஒன்றாக ஏதற்குக் கொடுத்தது. அதனால் இந்த மோதிரம்!

இந்தனை கருவடிக்காக இந்த மோதி ரத்தை உயிரைவிட அருமைமாகப் பாசாட்டி வருகிறான். ஏழ்மை என்ற கணக்கு கையோடு சொந்திர மோதிரமும் இந்த மோதிரத்தை யுட்கு விற்க ஏதற்கு யானம் வரவில்லை. ஆனால் ஏன் கட்டி வரவந்த ஏன் கணக்கு சொன்னது? இப்பொழுது விற கும்படி வந்தவிட்டது!" என்ற கூறியும் வந்தான்.

கணக்குக் கேட்ட சபாத்தினம் "இப்பொழுது ஏதற்காக இந்த மோதிரத்தை விற்கவேண்டும்?—என்னவோ பற்றி கீழ்க் ஒன்றமே சொல்லவில்லையே?" என்று பா யப்படி கேட்டார்.

"என்னவோ ஏதற்காக இந்த விறகி ரை. போன வருஷம் அவன் ஏன். ஏன். ஏன். கி. பால் பண்ணி விட்டான். பல இடங்களில் வேலைக்கு முயற்சி செய்தும் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது ஒரு கம் பெனியில் 250 ரூபாய் பெறவிட்ட கேட்டது.

ஆனால் வேலை கொடுப்பதற்குச் சொல்லி விருக் கிருக்கள். பல இடங்களில் கேட்டுப் பார்த்தும் யானம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், இந்த மோதிரம் உபயோகப்படுத்த மோதிரம் ஏதற்குக்காக இருக்கிறது?" என்று கூறிய பெருமூச்செடுத்தான்.

"பாட்டி! பெறவிட்ட கேட்டது வேலை கிடைத்தால் என்னுட்குக் குறையல்லவா?" என்று கேட்டார் சபாத்தினம்.

"ஆனால். கிடைத்தால் எவ்வதான். அப்படி கிடைத்தால் இந்த மோதிரத்தை விற்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் பார் வேலை கொடுக்கிறார்கள்.....?"

இந்த சமயத்தில், அந்த அறங்குக் கந்த காவியன், "அப்பா! கணக்குகள் ஒரு தம் தேவக் கடைகளில் உயிரைக் கண்டு பிடித்த விட்டேன், பார்!" என்றான்.

"இவ்வதான் என்ன?" என்று அறிஞரும் செய்து வந்தான் பாட்டி.

"பிரேம கெட்டிக்காரனாக இருக்கிறேன்! உயிரை அது தேவக். என்னுட்குத்தது ஆச்சரியம்தான்!" என்று கூறிக் சபா தத்தினம் அவனை ஏத இவ்வகைப் பார்த்தார். பிறகு, "பாட்டி! கீழ்க் மோதிரத்தை விற்க

இருவர் இரு நண்பரிடம் பத்து ரூபாய் கைமாற்று வாங்கி.

கொண்டபதிலில், சந்தானத்துக்கு வேலை கிடைத்த விட்டது" என்று.

பாட்டிக்கு அவர் சொல்லுவது புதிர் போடுவது போலிருந்தது. 'சந்தானம் காலது, வேலை கிடைக்கவாவது?' என்ற மனதாக்குள் முணுமுணுத்தாள் கொண்டன். பிறகு, "உக்களுக்கு பார் சொல்லுங்கள்?" என்ற ஆவதும் கேட்டான்.

"என் எம்பெனியிலேயே டெபாஸிட் இல்லாமல் சந்தானத்துக்கு வேலை கொடுக்கிறேன். மோதிரத்தைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்ற மோதிரத்தைக் கொடுத்தார் சபாத்தினம். ஏதெனினும் கைகூடா என்னைவிட நீ துளிக்க, கார்த்தியன் மோதிரத்தை வாங்கிக் கொண்டான்.

பாட்டி விடை பெற்றதொண்டதும் சபாத்தினம் சந்தானம் பார்த்தது, "என் விவரபார்த்துக்கே ஜீவாதாமனது என் பித்தைதான். உங்களை எப்பி ஒரு சேதி சொல்கிறேன். உன் அம்மாவிடம் சொல்லக் கூடாது. விஷயம் என்னவென்றால் உன் தாயர் தன்னிடம் இருப்பது, உன் அப்பா போட்டுக்கொண்டிருந்த கிணறு மோதிரம் என்றே மண்பூர்வமாக எப்பித் கொண்டிருக்கிறது. அவன் எப்பித்தையைப் பார்த்தால் பரிதாபமாக இருக்கிறது. கார்த்தியன் அது கிணறுதான் அல்ல. அது உன் தாய் பஞ்சு போட்டுக்கொண்டிருந்த மோதிரமும் அல்ல. உன் செதியின் வேலைதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. உன் அப்பா போட்டுக் கொண்டிருந்த கை மோதிரத்தை, தான் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்குப் பதிலாக ஒரு போலி மோதிரத்தை உன் அம்மாவிடம் கொடுத்திருக்கிறது. இதை அறியப்படும் தோற்றத்தையும் என்னுடன் அம்மா அவன் சொன்னதை எப்பிவிட்டான்.

"இந்த எப்பித்தையுடன் அம்மா எப்பொழுதும் இருக்கட்டும். இந்த எப்பித்தையைக் கொடுக்க எனக்கு இஷ்டமில்லை. கிணறுத ஒருவரும் அம்மாவிடம் சொல்லிவிடாது. உன் தாய்பஞ்சு மறு விவரம் செய்து கொண்டதில் என்ன பலன்? உங்களுக்கு கிடைத்த மோதிரம்கூடப் போலி மோதிரமாகப் போய்விட்டது. போகட்டும்..... உங்களை என் எம்பெனியில் இந்த முறையில் என்னெட்டாசைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று சபாத்தினம்.

அன்றே, தாய் மறு விவரம் செய்து கொண்டப் போவதில்லை என்று சபாத்தினம் சப்புலக்குக் கடிதம் எழுதி விட்டார்.

குடிக் குடைக்கும் போது நடைக் கால இரு குடை வாங்கி.

அதைப் பிடித்துக் கொண்டு போனது போது குடை கொடுத்த நண்பர் வாரிசு.

அவர் கண்ணில் படாமலிருக்கக் குடைவாய்வு கவசமாக உபயோகித்துக் கொண்டு தப்பித்துக் கொள்கிறார்.

புதிய

ரெக்ஸோனா சோப்!

★ புதிய குறைந்த விலை

★ புதிய சிறந்த வடிவம்

★ மலாச்சிதரும்

பரிமாணம்

ரெக்ஸோனா விஜய் வ
கேடில் கருமத்தை கத்தம்
செய்து மழமழப்பாக்குவ
துடன் அழகுபடுத்துகிறது.

கேடில் கலந்த சோப் ரெக்ஸோனா ஒன்றே

1½ அணு நோய், ஜலதோஷம் ஆகியவற்றை குணமாக்குகிறது

பிரதிநாளும் நோய்களோடுக்கும் தூய்மை, குளிர், நோய், நோய் ஆகியவற்றிலிருந்து தப்பிவருவதற்குமிதேய. நோய்க் காலகால மக்களுக்கு 'ஆஸ்பிரோ' என்பதில் அத்தனை இதரம்— 'ஆஸ்பிரோ' உங்களுக்கு உதவும். அது உங்களுக்கு ஆரோக்கியம் அளிக்கும். அது உங்களைப் பாதுகாக்கும். உங்களுக்கு அருகாமையிலுள்ள மருத்துவியலாளர் சிபிம் சீக்கன் 'ஆஸ்பிரோ'வைப் பெறவும். 30 மாத்திரைகள் 15 அணுதான் அங்கு 30 மாத்திரைகள் கொண்ட பெட்டியாக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தாய், குழந்தையும் எதாவது வந்தால் இரண்டு 'ஆஸ்பிரோ' மாத்திரைகள் எப்பிடுங்கள். சிறிதேரேத்திரும் வலி குறைந்து போகும். ஜலதோஷம் மனதும்; சீக்கன் மனதும் உங்களை இரத்தினால். சீக்கன் கஷ்டப்படுகின்றவருக்குமிதேய. சீக்கன் 'ஆஸ்பிரோ' உங்களை காக்கும்.

'ஆஸ்பிரோ'

உங்களைக் கைவிடாது

'ஆஸ்பிரோ' அபாயமற்றது குழந்தை உடலும் பிள்ளை.

கழுகுண்ட நோய்களுக்கு உபயோகிக்கவும்— தலைவலி, ஜலதோஷம், தாய் நோய், நோய் உடம்பு, காதலோய், பல்வலி, தூக்கமின்மை, குளியல் பெய்ததால் அதற்கும், கோளாறுகள்

குடும்ப மருந்து 30 மாத்திரைகள் அணு 15

நீங்கலாக 'ஆஸ்பிரோ' மாத்திரையும் கொள்ள வேண்டும். சிறிதேரே புவிடமில் அடைந்த வியை அக்கப்பட்டுக்கொடுக்கிறது. அது அப்போதும் கத்தலாகவும் புத்தம் புதிதாகவும் பயன்படும்.

விவரவில் குணம் அபாயமின்மை. பலனளிக்கும் தன்மை.

விட்டது சனியன்!

ஆனந்த தீர்த்தன்

கிரீப் பி டம்மா ராமலாத்தியின் மேனது மீது கைத்துக் கொண்டு, "சென்று சபல்காவம் இத்திர விட்டிற் றுப் போயிருந்தேன்" என்று சரோஜா பேச்சை ஆரம்பித்தான் சரோஜா. டம்மா ராமலாத்தியைக் காப்பிவைத்துக் கொண்டு, "என்ன விசேஷம்?" என்று கேட்கும் பாவனையில் அவன் மூகத்தை எதிட்டு கொச்சினான் ராமலாத்தி.

"ஒன்றுமில்லை; அவன் ஒரு புத்த கையல் மெஷின் வாங்கியிருக்கிறான்; கால் மெஷின்தான்; மூன்றுதரம் சொல்லும் ரூபாயாம்! சொல்ப நல்லு யிருக்கிறது!" என்று கூறித்தான் பேச்சு அவன் மூகத் தில் என்ன மாறுதலை உண்டாக்குமென என்று சரோஜா கவனித்தான்.

ஆனால் அவன் மூகத்தில் எந்த விதமான சலனமும் ஏற்பட்டதாகக் காணவில்லை.

"அதற்கென்னவாம், இப்பொழுது?"

"இல்லை; கம்மாச் சொல்சொல்!"

"எவ்வயேனா! எங்கே காலும் அந்த வாதிரி ஒரு மெஷின் வாங்க வேண்டு மென்று சொல்லப் போகிறாயோ என்று பயிந்த விட்டேன்!" என்று கூறி ஒரு பெருமூச்சு விட்டான் ராமலாத்தி.

"ஏன் பயப்பட வேண்டும்? எமக்கும் ஒரு மெஷின் இருந்தால் எவ்வளவோ செய்கையிந்தான், கோட்டும் குட்டும் கைக்கத் தெரியாவிட்டாலும் உங்களுக்கு வேண்டிய பணிபன், அண்டியே, எச்சிப் —எனக்கு சலிக்கை, குழந்தைகளுக்குச் சட்டை இடுதல்வாம் கானே கைத்து விடுவன். அவ்வளவுக் அவ்வளவு கையல் கூறி மிச்சம்மா?"

"போட்டாயே, ஒரே போடு! மெஷின் வாங்கினால் கையல் கூறி மிச்சமா? அப்படி யானால் நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன், கேள்!—மாதர் மாதம் இந்த விட்டிக்கு கைப்பது ரூபாய் ஏன் வாடகை கொடுக்க வேண்டும்? ஒரு விடு வாங்கிவிட்டால் வாடகை மிச்சம். திண்புடன் சாந்து ஒன் பது அனா ஏன் வேட்டிச் சொலவு? ஒரு காசி வாங்கி விட்டால் அதையும் மிச்சம். என்ன சொல்கிறாய்?" என்று அவனைக் கேலி செய்தான் ராமலாத்தி.

"சொல்ல மறந்த விட்டேனே! புராய் பனாலும் இப்போது கொடுக்க வேண்டிய தில்லைவாம். மாதர் மாதம் இருபத்

தைத்தோ, முப்பதோ கட்டினால் போது மாம். இத்திராகூட அப்படித்தான் வாங்கி யிருக்கிறான். அந்தக் கம்பெனி மானேஜர் அவன் விட்டுக்கொடுக்கு சொம்ப வேண்டியவராம். வேண்டாமானால் என்னதும் அதே மாதிரி ஒரு மெஷின் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொன்னால், அதனால்தான் சபலம் அடித்துக் கொள் கிறது!" என்று விவரித்தான் சரோஜா.

"அது சரி, சரோஜா! ஆனால் இருபத் தைத்து ரூபாய் மாதர் மாதம் எம்மால் கட்ட முடியுமா? இத்திராசின் விட்டுக் கொடுக்கு மாதம் பிறந்தால் களை களை வாக காலாறு ரூபாய் வருகிறது. அவர் இருபத்தைத்தும் கட்டுவார்; முப்பத்தைத் தும் கட்டுவார். எமக்குத்தான் இங்கே பத்து தேறிக்கெல்லாம் கை வறண்டு போகிறதே! அவன் கடன் கொடுப்பானா, இவன் கடன் கொடுப்பானா என்று அவ்வாடுகிறோமே? இந்த வகையத்தில் கையல் மெஷின் ஒன்றுதான் குறைச் சலா?" என்று சொல்லும்போதே, அவன் வாரித்தகையில் உவ்வான் ஏறிப்பது.

"உங்களுக்கு இவ்விடமில்லா விட்டால் அப்படி வேண்டுமானாலும் பேசுங்கள். போன மாதம் உங்கள் சிசேகெத் றோட்ட டர் கைக்கிக் கால்கிக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னபோது ஒரே குதியாய்க் குதித்திடுவோ இவ்விடமோ, வாங்கித்தான் திருவேன் என்று! அப்போது மாதர் மாதம் முப்பத்தைத்து ரூபாய் கட்டவும் தயாராயிருத்திகளே! எவ்வயேனாயாக அப்படித் கைக்கிக் 'இவ்விடம்மெண்டு பேசினால்'வெ கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டால், முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு பேசாமல் இருந்து விட்டார்கள். அதை வாங்கி யிருத்திக் கானால் இப்போது முப்பத்தைத்து ரூபாய் கட்டத்தானே வேண்டும்? உங்களுக்கு என்னால் ஒரு கியாயம்; எனக்கு என்னால் இவ்விடமே கியாயமா?" என்று பட்டை வென்று பொரித்து தள்ளிவிட்டுக் கண் களைத் துடைத்துக்கொண்டே அறையை விட்டு வெளிப்பே சென்று விட்டான் சரோஜா.

இத்திராவு படுப்பதற்காகச் சென்ற ராமலாத்தி கட்டியில் உட்கார்ந்து பேசு கையில் ஆழ்ந்துவிட்டான். சரோஜா சொன் தது ஓரளவு உண்மைய்தான். மோட்டர்

கைத்தின் வாய்க்கவும் மாதம் முப்பத்தைந்து ரூபாய் கட்டவும். அவன் தயாராகத்தான் இருந்தான் முதலில். ஆனால் பிறகு அவனுக்கே அது தன் சக்திக்கு மீறியது என்று தோன்றியது. ஆகையால் மோட்டார் கைத்தின் வாய்க்கவும் யோசனைவைக்கவில்லை. விட்டான். சரோஜாவிடம் மாதிரித் தீர்ப்புக்கு இன்ஸ்டால்மெண்டு பேஸிஸ்டுக்குக் கமிஷனாகத் தான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லி விட்டான். இதுதான் வார்த்தையில் நடந்தது. ஆனால் இந்த உண்மையை அவன் இப்பொழுது எடுத்துச் சொன்னால் சரோஜா ஒப்புக் கொள்ளாது ஒருக்காலும் நாட்டான். எனவே விட்டில் அமைதி நிலவவேண்டுமானால் கதையின் மெஷின் வாய்க்கி விடுவதற்கு வழி என்று அவனுக்குப் பட்டது.

"சரோஜா!"

"வந்தேன்!"

இரண்டு சீமியூஷன் கமித்துக் கைவிரல்கள் குறுங்க, "ஏன் கூப்பிட்டீர்கள்?" என்று கேட்டுக்கொண்டே அவன் தனம் புறம் முகத்தோடு கையில் பால் டம்ளருடன் உள்ளே நுழைந்தான் சரோஜா.

எதற்கு மருந்து?

நோயாளி:— வயிற்றுப் பசுக்கு ஏதாவது மருந்து கொடுங்கள், ஸார்!

டாக்டர்:— பசி எடுப்பதற்குத்தான் தான் மருந்து கொடுத்தேனே!

நோயாளி:— அதுதான் தவறாகப் போய் விட்டது. டாக்டர்! பசுக் காமவிரூப்பதற் கக்கை தான் மருந்து கேட்டேன்?

"உனக்கு அவ்வளவு பிரியமாக இருந்தால் மெஷின் வாய்க்கிக் கொள். ஆனால் மாதம் இருபத்தைந்து ரூபாய்க்கு மேல் என்னால் கொடுக்க முடியாது. அதற்குச் சம்மதம் என்னால் காணக்கே போய் ஏற்பாடு செய்து கொள்!" என்றான்.

சரோஜாவின் முகம் மயர்ந்தது. அப்படியானால் நான் இந்திராவிடம் சொல்லி வரக்கூடியது வீடுவீடுகள் என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் அருகில் உட்கார்ந்தான்.

2

"சரோஜா!"

"சரோஜா!"

"இதோ வந்து விட்டேன்."

"கூப்பிடக் கூப்பிடப் பேசாமல் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?"

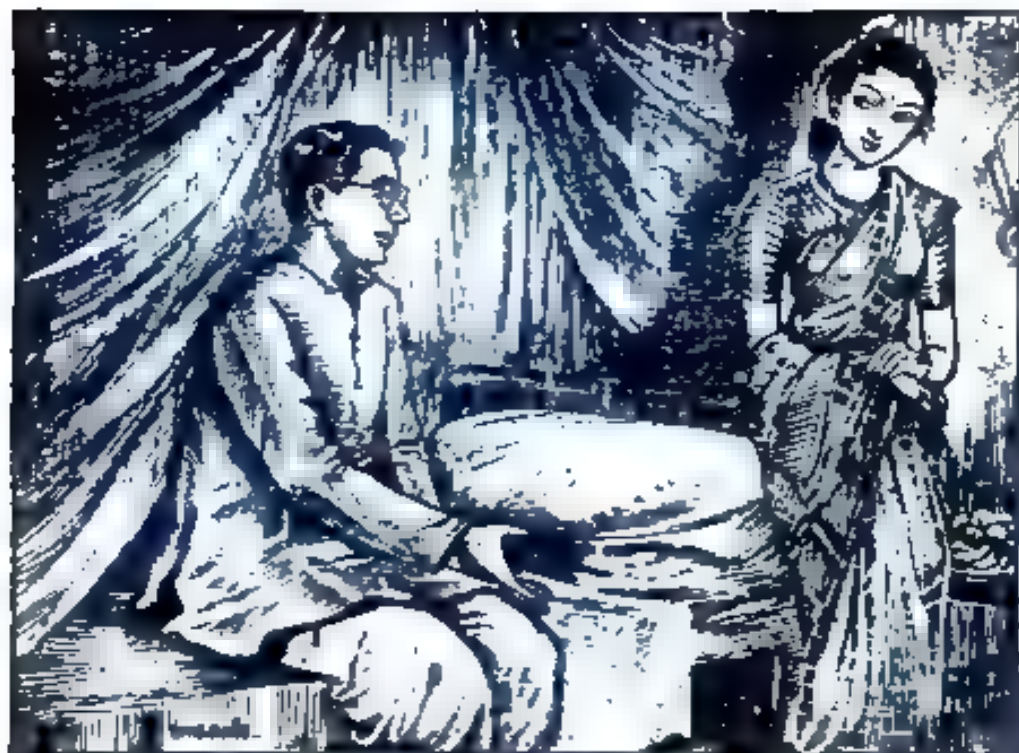
"மெஷினில் ரவீக்கை கதத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். பாதியிலே விட்டுவிட்டு வரவேண்டாமென்று முழுக்கத் கதத்துவிட்டு வந்தேன். அதற்குள்ளே ஒன்பது நடையை கூப்பிட்டு விட்டீர்களே!"

"ஓ, கழுதை! வாயை மூடு! எப்போது பார்த்தாலும் மெஷின்தான்? இது என்ன விடா, கதவத் கதையா? இதோ பார், மேகாஜமேயே புஸ்தகக்களையல்லாம் எப்படிச் சிடக்கிறது? இவ்வளவு பெல்லாம் ஒழுங்காக அடுக்கி வைக்கப்பட்டது? இங்கே பார், இந்த அழுக்குத் துணி பெல்லாம் எவ்வளவு நாளாக இங்கே சிடந்த மிதிபடுகிறது? அவற்றை பெல்லாம் எடுத்துக் கட்டி வைக்கப்பட்டது? 'கிடக்கிறதெல்லாம் கிடக்கட்டும், பிறவியைத் தாக்கி மரிமேல் வை' என்றே மாதிரி மெஷின் வைத்துக்கொண்டு மாரடித்துக் கொண்டிருந்தால் இதையெல்லாம் வாடி வைப்பது?" என்று ஒரு பிரசங்கமே புசித்து விட்டான் சாமஸாத்தி.

சரோஜா படுவே பேசாமல் தன் குளிர்து நின்றுவிட்டான். அவன் கண்கள் நீரைக்கக்கத் தயாராய் இருந்தன. சமாசரித்துக் கொண்டு அவன் நோக்கி, "இப்போது எதற்குக் கூப்பிட்டீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

அவன் கண்கள் கலங்கி ஓரிகு நீர்த்துளிகள் விழக்கொடியில் சிற்பதை அவன் பார்த்து விட்டான். அவ்வளவுதான்; வந்துவிட்டது ஆத்திரம் அவனுக்கு.

"அழுது மாய்மாலமா பண்ணுகிறாய்? உன்னை யார் என்று சொல்லி விட்டார்கள், இப்போது?—போ, அந்தப் பக்கம். என்னுடைய வீடுகாதே! இனிமேல் நான் விட்டிருக்கும்போது அந்த மெஷின் என்னடா போனாலோ, கையை ஒடித்து

விடுவேன் — ஆகாமி!" என்று அந்த ரத்தோடு உறவிலும் அவன்.

சொல்லா தன் அதைக்குச் சென்று சேர படுத்த பொருள் வேண்டும் தெய்வீத தெய்வீ அழகான. தன் கணவனிடம் இதுவரை யில் அவன் இவ்வளவு கடுமையான வாந்தனத்திற்குக் கெட்டியே இல்லை. அன்று தான் முதல் அனுபவம். சிறித்க்க சிறித்க்க கெடுதல் என்றுமே சென்றது அவளுக்கு.

பெரு வேரையிற்றது அவன் மனம் அன்று ஏமாந்தாமைதான்.

"பிணம் தருகிறீர்களா?" என்று கேட்டான் சோனா, ஆயினாக்குப் புறப் பட்டுக் கொண்டிருந்த சாமலுத்தியை.

"எதற்குப் பணம்?"

"பாக்காயாக்குக் கொடுக்க வேண்டாமா? எப்போம் வந்தபோது பாடுப் பணம்மாளே கொடுத்தோம்? இன்னும் பறிக்காத ரூபாய் பாக்கி கிற்றேது."

"எல்லாம் அடுத்த மாதம் கொடுத்துக் கொள்ளலாம். இப்போது ஏதென்னிடம் பணம்?" என்று உறிய புறப்பட எந்த வித்தான் சாமலுத்தி.

"ஐயப்போ, அவன் குப்புக்கொண்ட மாட்டாயே! நெருக்கமாக கேட்டு விட்டான். எவ்வளவுபாடும் சொல்லி இன்னும்கே, வரிக்கே வாக்வித் தருகிற தாகம் சொல்லி விடுகிறேன்."

சாமலுத்திக்குக் கோபம் நெற்றிக் தெரியது.

"ஈ, தகித்திரமே! எம்மாப் போட்டுத் தொண்டாயிடு! போ, உங்கோ! இப்போது என்னிடம் தம்பிபுகடக் கொடாது. மாதம் பிறத்ததும் உன் கதைய் மெலிதுக்கு இருபத்தத்த ரூபாய் அழுதாச்சே, ஐஸ்மாத்திரைகடன்! பணம் எங்கிருந்து இருக்கும்? வேண்டாம், வேண்டாம் என்று லுடிக் கொண்டேன். அன் கதக்குக் கேட்டாயா? ஒற்றைக் காலில் சின்று வாக்வித்தான் வாக்விதேன் என்று மெலிது வாக்வித் தொண்டாயிடு. இப்போது பாக்காயாக்கிடமும் தயிர்க்காவிட்டமும் குட்டுப்ப, வேண்டியது நான் தானே! உனக்கென்ன வந்தது! அவன் பணம் கேட்டான், இவன் பணம் கேட்டான் என்று வந்த சொல்லி விடுகிறேன்! என்னிடம் பணம் இருக்கிறதா, இவ்வளவு என்னைதப்பத்தி? ஏன் கவனிப்பட்டு போகிறேன்? என் கவிற்றெரிக்கைக் கொட்டிக்கொண்டதாயே என்னக்கு வந்த கிவாக்வித்திருக்கிறேன்!" என்று வாக்வித் வந்த படி அவனின் திட்டிவிட்டு ஆயினாக்குக் கொண்டு விட்டான் சாமலுத்தி.

3

அன்று சோனா அழலில்லை. சாமலுத்தியின் இந்தக் கோபமும் வசையும் இப்பொழுது அவளுக்குச் சாதுவாரி விட்டது.

ஆன் ஆந்தை :—கதி காய்கள் அறிகம் சாய்விட்டாக் போய்கள் அறிக அழகு பெறுவார்களாம் ; எனம் மூன்று சொக்கி விருக்கிடு !

பொன் ஆந்தை :—அப்படியானால் எக்காகக் கதிவாங்கினாலும் அந்த மூன்றுயிர் அகராசையானியே சாய் விடச் சொக்குங்கனென் !

டன. எடுத்தத்தடுவ்வாம் சன்னென்று விழுங்கு அவன் வறக்கமரவிவிட்டது. மனிகை சாமாய் வாங்க வேண்டு மென்று லும், ரேஷன் வாங்கிவெண்டு மென்றுலும், கால் கதி வாங்க வேண்டு மென்றுலும்— இன்னும் எதற் கெடுத்தாலும் கைவல் மெஷினாக் கசணாம் காட்டிக் தன்னிடம் பணம் இல்லை யென்று சண்டைக்கு வந்து விடுகிறான்.

போதும் போதாததற்கு ஒரு வாதத் திற்கு முன்பு அவர்கள் குழந்தை சந்துசி, சரோஜா பாய்க்காத சமயம் கதையல் மெஷினில் விசையாடப்போய் ஊடு வையில் குத்தி சத்தம் கொட்டி, ஏதோ தாய்க்கை மாலிவிட்டது, அன்று சாத்திரி விஷயம் தெரிந்ததும் சாமலுத்தி விடே இடித்து விழுந்து போகும்படி கூவிலும்.

இதைவெல்லாம் நீசாத்தர் கொண்ட சரோஜாவின் இதய ஆழத்திற்குத் தீண்ட பொருளுக்க ஒன்று வெளிப்பட்டது.

அன்று ஆபீஸிலிருந்து விட்டுக்கு வந்த சாமலுத்தி ஏதோ கவிசையில் ஆங்க் தவறாகக் காணப்பட்டான். சரோஜா மெதுவாக அவனருகில் சென்று, "என், என்னயோ போல் உட்காந்திருக்கிறீர்கள் ?" என்று கேட்டான்.

"ஓர் மெய்யை வெளிக்கு அங்கீகரிக்கப் போட்டிருக்கிறேன். மெய் இங்கே சொன்னவந்தான். ஆனால் மெய் ஆரின் டில்லி இலுக்கிறது. இன்றைக்கு இன் டிங்ஸ்ட்ரீக்கு ஆர்டர் வந்திருக்கிறது

போனஸ் வேகி கிச்செய். ஆனால் மெது மனே டில்லிக்குப் போய்விட்டு வந்துவிட முடியுமா?—அதற்குத் தகுந்தாற்போல் 'டிரான்' வேணும். குறைந்தது தாந்தைப் பது அல்லது இருதாறு ரூபாய் இருந்தால் போய்விட்டு வந்துவிடலாம். ரூபாய்க்கு எங்கே போவது?"

"இருக்கன், வந்துவிட்டேன்!" என்று கூறி, சரோஜா எழுந்து சென்றான்.

"நீ எழுந்து போகிற வேளத்தையாபித் தால் எங்கிருந்தோ ரூபாய்தான் கொண்டு வந்த விடுவாய் போயிருக்கிறதே!" என்று கூற ஒரு வறண்ட சிரிப்புச் சிரித்தான் சாமலுத்தி.

சரோஜாவும் புன்னகையுடனே அதையை விட்டு வெளியே சென்றான்.

என்னை முடிக்கொண்டு படுத்திருந்த சாமலுத்தியை, "இந்தாருக்கன்!" என்று எழுப்பினான் சரோஜா. கண்ணைத் திறந்து பார்த்த சாமலுத்தி ஆச்சரியத்தால் மீதம் பித்துப் போனான்.

சரோஜா, புத்தம் புதிய இரண்டு நூறு ரூபாய் கொட்டுக்களை அவன் மூன்றால் கீட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

"ஏது சரோஜா, பணம்?" என்று ஆவலோ வடிவாகக் கேட்டான் சாம லுத்தி.

"மெஷினை விற்று விட்டேன்!" என்றான் சரோஜா அமைதியாக.

"ஆ! சிறுமகனா?"

"பின்பே என்ன சொல்லுங்கள்? அது வந்த காலம் விட்டியே சந்திராவும் என் கிறது கையையும்; சண்டையும் கோப லும் கூச்சலுமாய் இருந்து கொண்டிருக் கிறது. அன்றைக்கே ஒருநாள் பாபு சாயபு வீடில் இருப்பதோ முப்பதோ தன்னிக் கொடுக்கிறேன், வாங்கிக் கொள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றைக்குக் காலை யிலே அவன் திடீரென்று வந்து, 'அம்மா, மெஷினைக் கொடுக்கிறீர்களா? ரூபாய் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்' என்று சொன் னான். கார் இதுவரதற்கும் இருதாறு ரூபாய் கட்டியிருக்கிறேனும் இவ்வியா?— அதைக் கொடுத்து விட்டால், பாக்கியை யாதா மாதம் அவன் கட்டி வருவதாகச் சொல்லி விடுக்கிறான். விட்டது, சரியை!— சமையத்துக்குப் பணமும் கிடைத்தது!" என்று சரோஜா.

சாமலுத்தி ஆச்சரியத்துடன் எவ்வித போங்க அவனை ஏறிட்டு நோக்கினான். மெஷின் போய்விட்டதே என்ற ஏக்கமே வருத்தமே அவன் கண்களில் காணப் படவில்லை. எல்ல சமயத்திலும் தன் கணவ னுக்கு உதவியெனும் என்ற சந்திராவும் தான் அவற்றில் குடி கொண்டிருந்தான்.

அழுக்குபடிந்த பந்து தீங்குவிளைவிக்காதது
போலிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில்

இந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும் அபாயத்தை
தாங்குகின்றன!

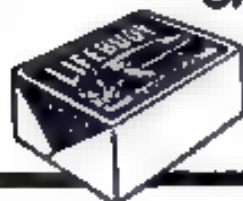
—அழுக்கிலிருக்கும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத கிருமிகளில் அபாயமிருக்கிறது.

ஸைப்பாயினால் அடிக்கடி கழுவுங்கள்
ஸைப்பாய் சோப்

அழுக்கிலிருக்கும்

கிருமிகளிலிருந்து

உங்களைக் காப்பாற்றுகிறது!

பிரஷ்னம் பிரவையம்

7

"நான் என்ன, போகற்கு போகிறேன்? — என்னை மீண்டும் என் பெற்றோர் எதற்குக் கொண்டுவந்தது? — நான்தான் பெண்ணாகிறேன்!" — அகலியா.

நீண்ட நேரம் அகலியாவின் அருகையாக, கைகலிக்காததால் சசித்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. அவன் ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாய் எழுந்து சென்ற, தன் அறையில் விசக்கை அணிந்தான்.

கைகலிக்கம் விசக்கை அணிந்ததும் அகலியாவுக்குப் "பேர்" என்றது. தன்னுடைய அருகையைப் பொருட்படுத்தாமல் அவன் என்னைப் படுத்தக்கொண்டு விடப் போகிறானோ என்ற அவன் பயந்தான்!

எல்ல வேளையாக அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் போவதில்லை; கைகலிக்கம் மென்மையாக அடிமேல் அடி எடுத்து வைத்து அவளுடைய அறைக்குச் சென்றான். அகலியா கண்டதும் தன் மடியின் மேலிருந்த தலையணையைத் தாக்கித் தா எறித்தவிட்டு அவன் எழுந்து விட்டான்.

கைகலிக்கம் சொல்லப்பட்டுச் சிரிப்பை காணாததற்க்கொன்று, "சோபந்திறும் மரிவாசையை மறக்கவில்லை போலிருக்கிறதே!" என்றான்.

பதில் இல்லை.

"ஒருவேளை நீ எழுந்த கின்றதும் சோபந்தின் அறிகுறியானதே?"

பதில் இல்லை.

"எனக்கு ஒரு போசனை தோன்றுகிறது; அதையாவது சொல்லட்டும்?"

பதில் இல்லை.

"சரி; அப்படியாவது என் வருகிறேன்?" என்ற சொல்லிவிட்டுக் கைகலிக்கம் அவனைக் கண்டக் கண்ணால் போகக்கொண்டே தன் அறைக்குத் திரும்பினான்.

அவன் எதிர்பார்த்தது எதிர்த்தது; அகலியா மொனத்ததைக் கண்டதால்!

ஆம், அவளுடைய உள் எதிர்த்த ஏதோ ஒரு சபலம் உத்தித் தன்னவோ, அதாவது அகலியாவிலிருந்த அவன் அரைத்தான். அது மட்டுமல்ல; கின்ற கிளியிலிருந்த ஓர் அடி எடுத்து மூன்றால் வைத்து, "என்ன போசனை? — சொல்லிவிட்டுப் போகலாம்!" என்றும் சொன்னான்.

பாவம், அந்த கிளியிலும் அவளுடைய மூகம் எதிர்பார்த்த எதிர்பார்த்த மனத்தோடு தோன்றது!

கைகலிக்கம் வெற்றிப் புன்னகையுடன் திரும்பி, "அந்த இத்தான் எழுதிய கடிதம் உள்ளிடம் இருக்கிறதா?" என்ற கேட்டான். கைகலியா உபத்தி வெற்றியைச் சுருக்கிக்கொண்டே.

இந்த கைமற்ற கேள்வியைக் கேட்டதும் அவன் மூகம் குவிந்தது. இருந்தாலும், "என்?" என்ற மயந்தத்தடன் கேட்டு வைத்தான்.

"அந்தக் கடிதத்தைக் கொண்டு என் அவன்மீது போலீஸ் கடவுட்களை எழுதிவைக்க கொண்டு கிளிக்கிறேன்....."

"போலீஸ் கடவுட்களை எதற்காம்?"

"அவனுடைய கடையை அவனுக்கு உணர்த்துகிறேன்!"

"என் கடையை விருப்பவிரியையே; கைகலியாவோ விருப்பவிரியே.....?"

"காதல், காதல் என்ற மெய்யிடுகளை போல் சொன்னவையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? — உலகத்தின் காதல் விடக் கடமைதான் மிகவும் சக்தி மையதாயிருக்கிறது....."

"இருக்கலாம்; ஆனால் அந்தக் கடையைப் போலீஸின் உதவியைக் கொண்டு உணர்த்த என் தயாராவில்லை."

"சொல்லுவதைக் கேள்; அதனால் உன்னுடைய வாழ்க்கை மீண்டும் மலரும்....."

"மலராத; மானம் போகும்!"

"போகிற மானம் ஒரே ஒருவனுக்காக எல்லாவு வேண்டியவனாகும் போகலாம் — சமூகமும் அதை அனுமதிக்கும்....."

"சமூகத்தைப் பற்றி என்ருக்குக் கவலை இல்லை....."

"உனக்குக் கவலை பின்புறமிருக்கலாம்; எனக்குக் கவலை யிருக்கிறதே!"

"அதற்காக என் என்ன செய்வதாம்?"

"ஈ ஒன்றும் சொல்வீகண்டாம்; அந்தக் கடிதத்தை என் னிடம் கொடுத்தால் போதும்."

"என் அமைத் தெடுத்த எறித்த விட்டேன்.....!"

கைகலிக்கத்தின் வெற்றிப் புன்னகை இதைத் கேட்டதும் தோய்விப் புன்னகை யாக மாறிவது. "ஆம், அந்தக் கடிதத்தைத் தெரித்த எறித்தவிட்டதாக அமை எந் கெடவே கெடும் சொல்லி விருந்தாயே!" என்ற தகைக்குத் தானே அமை மூன்று ஞாபகத்தக் கொண்டான்.

அவனுடைய மனம் மீண்டும் அமைதியை இழந்த தனித்தது. ஒன்றும் புரியாமல் தன் மூலகாய்க் கட்டையைத் தடவிக்கொண்டே அவன் கின்றது கின்றபடி கின்று.

திருவென்ற இன்னொரு போலீஸ் தோள் திறந்த அவனுக்கு. மறபடியும் அவன் அகல்யகை கோர்டி, "உங்களுக்கு அவ னுடைய விவரம் தெரியுமா?" என்ற கேட்டான்.

"எதற்கு?" என்ற கேட்டான் அவன்.

"அவனுடைய பெற்றோரின் உண்மைக் கொண்டுபோய்ச் செல்பதற்கு!"

அகல்யா சிரித்தான்.

"என் கிரிக்கெட்?" என்ற கேட்டான் கைகலிக்கம்.

"பிள்ளையே என்னுடன் சென்ற வாய் விருப்பாதபோது, பெற்றோர் சென்ற வாய் வப்படி விருப்பவாக்கன்?"

"என், கீதையையும் கைகலிக்கையும் அவர் கனிடம் எதிர்பார்க்க மூடியாத?"

"மூடியமென்ற எங்களுக்குத் தோன்ற கிள்ளை. என்னெனில், அவர்கள் பணக் காரர்கள்.....!"

"பணக்காரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரு யிருந்தாய் அந்தப் பால் உண்ணிடம் பணத்தை எதிர்பார்த்தாய்?"

"ஆயாம்; எவ்வுடையிடம் பணக்கா னுக்குத்தானே பணத்தின் மீது ஆகா அநிகையா மிருக்கிறது!" என்றான் அகல்யா.

கைகலிக்கம் ஒரு கணம் மெனமகை இருந்தான். மறு கணம், "கீதொன்றது ஒரு விதத்தின் உண்மை தான்!" என்றான்.

அவனுடைய மூலக் குதம் பிறத. ஒன்றும் புரியாமல் தனியாகச் சொல்கிற கொண்டே திரும்பினான்.

"எந்தே போகிறீர்கள்?" என்ற கேட்டு விட்டு, "என்

கேட்டோம்?" என்ற தெரியாமல் விழித் தான் அவன்.

"என்குமிள்ளை; இதை வகுவிதோன்?" என்ற சொல்லிக் கொண்டே, அந்த துறையை விட்டு வெளியே போவதற்காக அான் கதையைத் திறந்தான்.

அகல்யாதான்; அப்பிருந்த பாரோ ஒருவர் 'தடதட' வென்ற விழுந்தடித் தக் கொண்டு ஒழை சந்தம் கேட்டது!

கைகலிக்கத்துக்கு ஒரு கணம் ஒன்றும் தோன்றவில்லை; அவன் திக்விமை மிகத்த வன்போல் அகலவந்த கின்று.

மறகணம், "திருடன், 'திருடன்'?" என்ற கத்திவெள்ளும்போல் தோன்றியது அவனுக்கு—அதுவாயினால் உடும் சேரும்; ஆளுக்கொரு கேள்வியைக் கேட்டுத் திக்கு முக்காட வைப்பாக்கன்!—அதற்கு மேல் கைகலிக்கம் யோசிக்கவில்லை; அவனைத் தோன்றித் துடிஞ்சு!

ஆனால், துயரம் மிகவாதம் மிகக்கும் சேய்விப் பிள்ளையைப் போல் 'சோ'வென்று பெய்த கொள்குருத்த தெனிலா யாதத்தச் சேய்வ மனது, தோட்டில் வாசனைக் கடத்த அவனை வெளியே ஓட விடவில்லை. அவன் கின்று; கின்று விட்டான்!

அந்த ஆசாயிலோ காதலையும் மனதைய யும் பொருட்படுத்தாமல் தெருவினாடி ஒடி னான். ஒடினான், ஒடிக்கொண்டே இருந்தான்! அவனுடைய தன் மனதுத்ததும், 'எனக்கு வரோ ஆபத்த வேப் போகிறது!' என்ற தகைக்குத் மூன்றுமுறைத்தக்கொண்டே கைகலிக்கம் திரும்பினான்.

"என்ன!—என்ன கடத்தது?—என்ன!" என்ற பதபாப்படன் கேட்டுக்கொண்டே அவனுக்கு எதிரே வந்தான் அகல்யா.

கைகலிக்கம் தன்னைப் போல் அவனும் பம்புகேண்டாம் என்ற கருதித் தனி பத்தை காலவதத்தக் கொண்டு, "ஒன்று கிள்ளை; பாரோ ஒரு திருட்டும் பம்ப இன்னே வந்த கின்ற, காம் பேசியதை ஒட்டுக்

கேட்டுக்கொண்டிருந்திருக் கிருன். என்னைக் கண்ட தும் அவன் ஓடி விட்டான்!" என்றான்.

"திருட்டும் பம்பா!— இக்கே திருவெதற்கு என்ன இருக்கிறது?" என்ற கேட் டான் அகல்யா.

கைகலிக்கம், "என், கீ இன்னுமா!" என்றான் கிரித் தக் கொண்டே..

"என்றதால் எத்தனையோ ஒருவர் திருடிக்கொண்டு வந்து இங்கே விட்டு விட்டுப் போய் விட்டானே!" என்ற சொல்லிவிட்டு, அகல்யா செட்டிவீர்தான்.

கைவிலக்கத்திற்கு இதைச் சேட்டதும் வேசுருகு போலான தென்றிந்த. "அப் படியானால் எங்கிருந்து திருடிக்கொண்டு வந்தானோ, அங்கே கொண்டுபோய் உன்னை காண்பித்துவிட்டிருக்கிறான்?" என்றான் அவன்.

"கான் என்ன, பொன்னு பொருளா?—என்னை மீண்டும் என் பெற்றோர் எந்தக் கொண்பதற்கு?—எந்தான் பென்னுச்சே?" என்றான் அவன்.

கைவிலக்கம் விழித்தான். விழித்த விட்டு, "உண்மையானால்; பொன்னுக்கும் பொருளுக்கும் உன் மதிப்பு இந்தக் காலத்தில் பென்னுக்கு—என், அவருடைய கைக்குக்கூட—இருப்ப தில்லைதான்?" என்றான்.

இருவரும் பின்னால் காசு எட்டியபடி மௌனமாக இரண்டு அடிசை எடுத்து வைத்தார்கள்.

அகல்யா இருந்தபோலிருந்த கைவிலக்கத்திற்கொண்டு, "ஆமாம்! நேரப்பட்ட காலக் காலத் தைவல் பூட்டிக்கொண்டு தானே விட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்?—திருடன் எப்படி உன்னை துழைத்தான்?" என்று கேட்டான்.

"ஓ கைவிலக்கவிலை போலிருக்கிறது; மாகப் படிசை சாலைமாய் பார்த்ததன்போல் இருக்கின்றான்....."

"மேலே உன் மாகப் கைவிலக்க சாத்தி கீழ்க் காலிடவிலைமா?"

"இல்லை; மறந்தவிட்டேன்!"

"கல்ய வேலை செய்திருக்க; மறந்தால் மாகப் கைவிலக்க சாத்தித் தாலிருக்க!"

கைவிலக்கம் மாகப் கைவிலக்க சாத்தித் தாலிருக்கிற தன் அமைதியை அடைந்தான். அந்தருமேல் அவனைத் தொந்தரவு செய்ய விரும்பாமல் அகல்யா குழப்பிய மனதால் தன் அமைதியை அடைந்தான்.

அன்றிரவு தங்கம் ஒதுக்கி கின்ற அங்கம் இருவரையும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. "அந்தவன் யாராவிருந்தான்?" என்ற கேள்வியைப் போட்டுக் கொண்டு இருவரும் விடை தெரியாமல் விழித்துக் கொண்டிருந்தனர். கைவிலக்கின் வேதனையைக் கண்டு இரங்காத உலகத்தைப் போல அன்று தங்கமும் கைவிலக்கை அங்கங்கே இரங்கவே பின்பு.

மதான் கைவிலக்கப்போல் பொழுது விடிந்தது. ஆனால் கைவிலக்கத்தின் கைவிலக்கம்; அகல்யாவின் தயாரும் கைவிலக்கம்.

"அந்தவன் யாராவிருந்தான்?—எருதே அபத்த வழியில் கீழ்க் போவ தில்லை" என்ற துணிந்த கைவிலக்கம் படுக்கையை விட்டு எழுந்த உட்கார்த்தான்; அதேமாதிரி அகல்யாவும் துணிந்த எழுந்த உட்கார்த்தான்.

மறைய விடாமல் பொருத்தொண்டிருந்ததால் கைவிலக்கம் அன்று விழாவுக்குச் செல்ல வில்லை. விழாவுக்காகப் போடப்பட்டிருந்த கொட்டகைக்குள் சென்ற கடை கைவிலக்கம் அங்குக்கு அனுமதி கெடபாத. காரணம், தயிற்றை வளர்ப்பதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்த விழாக்காரர்கள் பணக்கார வளர்ப்பதிலும் ஆர்வம் கொண்டிருந்ததால்!

கைவிலக்கம், தெரிவந்த தெரிவான பகவத் தக்கு ஆகாமி அவன் கேள் போவதே தெரியாமல் உட்கார்த்திருந்தான்.

பகல் ஒரு மணி இருக்கும். நேரப்பட்டல் 'கைவிலக்க' ஒருவர் அகல்யாவின் அமைதிக்கும் தகழ்த்து, "கைவிலக்கத்தே; கீழ்க் சாப்பிட கைவிலக்கமா?" என்று கேட்டான்.

"இல்லை; கைக்கு இன்ற உடம்பை என்னவோ செய்தே!" என்றான் அகல்யா.

"சரி" என்று சொல்லிவிட்டு, அந்த 'கைவிலக்க' கைவிலக்கத்தின் அமைதிக்கு வந்தான்.

கைவிலக்கம் அவனை ரோக்கி, "இன்று காணும் இங்கே சாப்பிடப் போவதில்லை. என்னெனில் இந்த ஊர் கைவிலக்க ஒருவர் என்ற விருத்தக்கு அமைதித்திருக்கிறார்; அவருடைய விட்டுக்கு காள் சாப்பிடப் போகவேண்டும்" என்றான்.

'கைவிலக்க' மேலே இறங்கிச் சென்றதும், "அந்த ஊர் கைவிலக்க உலகின் விருத்தக்கு அமைதித்திருக்கிறார்?" என்று கேட்டும் கொண்டே அகல்யா, கைவிலக்கத்தின் அமைதிக்குத் தகழ்த்தான்.

"இந்த ஊர் கைவிலக்கத்தான்!" என்றான் கைவிலக்கம்.

"திருமாவை சொல்லித்தான்?"

"ஆமாம்."

"பொய்; காள் இதை கம்பவே மட்டினேன்!" என்று அகல்யா சொன்னான்.

"ஓ சொன்னத மட்டும் உண்மையோ?"

"இல்லை; பொய்தான்!"

"அப்படியானால் காள் இதை எப்படி இன்னே?" என்று கைவிலக்கம் சொன்னான்.

“உண்மையான உயர்விலிருந்தும் பெண்
மையாவது உயர்விலிருந்தே!—உயர்வான
சந்தோஷம்!” என்று அகல்யா.

“எது உண்மை?” என்று கேட்டான்
கனகலிங்கம்.

அகல்யா சந்தர்ப்பத்தை ஒருவ விடாமல்,
“என் உயர்வைக் காண்பிப்பதற்காக!”
என்று மீண்டும் ஒருமுறை சொல்லி
வைத்தான்.

கனகலிங்கம், “காண்பிப்பது உண்மையா
விரித்தகனம். ஆனால் அந்திருக் கை
மேன்மையென்று என் உயர்விடம் எந்
மேன்மையே சொல்லவியலியா?” என்று.

“காண்பதற்கும் காக்கும் சம்பந்தமே
யில்லை. அது வேறு, இது வேறு என்று
காணும் உயர்விடம் எந்தமேன்மையே சொல்ல
வியலியா?”

கனகலிங்கம் சிரித்தான். சிரித்தவிட்டு,
“காண்பதற்கும் காக்கும் முடிவது
என்பதை ஒருவர் உணர்வு அனுபவ பூர்வ
மாக உணர்ந்தி யிருந்தும் நீ இப்படிப்
பேசுவது என்னுள் ஆச்சரியமா யிருக்கிறது!”
என்றான்.

“அதைவிட ஆச்சரியம் நீங்கள் அடிக்கடி
உயர்வோடு அவரை ஒப்பிட்டுப் பேசுவது
தான்!” என்று அகல்யா.

கனகலிங்கம் பேசாமலிருந்தான்.

“எனக்குத் தெரிந்தவரை என்னை நீங்கள்
காண்பதில் மாட்டீர்கள் என்று சொல்
வதற்கு ஒரே ஒரு காரணத்தான் இருக்
கிறது!” என்று அகல்யா மீண்டும் பேச்சை
ஆரம்பித்த கைத்தான்.

“என்ன காரணம்?” என்று கனக
லிங்கம் கேட்டான்.

“சொல்லட்டோமா?”

“சொல்லு!”

“சொன்னால் சொல்கிறேன்...?”

“மாட்டீர்கள்?”

“என் எந்தமேன்மையே ஒரு
வனின் கெடுக்கப் பட்டவன்
என்பது தான் அந்த
காரணம்!”

“இல்லை; இல்லைவே
யில்லை!” என்று கனகலிங்
கம் சாதித்தான்.

“கதை; வேறும் கதை!”
என்று அகல்யாவும் அவனுக்
குச் சிரிக்காமல் சாதித்தான்.
கனகலிங்கம் பேசாமல்
விரித்தான்.

இந்த வேளம் மெனமாய் இருந்த யிருந்
து, “எந்திழியின் தந்தையின் உயர்வுக்கு
உயிர்க்கை யுண்டா?” என்று கேட்டு,
மறுபடியும் பேச்சை மாற்றினான் அகல்யா.

“உண்டு” என்று கனகலிங்கம்.

“வருப்பு வெறியின் காரணமாகத்
தற்பழிக்கப்பட்ட பெண்மையே அவர்களுடைய
கனகலிங்கம் மீண்டும் எந்தம்கொள்ள
வேண்டுமென்று அவர் சொல்லவியலியா?”

“சொன்னால்!”

“அதே மாதிரி காணும் எந்தே ஒரு
வெறியைத் தற்பழிக்கப்பட்டவன்தான்?—
என்னை நீங்கள் என் எந்தம்கொள்ளத்
கூடாது?”

“அவர்களுக்கும் உனக்கும் வித்தியாசம்
இருக்கிறது....”

“என்ன வித்தியாசம்?”

“தங்களுடைய விரும்பத்திற்கு விரோத
மாக அவர்கள் தற்பழிக்கப்பட்டார்கள்; நீ
அவ்வாறு தற்பழிக்கப்படவில்லை!”

அகல்யாவுக்கு இது என்னவோ பேரம்
கூற்தது. இருந்தாலும் சமாளித்துக்
கொண்டு, “என் உயர்வைக் கடைசியாகத்
கேட்கிறேன்—நீங்கள் என்னை எந்தம்க்
கொள்ளவே மனம்மக்கனா?” என்று அவன்
தன்னுடைய கடைசி ஆய்வுகளை கண்ணீரை
மறுபடியும் விட்டுக்கொண்டே கேட்டான்.
கனகலிங்கம் பேசாமலிருந்தான்.

“என் ஒன்றும் சொல்லாமல் விருத்
திதீர்கள்?” என்று கேட்டான் அகல்யா.

கவலியுள்.

“என்ன சொல்லவேண்டும் என்கிறாய்?”

“உங்களுடைய வாயைப் திறந்து, ‘என் உங்களைக் காதலிக்கிறேன்’ என்று ஒரு வார்த்தை—ஒரே ஒரு வார்த்தை—சொல்லி விடுங்கள்; போதும்!”

“சொல்லாவிட்டால்.....?”

“என் ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடுவேன்.”

“என்ன முடிவுக்கு வருவாய்?”

“என்னைப்போல் வழி தவறியவர்களுக்கு வேறு எதில் முடிவு இருக்கிறது?—சாவில் தான்!” என்றான் அகல்பா.

கனகலிங்கம் யோசனையில் ஆழ்ந்தான். அகல்பாவுக்கு ஒன்றை யின் ஒன்றாக அகல்பா வின் கண்ணீர் தவிர விரிந்த தெரிந்தன.

அகல்பா முந்தானையின் முனைவாய் பிடித்து முறுக்கிச்சொண்டே அகலி உற்றுப் பார்த்தான். ஒரு கிமிஷம், இரண்டு கிமிஷம், மூன்று கிமிஷம், நான்கு கிமிஷம்...

அகல்பாவுக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை, கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டே, “என்ன யோசிக்கிறீர்கள்?” என்று பதட்டத்தோடு கேட்டான்.

கனகலிங்கம் விரைதியுடன் சிரித்தான். சிரித்தவிட்டு, “உங்களைக் காதலிக்கவாயா, யெண்டாயா என்றுதான் யோசிக்கிறேன்!” என்று.

“யோசியுங்கள்; கங்குல யோசியுங்கள்!—காதலிப்பதற்குக் கூட யோசிக்கும் ஒரு புண் ணியாத்தமாவை என் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை, எனக்குத் தெரிந்தவரை உன்

கத்திலேயே கீழ்க்கீழாக முதல் முதலாகக் காதலிப்பதற்கு யோசிக் கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்—எனவே, யோசியுங்கள்; கங்குல யோசியுங்கள்!—யோசித்துக் கூடிய சீக்கிரத்திலேயே தயவு செய்த உங்களுடைய முடிவை எனக்குத் தெரிவித்து விடுங்கள்!” என்று அகல்பா வயிற்றில் எரிச்சலுடனும், கொஞ்சம் உறுதியுடனும் சொல்லி விட்டுத் தலை நிமித்தான்.

கனகலிங்கம் அவளை ஒருமுறை ஏற இறங்கப் பார்த்தான். பிறகு, “ஆனால் ஒன்று...” என்று அவன் ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

அகல்பாருட்க்கிட்டு, “என்ன...?” என்று கேட்டான்.

“சொல்லட்டுமா.....?”

“தாராளமாகச் சொல்லுங்கள்!”

“நான் உங்களைக் காதலிக்காமல் கொல் ளுதலுக்குக் காதலித்தே கொல்லுதலுக்கு வந்து நினைக்கிறேன்!”

அவன் சிரித்தான்; அவனும் சிரித்தான்.

“இதற்கு நீ என்ன சொல்கிறாய்?” என்று கேட்டான் கனகலிங்கம்.

அகல்பா அவன் சொன்னவற்றைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல், “உன் கன் கித்தம்; என் பாக்ஸம்” என்று சொல்லி, அவனை வணக்கினான்.

அன்றிரவு இருவருக்கும் சரப்பாடு மட்டு மல்ல; துக்கமும் பிடித்தது.

8

மூன்றாம் நாள் காலை விழா முடிய விரைவில் இரவுக்கே அவை முடிந்த விடு வார்கள் போலிருந்தது. அவ்வளவு சிரமத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்த விழாக்காரர்கள் விரும்பவில்லை; தாங்களாகவே முடிந்த விட்டார்கள். ஆனால், ‘ஏதோ கூடியோம், கிண்தோம்’ என்ற இருக்க வேண்டிய மென்ற அவர்கள் பலனை எதிர்பாராமல் ஆயிரத்தோரு நிர்வாகர்களை அமோகமாக கிறையேற்றி வைத்துவிட்டுத் தங்கள் தங்க ளுடைய வாளுக்குக் கொம்பினார்கள்.

கனகலிங்கமும் கனகலிங்கம் கேட்டிக் கொண்டு டோராட்டலுக்கு வந்தான். வந்த தும் வாரதாமாசுப் புத்தகங்களைப்பெண்ணம் சேர்த்த ஒரு கட்டாகக் கட்டிப் பணியைச் சரிசெய்து ‘பார்க்’வில் சென்றோர்க்கு அனுப்பி வைத்து விட்டுத் திரும்பினான்.

மத்தியானம் சாப்பிட்டு முடிந்ததும்,
"இன்றிரவுதானே ஊருக்குக் கொம்பப்
போயிருக்கீர்கள்?" என்று அகல்யா கைக
விழைந்தாள் கோக்கி கேட்டாள்.

"ஆமாம்; நீ தயாராகி விட்டாயா?"
என்றான் கைகவிழை.

"ரேந்திரவே என் தயாராகி விட்
டேனோ!" என்றான் அகல்யா உத்தரவுத்
தடல்.

"மீன் குஞ்சுக்கு நீதான் சந்தைக்கொடுக்க
வேண்டுமா, என்ன?" என்றான் கைக
விழை.

"போதும், காயை மூடித் கொண்
டிருக்கிறேன்!—என் மீன் குஞ்சுமில்லை;
நீங்கள் என்னைக்காவது ஒத்தைக் காலில் விட்டுத்
தலம் செய்யும் கொக்குமில்லை!" என்றான்
அகல்யா.

"இந்தே மூடித் கொண்டேன்!" என்று
கைகவிழை தன் காயை இரு கைகளாலும்
மெத்தித் கொண்டு, அகலியைப் பார்த்தான்.

அவளுடைய கைகளை அவன் விவ்வி
விட்டுவிட்டு, "ரேந்திரவு என் ஒரு கையு
கண்டேனோ.....!" என்றான் குதகை
பூத்துத் கொண்டே.

"என்ன கையு.....?"

"மலை கோம், மலை தன் பங்காளான
காயைப் பிளந்து குளியலைத் கொஞ்சம்
கொஞ்சமாக விழுங்கித் கொண்டிருக்கிறது.
என் அந்தக் கட்டையை அறுபவித்த
வண்ணம் ஒரு தாமரைக் குளக் கையின்
உட்காந்த கொண்டிருக்கிறேன்....."

"இந்திரை விளைத்துத் கொண்டா?"

"இல்லை; உங்களை விளைத்துத்
கொண்டு!"

"அதாவது, குளியல்மீது தன் கொண்ட
விளைவிருந்த காதலை என்னி என்னித்
தாமரை மலர் கொஞ்சகுதி சிற்பதபோல
நியும் விளைந்து கொண்டிருக்கிறார்களா?"

"சிறிது கொண்டிருக்க
வில்லை; உட்காந்தகொண்டிருக்கிறேன்!"

"சரி, அப்புறம்...?"

"என்னக் கையெடுத்து
இருள் கவித்து கொண்டு
வருகிறது; கொஞ்சக் கையெ
டுத்து என்னைக்கு வந்திரே
ஒரு தாமரை மலர் இருக்க
கிறது; அந்தத் தாமரைக்
குள் சந்தைத் தாத்தின் ஒரு
வாண்டு உங்களுடையதே சிப்பி

அடித்துத் கொண்டே சந்தை சந்தை
பந்தை வருகிறது....."

"தாமரை மலரை கோக்கியா.....?"

"இல்லை; கையெடுத்துத் பூத்துத்
குதகை இரவை கோக்கித் தாத்திக்கும்
பலன் மல்லிகையை கோக்கி அந்த வண்டு
வருகிறது....."

"தாமரை அதை வந்திர்பார்த்த எமல்து
விட்டதாக்கும்?"

"ஆமாம்—ஆயினும் ஆகா விடவில்லை,
'ஏ, வண்டே! அமைதியான இரவின் இன்
பந்தை நீ அறுபவிக்க வேண்டாமா? என்
விஞா அலுத்து கொண்டிருக்கிறாய்?—
கா; சேக்கெம் கா! இன்னும் கொஞ்ச
கோத்தித்தெல்லாம் என் வண்ணமைய அரு
ததும் காயை மூடிக்கொண்டு வந்துவேன்.
அதற்கு நீ வந்த அருதவண்டுப் பசிபாதி,
என் மகார்த்தப் பொடி மஞ்சர்தின் மீது
அறுப்புத் தோல் படுத்தத் கொண்டு விடு!—
விடித்ததும் என் கண்ணம் திறப்பேன்;
நீ பொய்விடலாம்' என்று அந்த வண்ண
அது 'கா, கா!' என்று அழைக்கிறது.
என்ன அழைத்த என்ன பயன்...?"

"வண்டு வரவில்லையாக்கும்?"

"ஊழாம்; வரவில்லை—போயே போய்
விடுகிறது!"

"அப்புறம்.....?"

"அந்த வண்ணப் போயேவிட வேண்டும்
என்ற எமல்திலிட்டுப் போய்விட்டவர்
கனோ, என்னமோ என்று என் பார்த்த
போனேன். உடனே அவறிப் புடைத்துத்
கொண்டு வருத்த வந்த உங்களைப் பார்த்
தேன். நீங்கள் எத்தவிதமான கவையுமில்
லாமல் தங்கித் கொண்டிருக்கிறீர்கள்!—
'எல்ல வேளை; பிழைத் தோம்' என்று ஆதர
துடன் மீண்டும்படுத்தேன். அப்புறம் தங்கம்
வரவில்லை; அதற்குள் பொழுதும் விடிந்து
விட்டது!" என்று அகல்யா, தான் கண்ட
கைகவித் கொல்லி முடித்தான்.

"உங்களைப்போல் காணும்
ஒரு கையு கண்டேனோ!"
என்றான் கைகவிழை.

"அது என்ன கையு...?"

"கொக்கிதேன் கோக்
கலை கோத்தான்!—
பொழுது போகவில்லை;
காப்பொருஷைக் காசென்
கட்டித்தாடி கைத்திருக்
கும் ஒரு பூக்காவக்குப்
போய் என் புத்தகையில்
உட்காந்த கொண்டிருக்க

கிழைநன். காலில் ஏதோ அரிப்பது போலிருக்கிறது; எழுந்த பார்ச்சிமேன்—ஒரு கம்பளிப் பூச்சி என் வேஷத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது!—அது கிழே விழுந்த தொண்டைமென்று என் என்னும் துண்டமும் வேஷத்தை உதறி உதறிப் பார்ச்சிமேன்—எதுவும்; அது விழவே 'யில்ல!—அப்புறம் என்ன செய்கிறது? அதைக் கையால் தொலைத்தும் அருவருப்பாயிருக்கிறது; அங்கிருந்த ஒரு ரூபியை எடுத்த அதைத் தன் கைப் பார்ச்சிமேன். அப்பொழுதும் அது கிழே விழவில்லை; ரூபியில் ஒட்டிக்கொண்டு விடுகிறது....."

"என்னைப் போல் எங்கிறீர்களா.....?"

"ஓ! இல்லை, இல்லை; கம்பளிப் பூச்சியைப் போலத்தான்!"

"அப்படியானால் என் கம்பளிப்பூச்சியா?"

"யார் சொன்னது, நீ கம்பளிப் பூச்சி என்று?"

"கிண்கள்தான்!" என்ற கையை நீட்டி சொல்லி விட்டு, அகல்பா தலையைக் கிழே தொங்க விட்டுக் கொண்டான்.

"அப்படியே இருக்கட்டும்; என் என்ன, வண்டா?"

"யார்சொன்னது, கிண்க வண்டு என்று?"

"கிண்க!" என்ற கைகளில்கூட கையை நீட்டி சொல்லிவிட்டு, அவனைப் போலவே தலையைக் கிழே தொங்க விட்டுக் கொண்டான்!

அவர் கிரித்தான்; அவனும் கிரித்தான்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிதகு, "அதெல்லாம் சரி; இன்றிரவு நீ நோட்டக்காரிடம் என்ன சொல்லப் போகிறது?" என்ற கேட்டான் கைகளில்கூட.

"இனிமேல் சொல்வதற்கு ஒன்றில்லை; ஏற்கெனவே என் கையில் சொல்லியாகி விட்டது!"

"என்ன சொன்னாய்?"

"இந்த காலம், 'உன் கைகள் இன்னும் வலிப்பில்லையா?' என்று அவர் கேட்டார். 'வலிப்பில்லை; வருவதாகவே யில்லை' என்றேன். 'என்?' என்று, 'மாற்றமான உத்திபொருத்தை கையில்கொண்டு எடுத்துச் செய்து விட்டார்களாம். எனவே, கிண்களத்தை முன்னிட்டு என்னைத் தம் கைப்பருடன் கிளம்பிச் சென்றார்களோ வந்து விடச் சொல்லி அடர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன்; என் இன்றிரவு போகிறேன்' என்றேன்—போகாமல் இருந்த விட்டான்!"

"எனும் பார்ச்சிமேன்—ஒருதான் புதுவிதம் அந்தப் புதுகு அத்தடன் கிதப்பின்பு; தொடர்ந்த புதுகிண்கொண்டே இருக்கச் செய்து விடுகிறது!" என்று கைகளில்கூட.

"கிண்களத் சொன்னதான் இந்த ஊங்கல் வருத்தப் படுவதற்குப் பதிலாகச் கிரிக்கிறார்களே!" என்று அகல்பா.

"இன்றிரவு சொன்னவை கேட்கச் சொல்லும் ரயிலில் இருவரும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். வண்டியில் ஒருவரைப்போகுவர் அதிர்வாக்களாகவே அவர்கள் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; காய்ந்தோடு மென்கிண்களத் சொன்னதன். பொழுது விடிவதற்கும் வண்டி எழுப்பித் தட்டெழுதிக் கண்டுவதற்கும் சரியாகிறது. இருவரும் முன்னும் பின்னும் பார்த்துக்கொண்டே வண்டியை விட்டுக் கிழே இறங்கினர்.

"ஹ, ஹ! நீகூட இந்த வண்டியில் தான் வருகிறாயா?"—யாப்பின்னையும் இதே வண்டியில் வருவதாகத்தான் கடிதம் எழுதியிருந்தான்.....!"

இந்தக் குரலும் கேட்டதும் கைகளில்கூட நினைக்கிற திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் நினைத்தது சரிதான்; அவனுடைய முதலாளி அங்கே கிண்க கொண்டிருந்தான்!

அப்புறம் கேட்ட வேண்டுகா? — "ஆ... மா...ம்..." என்ற சொல்வதற்குள் அவன் கிண்கள்கிப் போனான்.

அதற்குள் அவனுடன் வந்திருந்த அகல்பா முதலாளியின் கைகளைத் தவிர்த்தான். அவனாவதான்; அவருடைய கிண்கள்கிப் பிதகிச் சென்றான்!

அந்தப் பயங்கரமான கிண்கள்கிச் சண்டதும் அகல்பா கிண்கள்கித் விதவிதத்தப் போனான். அதற்குப் பிதகு அவன் ஒரு கிண்கள்கிச் கூட அங்கே கிண்கள்கிச்; ஒட்டெழுதும் சென்ற ஊன் கட்டத் தற்கு பத்தியில் ஒன்றை கொண்டான்.

கைகளில்கூட இவை வொன்றையும் கைகளில்கூடவில்லை. அவன் முதலாளியை கெருக்கி, "கிண்கள்கிப் போய்க் குளித்த விட்டுக் கைக்கு வருகிறேன்.....!" என்ற தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டே சொன்னான்.

முதலாளியின் கைகள் எதுவுமே விழவில்லை; அகல்பா சொந்த கிண்கள்கி அவர் பார்த்தது பார்த்தபடி கிண்கள்கி!

அவருடைய பதிலை எதிர்பாராமல் கைகளில்கூட தாண்டித் தட்டெழுதிக் கிண்கள்கிச் சென்றான். அகல்பா கிண்கள்கி அவனைப் பின் தொடர்ந்தான். (தொடரும்)

“சமதர்மம் என்னும் எண்ணம்” — உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்கள் மனத்தில் அப்படி என்ன இருக்கிறது?

மிஸ்டர்

அப்யு கோணல்

7. மீனுவின் காதல்

மீனுவின் கழுத்தில் பண்பென்று மிகவும் பவுடர் எச்சில் இருந்தும், அவரின் ஒரு நேரடி வாய்ப்பு ஒரு சிறியது. அவரின் பத்திரமே அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த நிறை அட்டைப்பெட்டி ஏன் மெல்லிய காகிதமும் சிறிய தளரலும் இடந்தான். எச்சில் நமர் ஈரத்து கவரையது இருக்கும், வாய்ப்புகளையும் ஈரத்து கவரன் மெப்பிடலாம். அவரின் பார்வையுடன் அவர் முகத்தில் ஒரு ஆசை எழுந்தது. ஆனால் கண்ணிலும் அவரது அழகிய நமர் வரப்பட்டிருந்தது விட்டது. மன ஆழத்தில் சிறிது அவர் போகிக் கத தொடங்கினார். அவர் விட்ட ஆழ்ந்த பெரும்கை ஒன்றிலும் அவர் மார்பும் உயர்ந்து அடங்கியது. அவருக்கு கணம் பித்து இல்லை, வாய்க்காலில் அதன்மீது உயர்ந்த ஆசைகள் எங்கையோ உண்டு. தன்னுடைய கண்களின் ஆக்கியில் எட்டும் போலி எட்டத்தில் இந்த இரண்டாவது காட்டு அவர் மனதை மிகவும் வேதனைப் படுத்தியது. இதன் முடிவு எப்படிப்பட்டதா விடுவதுமன்று அவருக்கு என்னுடன் தெரியும். அதை எப்படி வேண்டுமானாலும் முடிக்கும் கதர்திரம் மீனுவின்மீது இருந்தது? தன் கண்களையும் எதிர்த்து யாருடைய எட்டும் வேண்டுமே என்பதற்காகத்தான் மீனுவின் கழுத் திலும். எங்கோப் பற்றி அவர் அவரின் பார்வையுக்கு முன்னு வேபே ஒரு திறைசைத் திரைமீது இருந்தார். அவரின் பார்வையின் அருகேயே திரைமீது சிறியமேலே தவிர அவர் மனதில் வேறு எங்கே? பார்த்துமே மனதிலும் ஏற்பட்டு விட்டிருந்தது.

அவர் கண்களில் அப்படி அப்பொழுது அவர் எதிரில் தான் சிறிது கோணலிருந்தான். எங்கோ மீனுவின் கவரன் வாய்க்கே கோணல் கண்கள் எங்கையோ சவனையுடன் மீனுவின் கோணல்தான் அல்ல வாய் உலகையும் மீனுவின் மூலம் உலகம் மாறிப்போகிறது என்பதோ

சுரமர்

பந்தை விட்டது. 'இப்படியும் ஒரு அட்டைப் பெண் உண்டா!' என்பது போல் அவள் முகத்தையே இரக்கத்தோடு பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள்.

மீது ஒரு அலட்சியப் புன்னகையுடன், "அண்ணா! உன் கிடுகிடுக்கங்கள் அளரப் பரித்திலாமல் இருப்பானே, இப்படிப்பட்ட அட்டைக் களியாட்டமெல்லாம் செய்ய..." என்றாள்.

"பார் பரித்திலாம்..." அவளு! சீதாள் பரித்திலாம். ஒரு பணக்காரப் பிள்ளைக்கு மலர்வியாகப் பேசக் கூடாது. வஞ்சகத்தாய் இருக்கிறது! இப்படி அட்டைக்கு அகிரஷ்டம் ஏற்படும் என்பது நான் உங்களுக்குக் காணவில்லையே!" என்றாள்.

"கவறு கண்டிருந்தால் தொரியட்டும் என்று விட்டு விடலாம், அண்ணா! அதனால் ஒன்றும் தொல்லை இல்லை. ஆனால் இப்படி சீதாமகியை வந்து விட்டதனால் எங்களுக்கு மகன் பங்கடமா விடுகிறது. பணக்காரர் விட்டுப் பெயரால் இருக்க மட்டும் போதும்! கொஞ்சம் புத்தியும் இருக்க வேண்டாமா!" என்று மீதுவிசார்த்தாள்.

"உனக்குத் தெரிந்தது அல்லவதான். அவருடைய புத்தியில்லை! ஏதப்பட்டது இதற்கென்று. அந்தப் புத்தியைச் செலுத்தும் வழி தெரியவில்லை. அந்தப் புத்தியை ஒரு கட்டு முட்டைய பாளையில் இருப்பி இருக்கும் களியாட்டம். அவ்வளவுதான்! அவளுக்கு இந்த உலக ஸ்தானத்தையத்தைய ஒரு சருவாக்க வேண்டுமென்று ஆகா. சிலர் பணக்காரர்கள் வாழ வேண்டுமென்றுக்கூட. சிலர் ஏழைகள்தான் வாழ வேண்டுமென்றுக்கூட. ஆனால் களியாட்டம் கொடுக்க அப்படி இல்லை. எதைமேலும், பணக்காரர், ஏழை எல்லைவரும் வாழ வேண்டுமென்பது அவர் கோரிக்கை. அதாவது குழந்தையத்தான் வண்டியில் கட்டி ஒட்டலாம் என்பதல்ல! குழந்தையாரும் கட்டி ஒட்டலாம் என்று அவர் உலகத்திற்கு விருப்பம் விருப்பத்தான்..."

"சீதாள்! அழகாக இருக்கிறது. அவரோடு நீ வேறு செல்லக் கொண்டாய். அவரப் பரித்திலத்தை மூன்று பரித்தியை மாகக் குழந்தை, மூன்று இரண்டையே பரித்திலக்கு ஒவ்வொரு கட்டி ஒட்டலும் ஒட்டிக்கொள். உலகத்தையே பக்குவமாகப் போன்ற இவ்வளவு பெரிட மனத்தைய நான் என்பானம் செய்து கொண்டு சமாளிக்க முடியாது. அண்ணா! எங்களுக்கு சந்தரணமாய் புத்தியோடு இருக்கிற புத்தியை அகப்பட்ட டாவி போதும்" என்று பங்கென்ற குரலில்.

"மீது, உனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. உன்னைக் களியாட்டம் செய்து கொண்டாட்டம் அவர் புத்தி தானே ஒரு அளவிற்கு வந்து விடும். அவர் ஒரு பணக்காரப் புள்ளி என்பது நான் மூட்டலாம். அதை மறந்து விடக்கூடாது. ஒரு சிறிய முள்ளில் பெரிய நிமிஷத்தை இருந்தது போலல்லவா அவர் இருந்திருக்கிறார்!"

"அண்ணா, அந்தத் திமிஷத்தை இருக்க உன் கைத் தாண்டி மூங்காக என்னைத்தானே சபியாகக்க வேண்டும்! இது ரோம்ப வேலாம். சரி! இந்த விட்டியை இருப்பது உனக்கும் அம்மாவுக்கும் ரோம்ப பழுவாக இருக்கிறது. அதற்காக இப்படி வெய்வளம் செய்து சங்கச் பரித்தையத் தறிவிட நீங்கள் விரிச்சு!" என்று நுகர்த்துடன்.

அப்பு அவளைச் சமாதானம் செய்யும் தோரணத்தில் கெட்டு கதறான குரலில் "மீது, நீ ரோம்பத் தவறாக நினைக்கிறாய். உன்னுடைய பெயர்த்தில்தான் சரிக்கும் அம்மாவுக்கும் உண்டா. நீ ஒரு பணக்காரக் குழந்தையின் வாழ்க்கைப்பட்டது..." என்று சீதா ரோம்ப நாயித்தான்.

"பணக்காரர் குழந்தையின் வாழ்க்கைப் பட்டாஸ்தான் கட்டும். அண்ணா! கிளியைப் போன்ற ஒரு ஏழைக்கு குழந்தையின் வாழ்க்கைப் பட்டாஸ்தான் சமயமாக மலர்வியத்தையும் மலர்வியத்தையும் வாழ்க்கைப் பட்டாஸ்தான் இருக்கும். தவிர சங்கக் குழந்தையின் தாண்டி உலக இவ்வளவு அண்ணா! அவரைப் பரித்தைய எங்களுக்கு விடுதலையாக இருக்கிறது தவிர வேறு எல்லாவற்றையும் ஆகையோ அல்லவோ சரிபட்டலில்லை. என் களியாட்டம் விட்டததை அப்போது உலகத்தின் கொண்டுதான்."

என் ஒருவரை விவாகம் செய்து கொண்டுவரத் தீர்மானித்து விட்டேன். அவரும் எங்கைக் கையில் மாட்டார்!" என்று தழு தழுத்த குரலில்.

அப்படிக்கு மீனுவின் வர்த்தை ஏதோ புதிர் போட்டதே போலிருந்தது. அவர் திரும்பினார். "ஓ ஒருவரை விவாகம் செய்து கொள்ள விருப்பமுமில்லையா! உன் மீனா அரை...!" என்று ஆச்சரியத்துடன்.

"எங்கையாப்போய் இங்கு, அவ்வாறு அவர் ஒரு சாதாரண சைவ மனிதர்தான். அதில் விட்டிய குடி இருக்கிறார். ஏதோ ஒரு ஸ்பானிஷ்மனின் குடியாந்தரவாய் இருக்கிறார். உங்களுக்கு உடல் தெரிந்திருக்கும்..." என்று மெதுவாக.

அப்படிக்கு ஆச்சரியத்திற்கு மேல் ஆச்சரியமாக இருந்தது. "ஆம், ஒரு வரலாறு என் விட்டிய இருக்கிறது. அவனுக்கும் உங்களுக்கும் எப்படித் தொடர்பு ஏற்பட்டது?" என்று ஆதிர்ந்ததுடன்.

"எங்கைப் தெய்வ எங்கையாக எற்பட்ட தொடர்புதான்! காலம் அவரிடம் தொடர்பு ஏற்படுத்தித் கொண்டவியும்..." என்று வெகித்தோடும் பதற்கோடும்.

"தெய்வ எங்கையத்தாலா - எப்படி?" என்று தெளிவுறாத சித்தத்தோடு அப்பு.

"அவரோடு அவருடைய வயதான தாயர் பட்டும்தானிருக்கிறார்கள். அவருக்கு மாதர் எம்பகம் காற்பது குடியாந்தரமும். அந்த தாய் குடித்தாய் நடக்கிறது. இதைத் தவிரப் போக்டாய்ச்சில் இருந்து குடியப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். கையாணம் செய்கிறார்கள். இரண்டு காலகால அவருடைய தாயருக்கு உடம்பு சரியில்லை, பாலம்! அந்த மாரி தம் தந்தையாவதில் உடம்பு சரியாய் இயங்காமையோடு கோவில் கைத்துக்கு ஸ்தலநாள் சாயி திரம் தக்கனில் எடுக்க வந்தான். காணும் அந்தச் சாயம் கோவில் கைத்துக்குப் போயிருக்கிறேன். அந்த மாரி சேமத்தோடு கைத்திரிக்குத் தக்கனில் எடுத்துக்கொண்டு வரும்போதுதான் மயக்கம் போட்டுக் கீழே விழுந்து விட்டான். குடும் கீழே விழுந்து தக்கனில் கொல்லப்பட்டான். என் மதமடியும் குடத்தில் தக்கனில் எடுத்துக் கொண்டு அந்த மாரிசையின் மெதுவாக விட்டிருக்கையுறத் தவிர்த்து வந்தேன்" என்று ஒரு பெருமூச்சு விட்டு சிறுத்தினான்.

"அப்பதம்...!" என்று அப்பு.

"அவ்விருந்து அடிக்கடி என் அவர்கள் விட்டிருக்கும் போயென். அந்த மாரிக்கு உதவியாக ஏதேனும் காரியம் இருந்தால் செய்து கொடுத்தவிட்டு வாயென்" என்று கோவிலி சிறுத்தினான்.

"சரிதான்; இவ்விருந்து உங்களுக்கும் அந்தப் பையனுக்கும் ஏதேனும் ஏற்பட்டதே போலிருக்கிறது!" என்று அப்பு.

"ஆமாம்; அதற்கு மூன்றுகள் அவர் எங்கள் பக்கமே தடையப் பார்த்திருக்கிறார். ஆனால் கைத்துத்தான் அவர் எங்கேயோ பெரிசு...!" என்று வெகித்ததுடன்.

"சரிதான்; என்ன பெரிசும!" என்று அப்பு.

மீனா வெகித்ததைத் தவிர்த்துக் கொண்டு "கேள்வ என் அவர்களுடைய விட்டிருக்கும் போயிருந்தபொழுது அவரைத் தவிர என் சிறுத்தியைப் பார்க்கிட்டு. அவர் எங்கையப் பார்த்து 'ஓ என் தாயருக்குச் செய்யும் உதவிக்கொண்ட அவர் தோய்ப் சாதாரணப் படுகிறது' என்று, என் ஒன்றும் பதில் கொள்வதில்லை, மிரித்துக் கொண்டு மெதுவாக வந்தவிட சிறுத்தேன். ஆனால் அவர் எங்கை விவாகம் இங்கு..."

"இன்னும் என்ன கொள்கை...!" என்று பதிலிட்டதுடன் அப்பு.

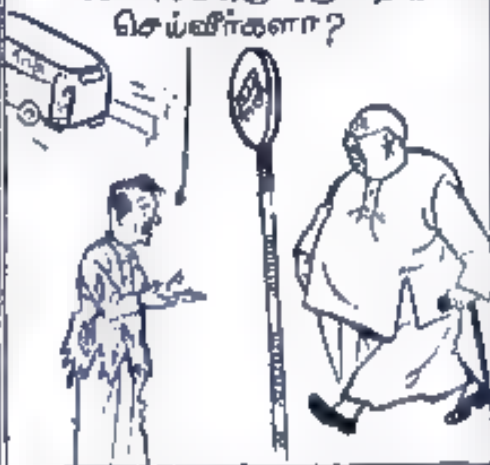
"அவர் ஒன்றும் விதிபரையாகக் கொள்ளி விடவில்லை. 'ஓ அடிக்கடி என்னை விட்டுக்கு வந்து என் தாயருக்கு உதவியாய் இருப்பதில் எங்களுக்கு உதவியாக சாதாரண சாதாரண' என்று, என் ஒன்றும் அவரோடு போய்க் கொண்டு, எங்கு அவரைப் பார்த்தேன் அப் போழுது உடம்பம் இருந்தது. 'இந்தக் கைடில் காலத்தில் தங்கு இப்படி ஐந்து நாட்டுப் பெண் கைடில்லையென்றே என் தாயர் என் தாயர் 'கொல்லுகிறேன்' என்று மிரித்துக்கொண்டே, என்னை அதற்குமேல் அங்கு சிறை கொட்டமொன்று இருந்தது. மெதுவாக அடி பெடுத்து வைத்தேன். ஆனால் அவர் 'என் பையனுமேயும்! எங்கேயோ

சுமார்

ஸார்! எனக்கு ஒரு உதவி
செய்விடுவாரா?

ஓரி! உங்களைப் பார்த்தால்
ரொம்பவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது.
இந்தாரும் ஒரு ரூபாய்!

ஏன் ஒரு ரூபாயை வாங்க
மறுக்கிறீர்கள்?

ஸார்! எனக்கும்
புணம் வேண்டாம்.
இப்போது நான் பஸ்கள்
தவறிவிட்டேன். சிறுத்தி
பஸ்ஸில் ஏறுவதற்கு
உதவி செய்தால்
வாங்கும்!

தராமாய் போவா? போ...! என்
ரு? நான் அவரோடு என்வ போவது?
நல்ல குளிர்ந்தபடியே நின்று கொண்டிருக்கிறேன்.
'அதிருக்கட்டுமி; என் தலாருக்குக்கூட நிலை
அவருக்கு காட்டுப் பெண்ணை யந்தவிட
மாட்டான் என்று ஆனா—ஆனா இத்தகைய
ஆனால் உன் அபிப்பிராயம், உன் தரபர் அபிப்
பிராயம், உன் தன்மையுடன் அபிப்பிராயம்
எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்ட
டமா? நான் மிகவும் ஏதா. சொற்பர் எம்
பணம்! என்ரு? என்று சொல்லி ஒரு பெரு
ருக்க விட்டான்மீது.

"இன்ன சொன்னால்!" என்ருன் துடிப்
புடன் அப்ப.

"நான் என்ன சொன்னது? நான்
பாக்கியோதிகை என்று மனநிற்குந்
நிலைத்துக் கொண்டேன். ஆனால் ஒன்றுமே
போலவில்லை. அவரோ மறுபடியும் பேசினார்:
'மீது! எங்கே கல்லாணம் செய்து கொள்ள
உனக்கு இப்போதாவது!' என்ருர். அப்
பொழுதுதான் எனக்கு அவரோடு பேசும்
துணிவு ஏற்பட்டது. 'இப்போதான்; ஆனால்
வரதட்சணியோ சீர் கைகையோ செய்து
கல்லாணம் செய்து கொடுக்கும் அந்தஸ்து
எங்கள் குடும்பத்துக்கு இல்லை' என்ருன்.
அதற்கு அவர் 'அவ்வகை வெல்லாம்
நான் விருப்பமில்லை. உங்களைத் தான் விடும்பு
விருது, தபாலாபிசில் ஹிதாறு ரூபாய் இருக்
கிறது. அதை எவத்துக் கொண்டு கல்லா
ணத்தை அட்டகமாக்கச் செய்து விடலாம்'
என்ருர். நான் 'ஓரி' என்பது போல் தலையை
குட்டிவிட்டு ஓடி வந்து விட்டேன்" என்ருன்
நிர்த்துக் கொண்டேன்.

"ஆகவே உங்களுக்குப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு
வந்து விட்டாகில், இப்போது!" என்ருன் அப்ப.

"நீயும் அப்பாவும் கலந்து பேசவேண்டியது
பாக்கி இருக்கிறது, அன்னா!" என்ருன் மீது.

"காங்கன் பேச வேண்டியது ஒன்றும் பாக்கி
இல்லை, முடிந்ததே தெரியை நினைவிக்க
வேண்டியதுதான்!" என்ருன் அப்ப.

"ஆது ஓரி! எங்கள் கார்ப்பிக்க கொடுத்த இந்த
கைகைமேலாம்..." என்ருன் மீது.

"உன்னுடைய கல்யாணத்திற்கு அவ
னுடைய வேலுமதியாக எவத்துக் கொள்ள
லாம். இன்னும் உன்னுடைய கல்யாணம்
செய்யுக்குக்கூட அவரே செல்லுபடிய வேண்
டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதென்" என்ருன்.

"பாவம்! என் அன்னா இப்படி வெல்லாம்
ஏமாற்றிப் பணம் பறிக்கிறார்!" என்ருன் மீது.

"பாவமாவது! இதுதான் எமதர்மம்.
வினாசு ஒரே இடத்தில் குவிந்திருக்கும் பணத்
ததப் பண விய வாரியங்களில் செவ்வீட
வேண்டும். தகப்பன் போத்து கவப்பதும்
பிள்ளை அனாதச் செவடி செவ்வதும் பகவத்
கோதயே செவ்வப்பபடாத ஒரு பெரிய தர்மம்.
இவ்வதாய் எமதர்மம் உலகத்தில் உதயமரக
வேண்டும். தெரிந்ததா, மீது! இதுதான் என்
னுடைய கன்னு வகுந் திட்டத்தில் அஸ்தியாத
அகத்ததன் கொள்ளுக. இவ்வகை நீதா
வேற்றத்தானே நான் பூரிமில் அப்பாவைப்
அவதாரமெடுத்திருக்கிறேன்!" என்று சொல்லி
விட்டு அப்ப வெளியே போனார். (தொடரும்)

படித்துப் பாருங்கள்!

Ramab Ramayanam - A Study

அடி எழுத்து

அசுவன், இலங்கைப் பன்றி இரண்டு தலைகளிலும் பருத்த மகத்தான சேவை விளக்கப் புகிற ஸ்ரீ ல. வெ. ச. ஐயர் அவர்கள் கவிச்சாக்கவர்த்தி எப்பிரதந்தியும், அவர் இயற்றிய சாமாயணத்திலும் அகலிங்கராத யோகம் கொண்டவர். எப்ப சாமாயணத்தை கங்குலம் புகுத்த சலித்த, அதன் உள் கமர் செங்குல உள்புகு ஸந்திரகொண்ட அறிஞர்களுள் ஐயர் முக்கியமானவர்.

ஐயர் தம் கட்டு மகங்களுக்குச் செய்துள்ள தொண்டுகளிலெல்லாம் மெட்டுசெய்த தொண்டென்றே இத்தலைத் தொண்ட வேண்டும். மத்த பாண்டுகளிலுள்ள பேரிசைப்பெயர் பெய்லாம் கண்டிப் புகுத்த கிட்டி, "எப்ப சாமாயணம் போன்ற இலங்கையின் பெய்லாம் உள் வேற எந்த மொழியிலும் இல்லை" என்ற தனித்த முடியு கண்டவர் ஐயர்.

எனவே, தமிழிலுள்ள இத்தலை இலங்கையின் கண்டுபெய்திச் சேவை மகிழ்ச்சி பெய்லாம் சே தொழியாகவும் அறித்த பாண்ட வேண்டும் என்ற கோக்கத்தடன், சாமாயண பாதிராசுவியர் குண செந்நிரல் விளக்க தனித்தனியே விளக்கி இத்தலை இயற்றியிருக்கிறார். சாமாயணத்தக்கு மேற்பட்ட எப்ப பாண்டுகளை ஆக்கியதில் மொழி பெயர்த்தத் தந்திருக்கிறார்.

ஆகவே, தமிழ்க்களும், தமிழறிபாத அயல் கண்டவரின் ஆக்கியமறித்தவர்களுள் இத்தலை முயல் உய்லாம் அறித்த கொங்க தடன், எப்பர் கவிபத்தையும் அறபயிச்ச முடியும் என்பத தின்னம். தின்னிய தமிழ்ச் சந்திரன் மேற்கொண்ட இத்த இலங்கையிற் திருப்பய்யை அயல் உலகத் தொண்டு என்றே கருதப்பட வேண்டும்.

ஸ்ரீ ல. வெ. ச. ஐயர் அவர்கள் இயற்றிய இம்மையெனும் தலை அச்சிட்டு வெளியுக்க வேண்டு மென்ற ஆய்வு பல தமிழன்பர்களுக்குப் பல காலமாக இருந்த கந்தத. ஆனால் அந்த ஆய்வுகளை வெளியிடுவதன் அங்குறுகைய முயற்சி கின்ற கிட்டத. பத்திரகர அச்சிட்டு வெளியிடும் பக்கமும் தின்னிய தமிழ்ச் சந்திரன்கே கிடைத்தத. கந்தத தின்னிய தமிழ்ச் சந்திரன்!

ஆசிரியர்: ல. வெ. ச. ஐயர் அவர்கள், வெளியீடு: தின்னிய தமிழ்ச் சந்திரன், M. C. 1/3038, பார்லிமெண்ட் தெரு, புதுமெல்வி. வினை குயர் 7. (தலை உலி கு 1 தனி.)

இதனைப் புகளுகைய தொயத்த விளக்கிய சந்திர போண்டப்பற்றிய செய்திகள் இன்னும் பத்திரிகைகளில் வெளியுக்க உய்லாம் இருக்கின்றன. மகாயுத்தரத் கட்ட அந்த மகாயுத் சந்திரன் போர் கிழந்திய காலதலையிற் பின்னாலியில் கையத்தகொண்டு ஆசிரியர் "என்" புனைத் திருக்கும் கைதான் "அயல் கந்திரன்."

காதல், கிளம், பரிவு, சிரிவு முதலிய கைகடன் இத்த கைதயின் அயல்திருக்கின்றன. கிளங்கு என்றத் மகாயுத்திரன் என்றும் கருத்த தினைக்க கையக்கும் பல சம்பகங்களுடன் வெளியுக்கிறது.

"கொண்ட கையம் அடிக்கும் கைய மார்த்தெடுக்ககார்த்தம், கருத்த தோகென். அகர்லன் கிழயத்தின் கிளம் கருமயான கெடகருக்க கருக்கப்பதும்" என்ற அறிக்கை கிளம் சந்திரன், அந்த கைய மார்த்தெடுக்ககார்த்தம் பெரிய மார்த்த கைகருக்க, கருக்க கந்திரன் அந்தந்த உய்லக்ககார்த்திரன் இருந்த கிட்டதல் அகர்லன் கிழயத்தின் 'கருத்திரன்' என்ற இருந்த கிழயத்தான். அறிவாரி கருக்க அகர்லன் கிழயத்தின் உய்லக்கருக்க குய்க கந்திரக்கை செய்யப்படுகின்றன என்பத பகர்லக் கையம்.

இத்த கிழயத்தாத அகர்லக்கை அகர்லத்த "தாய்க்கின் கையம்" என்றும் திருக்கிறும் சம்பகர்க்க கிழந்த கைதயை "என்" திட்டியிருக்கிறார்.

"திருடன் மகன் திருடன்" தன் னுடைய கரிய செயலினும் அங்கு ஐயக்கிருப் பெரும் கிழயக அறிக்கிருன். அகர்லன் இருக்கையுப் குறித்த கைய கிழயககிட்டும்.

"என் கையகை உய்லக்குத் தொழியு, இங்கியோ? தொழியும் என்ற கந்திரன் கொண்டு கிழயக்க. தொழியாத என்ற கிளம் கொங்குள் அகர்ல கிட்டி கிட்டி போகிருது கையம்? முதுகுவகிக்கு ஆக கை தான் பகருக்க முடியும்" என்ற கை கையன் கண்டு கைக்கு அறிவுகம் செய்த கைக்கப்படுகிருன். "கைய்கின் சந்திரன்" என்றும் கைகையகையப் பகர்ல முடியுத்தரும், கரிக்கு கரி கரிக்க கைக்க கிருப்பதால், கவித்தவன் எந்த கிட்ட கிட்டகும்! ஐக்கிரகாத!

புலி சமையல்

தகவர்தரமா ? மனமரத்தனா ?

இது தரங்க மேதயப் பதிவுகள் புத்த மதத்தின் தழுவிக் கொண்டது என்பதும், பின்பு டாக்டர் அப்பெதர் அவர்கள் மேதய மதத்தின் சேக்கிழனார் என்பவரின் பாடல் தனி ஒன்று அல்லாது இருக்கின்றன என்பதும் உத்தேசித்து பதிவுசெய்தல் செய்தல் வேண்டியது என்பது.

தாழ்த்தப்பட்டவர் புத்த மதத்தின் வேர்க்கு
கொண்ட வேங்குமேல்பத்தூர் டாக்டர் அம்
பெருமாள் சொல்லும் காரணம் இவ்விதமாக
இருக்கின்றது! தாழ்த்தப் பட்டவர்
புத்த மதத்தின் வேர்க்கு கொண்ட வுபயோ
காதி வித்தியாசம் என்ற ஒரு காரண அபிப்பிராயி
தொழுகிறது. மாறாது விடும் வகையு அம்
வண்ணம். மறு கோத்திரத்துக் கிரிந்துவ
மதம் ஒருவர் மூதலில் வாதமேழுது மேற்கொ
செய்தால் விடத்தவிடும் என்ற வண்ணத்
துடன் அம்மதத்தைத் தலுவிக் கொண்டவர்
எனும் உண்டு. இப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட
வர்கள் இருந்து வந்தார்கள் என்பதிலுள்ள
மேலும் கத்தோலிக்க மதத்தின் தாழ்த்தப்
பட்டவர் மாத்திரமன்றி உத்தரத்தப்பட்டவரும்
தான் இருக்கின்றார்கள். பீகர் வக் அம்
விடத்திறம் சாதி வேறாம்! வேறென்றும்
உட இத்தம் சாதி வேறெனும் இப்பொழுதும்
இருக்கத்தானே என்பதெனது!

இப்படி இருக்க, இன்னும் தடுத்தல் பட்ட
காலம் புறமறத்தில் அடைக்கலை புத்த
வுடனே மெ அத்தகார்ப் பெற்று விடலாம்
என்று கூறுவதை கம்பீரம் முடியுமா? ஒரு
கம்பீரமிருந்து அந்நேரமும் எப்பித்யமாய்
வுடனே 'கைம்' என்று பட்டம் பெற்று விடக்
கூடிய கருவியை மனமேற்பது!

[illegible]

செய்தது
4-9-88

1993, p. 100.

★ தமிழ் திரைப்படங்கள்

தமிழீழ ஈழாபிழகம் கூட 'கம்யூனிஸ்டு' போலி சொப்பான் தயக்கி விட்டன போலிருக்கிறது! இல்லாதபட்சம் ஈழாபிழகம் செஞ் ஈட்களாகவே தீயமதையாக இருக்க வேண்டிய ஈழாபிழகம்! இதன்மூலம் உலக மனிதந்நெருக்கடி பிறகு தமிழீழ ஈழாபிழகத்தை உலகம் பழக்கத்திலிருந்து விலகிப் போகும். இதன்மூலம் பணக்கத்தின் காரணமாகவும், தமிழீழ ஈழாபிழகம் பெரும்பான்மை மனிதர்களுக்கு வேண்டப்படாதவை என்பதற்காகவும்.

செவ்வார்த்தையம் 1964-ம் ஆண்டிற்குத்தொடர்ந்து
மேலுள்ளவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள்
மத்திய அரசாங்கம் சிறுத்தி விட்டதாகத்
தெரிந்தது. செவ்வார்த்தையம் மத்திய
குறிப்பாக ஏற்று மத்தியத்தில் மீட்டிக்
அதாவதுமத்தியம்தான் சிறிய தம்பிக் அரசு
யங்கள்தான்! தம்பிக் அரசுயங்கள் அங்கீகரிக்க
சிறியதாகவும், மத்தியில் குறைந்ததாகவும்
இருக்கலாம். அதனுடைய அங்கீகரிக்கப்பட்ட
மத்தியத்தின் மீட்டிக்கப்பட்டது. இது தான் செவ்வார்த்தையம்!

இந்த ஆண்டு ஆகஸ்டு 15-ல் நேதி புது
கணபங்கம் பஸ் ஸென்ட் வந்தது. அந்தநாள்
தம்பியு கணபங்கம் இங்கு வந்து ஒரு பேருக்
குறை எடுத்தே போயினாள்! ஏழாண்டுகள்
கொடுத்த கம் காட்டில் "எழும்பு பணம்"
தம்பியு, ஏழாண்டுகள் "கவிராசு" போனது!
முழங்காதல் அழுவது வேண்டியோ அவ்வது
மற்ற மெய்க்களிலோ, தம்பியுக்குக் கெட்டக்கல்
கடிபு பிட்டாச்சென வாங்கல் கொடுத்துத்
திருப்பிட்டுத்தவரம் ஒரு பணம் இன்னாருக்கு
தம்பியு கணபங்கம் இன்னாரு குறைபடல் தம்பி
யுக்குப் பறியா, காலமுதலாகக் கொண்ட
வேண்டியிருக்கிறது. ஏழாண்டுகள் வேண்டிய
அதிகமாக குறிப்பிட்டு எதிர்ப்பு கொழியல்
பெரியததாகத் தவிர்த்து வந்தி மறந்தது விட்ட
து. மற்றம் கெட்டக்கல், குறிப்பாக அந்நாள்
பங்கிட்டு கெட்டக்கல், ஒரு தம்பியுடைய, அவ்வது
இரண்டு தம்பியுடைய துண்டு எழுக்தால், ஒரு
சொக, காலமு கொடுத்த வேண்டியிருக்கிறது.
பஸ் மணி நேரம் வரவில்லாதது 'ஆறு அருகன்'
அபிபரவது கொடுத்தது அதாவே போதும்
வந்து திரைக்கதையாகி, கெட்டக்காலம்
தம்பியுக்குக் காலமுதலாகக் கொடுத்து விட்டு
இரண்டு தம்பியுடன் காதலு வரக்க, காதல்
விவரமற்றும், வந்தியங்கமற்றும் நேரமில்லாம
றும், வேறாக உணர்ந்தோடு ஒரு திருப்ப
வேண்டியிருக்கிறது. தம்பியு கணபங்கம்
இருந்தால் இக்குறை எழு இடப்பெயர்வல்லா ?
இதற்குரியபெயர்.

ச. திருமங்கலம்

* **Q&A with Gerd Schub**

‘பெங்களூர் ஆட்களாற்போய் வேலைக்குச் சென்ற சிப்பாய்க்கு வேலையும்’ எந்த மனப்போக்கை எப்போதாவது மக்களிடையே பரவி வருகிறது.

குழந்தைகள் பதவிகளும் பொறுப்புகளும் பெரிசென்ற பின்னரே பெண்மை ஆய்வுக்குரிய பெண் நான் வர வேண்டும். ஆய்வுக்குரிய பெண்மையின் திருநிலை நம்புகின்ற நுகரத்தொடரின் உதவியுடன் மனவலிக்குரியவர்களை எப்படி உத்தேசம், வீட்டு வேலைகள் செயல்படும்படியாக கொடுத்ததில் நான் ஆன்மீகத்திலும், இறந்தவர்களின் மீது ஆய்வுக்குரிய பெண்மையின் திருநிலைகள் உருவாகும்படியாக, மனவலி தரும் ஆய்வுகள் செயல்படும் வீட்டு உதவிகளையும் நடத்தும் உதவிகள் உள்ளவர்களின் பணியை மையப்படுத்தி

வைத்திருக்கிற பண்புடையவன் பெருக்க வடை
 இல் பண்பில் எடுபட வேண்டும்.

குடித்தனத்தைத் திரையில்த் கடத்த வேண்
 றும் என்ற வேர்க்கையை அடிப்படைபடை
 வேண்டு மகிழி வேண்டுக அடிவரை
 மூலத்தில் எவ்வளவு அக்கோஷியாகும். அது
 கூடவில் அல்லாதபடி வேராவதற்கு இனி
 குடி வகையில் பிராயம் அது மட்டிலாகும்.
 குடிதல் வேராக ஏட்டில் இத்தகைய இல்
 வாழ்க்கை நெய்ப்புத்த விளங்கும். ஆனால்
 வானமையில் எப்போதென்கிறேன் ஒரு ஏராள
 மதம் எந்தென்து எத்பட்டு வாழ்க்கை வேண்டி
 கிறேன். ஒரு மாதத்தில் மிகு கிழ மகிழி
 துடைப்பிலிருந்து அப்பாற்பட்டது. வருஷ
 வரைகா அயில் செல்லும் வகையில் எத்
 தகையப் பந்தில் வகிதும் தப்பாகக் ஒரு
 மட்டாக மகிழி. ஆனால் மகிழி ஒரு மாதம்
 வேண்டு செவ்வதற்கு மகிழி மீது வகையாக
 இல் எந்தென்து எத்பட்டு கிறேன். இது வகை
 இயல்பு இது மகிழிதல் தோலில். பெண்
 வகிழி வேற்றி. வேனி உயில் வகையாக
 எவ்வதற்கில் வேனி இத்தகைய 'அகி து' -
 கதாவகி தோலில் எதி எவ்வளவுக்கும்
 கிழிவிடுகல் வேண்டு. எப்போதென்கிறேன்
 எவ்வத எந்தென்கிறேன் அயில் வாழ்க்கை
 தீபத்தன அகிதது கிட்டது. "உயல் வகை
 எந்த வேண்டு பந்த ஆக வகை கிட்டி
 வகைகை அகிதது கிட்டி" என்ற அகி
 குத்தகை வகிவகிதாவத தாகி 'இதில் உய
 வகை' பந்த வகிதற்கில் வேனிப்படுத்தி கிடு
 கிடு. "பெண்டித் தோட்டித் ஆட்டிப்போது
 எத்பட்டு வேண்டு அயிலுக்கு வகி திட்டி
 போது எத்படுவதிலும். கிட்டித் தகையாக
 இடுப்பிலி உயல் பெருக்கை மாத் எவ்வதில்
 தகையாக இடுப்பிலி எத்படுவதிலும். குடி
 பந்த தகையிலுமேன்து அயிலுக்கு எத
 பட்டு வேண்டித் தீபத்தென்கை வகிப்பாக
 உயல்வகிதும்" என்ற வே ஆகித்
 கிட்டி. உயிலுதகை.

பெண்டித் வேராவதற்குப் பந்திதாவ ப
 கித் தோலிலுதகை எடுபடாமல். மேலும் எ
 கிழி, கதாவ் போது வகையாக வகிடு பந்தி
 பெண்டித் குடி வேண்டித் தகை கிட்டி
 வேண்டு கிடு எந்த வகிடுபகை எத்படு
 குடிப் பண்பில் எப்போதென்கை. ஆனால் உய
 வகை பந்திதாவதற்குத் தகைகை எழுதி.
 (பந்திதாவதற்கில் குடிபகை உயல் குடி
 கிட்டி வகையாக) தகை வகையாகப் பெரு
 கைகை. உயர்வகையாக வகையாக குடிவே
 கையாக கிட்டிதும் கதாவ் வகிடு எத்படு
 வகை கு. 40 வகை எப்போதென்கை.

ஆனால் எவ்வதற்கில் அகிவரும் இல்
 மகிழி வகையாகப் பந்தித் தகை குடிபகை
 கிட்டித் வேண்டித் அகிவகை!

தீபத்தென்கை வகை வேராவதற்கில்
 1-5-40

அயிலில் தகை

குடிபகை 19 உயல் இத்தகை வகை
 வேண்டிப் பந்திதில் "உயல் அகிவகை" எழுதி
 கிடுத் வகையாகப் பந்திதகை. வகை

பெண்டித் பண்புடையவன் பெருக்க வடை
 வகையாக அகிவகை எழுதி "மகி
 இத்தகை" (Mother India) வகையாகப் பந்த
 கிடுத் தகையாகப் பந்திதகை.

அயிலில் எதித் தீபத்தென்கை வேராவ
 ஒரு பெண்டித் அகிவகை அகிவகை வேராவ
 எப்போதென்து பந்தித் உயிலுதகை. அயல்
 எழுதித் தகையாகப் பந்தித் வேராவதில், அகிவகை
 அயிலுதகை வகை வேராவதில் பெண்டித்
 வகை வகையாகப் பந்திடுவதற்குப் பெண்டித்
 வகை தெரிவகை. இத்த ஒரு கிடு எப்போதென்து
 வகையாகப் வேண்டு தகை எத்பட்டு பெண்டித்
 எவ்வளவு இத்த இயல்பு உயல்வகை
 வகை வகையாகப் பெருக்கவகை. இத்திவகை
 வேண்டு பண்புடைய பெண்டித் தகையாக
 தகையாக இத்திடுவகை வகையாக அது
 மகையாகவகை.

"தகையிலித் ஆகை பெண்டித்வகை
 இத்த" என்ற அகிவகை குடி உயிலுதகை.

தகையிலித் ஆகை பந்திடு தகையாக
 இத்தவகை அகிவகை அகிவகை தகையாகப்
 பந்தித் தகையாக இத்தகை.

தகை எத்பட்டு பெண்டித் பந்தித் தகை
 கிழி, பெண்டித் போது வகை வகையாக
 உயிலுதகை வகை வகையாக வகையாக
 வகையாகப் பந்திடுவகை. இத்தவகைத் தகையாக
 கிட்டி அகிவகைப் பந்திடுவகை, பெண்டித்
 வகை வகையாகப் பந்திடுவகை பெண்டித்
 அகிவகை இத்திடுவகை வகையாக வகையாக
 மகிழி கிட்டி உயிலுதகை.

தகை எத்பட்டு ஆகை வகையாக இத்த
 உயிலுதகை இத்தவகை வகையாக வகையாக
 தகையாகப் பந்திடுவகை. அகிவகை வகை இத்த
 குடி அகிவகை இத்திடுவகை தகையாக
 தகை மகை எத்பட்டு பெண்டித் வகையாக
 வகையாகப் பந்திடுவகை. வேண்டித் தகையாகப்
 பந்திடுவகை இத்தவகை அகிவகை
 கிழிவகை இத்தவகை வகையாக மகிழி
 வகையாகப் பந்திடுவகை வேண்டித் தகையாக.

தகையாகப் பந்திடுவகை
 1-5-40 அ.ஆ. தகையாகப் பந்திடுவகை

தேவனில் தகை

தீபத்தென்து வேராவதற்குத் தீபத்தென்து
 குடிதகைத் தகை வேண்டித் தகைத் தகை
 வகையாக கிட்டி வேண்டித் தகையாக
 எத்பட்டு வேராவதென்கை வேண்டித் தகையாக
 1941-ல் வகையாக வேண்டித் தகையாக
 பந்திடுவகை எத்பட்டும் வேண்டித் தகையாக
 வகையாகப் பந்திடுவகை வேண்டித் தகையாக
 அகிவகை வேண்டித் தகையாக வேண்டித்
 எத்பட்டுவகை. ஆகையாக அகிவகை வே
 வகையாகப் பந்திடுவகை வேண்டித் தகையாக
 வேண்டித் தகையாக. தீபத்தென்து வேண்டித்
 வேண்டித் தகையாக வேண்டித் தகையாக
 தகை வேண்டித் தகையாக வேண்டித் தகையாக
 தகை வேண்டித் தகையாக வேண்டித் தகையாக

தகை வேண்டித் தகையாக வேண்டித் தகையாக
 வேண்டித் தகையாக வேண்டித் தகையாக

[illegible]

மாமனாத்திம் தூய் கீழ் மாதா மாமனா
மோமனா வகுக்கிறது. மாதா மாமனாத்திம்
தற்போது பத்துவட்டம் நகரில் இருக்கின்றனர்.
அங்குள்ள கமல் இரப்பற்றோடு கலக்கல் செய்து
கொள்வதெனினும் கமல் 25,000 பேருடன்
தொழிலாளியாக உள்ளார். சேன்ற மாதா மாமனா
த்திம்மக்கு கொடுக்கப்பட்ட பேருடன் 11,000
தான். அதிலும் கிடைத்த தரத்துக்குக் கட்டிய
பாக்கித்தொகையும், கலந்து படுத்துவதற்கு
கூட, சில கருட்டுவதற்கும்கூட, இது போன்ற
முடியாத தொழிலுக்குத் தூய் கருடு குருடு
வாடி கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றது. கமல்
சிலசை கொல்காத்திக்குக் கொடப்பது சொந்த
பரிதாபம். அந்த தூய் கருடு கொல்காத்திக்குக்
கொடுத்து எடுக்கா அங்குள்ள பார்த்து விட்டு
பொருட்படுத்தி, ஈர் கொடுவதெனினும் தூய்
கருடிக் கொல்காத்திக்கு எந்த அனுமதியும்
கொடுக்க முடியாது. இது கமல் கொல்காத்திக்கு
செய்யவேண்டும், இன்னும் இதற்கும்கூட யூனியன்
பாதித்துக் கொண்டுள்ளது. கருடு தூய் கருடு
கருடு கமல் தொகுதியிலேயே கருடு மார்க்கெட்
இருக்கின்றனாக்கள்.

[illegible]

LEAD Co. and, Caspary

уау уау

கிணறுப் பஞ்சம் காணாமல் "சீக்கிர மாக் கொட" என்று ஒரு புதிய மாக் கொட் உண்டாக்கி இருப்பதை அம் பத்திரிகைகள் கவன வாய் அறிந்தேனும், இதன் காரணம் பட்டினி வந்து புகுமோ. எங்கெங்கு பட்டினிச் சாறு— சீக்கிர மாக் கொட் என்று பத்திரிகைகள் வந்த விட்டால் உடனே எம். எம். ப.கமலம், பிரபு சங்கரர் அகிலாசனமும் விட்டால் நடந்த சந்தர்ப்பத்திற்குச் சென்று விசாரித்துப் பத்திரிகை வாய்க்கா அறிக்கை விடுவதைக் கண்டேன். "பட்டினிச் சாறு" என்பதற்கு எக்காரர் பதையுண்ட அந்திதம் என்? அந்நாறு காலம் பண்டி இருக்கும் சேஷன், உணவுப் பொருள்கள் குட்டிவது உலர் விட்டால்தான் அது பட்டினிச் சாறு என்று

[illegible]

1994

— 22 —

□ ■ □

Grande MIL Coma Tub

“இவ்வகையில் ஒரு வாரம்” என்று உத்தரவையில் இவ்வகையில் அறிவிப்பு. ஆறு அறு வாரம் படித்து ஆக்கப்பட்டார்கள். இப்போது பிப்ரவரி போல் அந்த நாடும் உணவு தாக்கத்தில் பற்றாக்குறை காண்கிறது. ஆனால் அவர்கள் உணவுப் பித்தலாக இருக்கிறார்கள். கொடுத்த ஏற்றுமதியை விட உட்கூறும் பணத்தில் உணவு தரையில்லாத தருவிக் கொடுக்க. ஏற்றுமதியிலிருந்து விடக்கூறும் பணத்தை கொண்டு இந்தப் பித்தலையும் வேண்டிய தரையில்லாத தருவிக் கொடுக்க. இதற்கு இரண்டு வகையிலே உட்கூற வேண்டிய வேண்டும். அவைகள் : (1) 1951ல் உணவு தரையில் இருக்கிறதெல்லாம் ஏற்றுமதியாகத் திட்டமிடப்படுகிறது. இந்தத் தேதியைப் கொண்டு உட்கூறும் தரையில் போட்டுவிட்டுத் தரையில் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் இதை வேண்டும். (2) தற்போது பற்றாக்குறை, குடியிருந்தவர்களுக்கும் அரிவாடாக்கொடுக்கக் கூடியதாகாதால், முப்பு கொள்முதல் இடத்தில் உள்ள பொது இலாபங்கள் பயிற்சிக்குக் கொடுக்க. இப்போதே கொள்முதல் கிண்டியை ஆண்டுதொடும் இலாபத்து கொண்டு வருவதை. ஆகையால் வேறு வகையில் அவற்றை உற்பத்தி செய்யத் தரவேண்டும்.

[illegible]

11-2-59   sub. sub. procedure

[illegible]

ஸீசியவாதி

கே. என்.

“நீங்கள் சொல்வதே தெல்லாம் வந்தவந்தானா!” என்று சொல்லும் ஆசைப்பதுடன் கேட்டார்.

அவருக்கு எந்தோ உட்காந்திருந்த எண்பது, “என் பொய்யா சொல்வதென்? இந்த ஊரில் உண்மையான பிரச்சனைகளைச் செய்து கொண்டிருந்த போதே அவரை எனக்கு என்னுடன் தெரியும். பார்த்து வரவில்லையே என்று போனேன். இரண்டே வாரத்தில் ‘ஓ இவ்வளவுதான்!’ என்று தோன்றி விட்டது. உடனே புறப்பட்டு விட்டேன். என்ன இருந்தாலும் செயலில் காட்ட முடியாதவர்கள் அவ்வளவு போகக் கூடாது!” என்று ஒரு போடு போட்டார்.

செல்லத்தான் எப்போது முடியவில்லை. “சிவகாமியாரது இவ்வளவு மோசமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறா?” என்று மனப்பூர்வமாகத் திட்டியது.

செல்லமும் சிவகாமியாரதனும் ஒன்று சேர்ந்திருக்க வேண்டிய காலம் வந்தது. இருவரும் சேர்ந்தே செல்லத்தில் தொழிலை ஆரம்பித்தார்கள். செல்லம் தொழிலை எப்படி வளரச் செய்வது, எவ்வீதம் கொள்வதென்பதைச் சொல்பதே என்பது போன்ற விஷயங்களில் உற்சாகமாக இருந்தார். ஆனால் சிவகாமியாரதனின் மனமோ சேர் எதிராகத் திரும்பியது.

“வைத்திருந்த தொழில் புனிதமானது. உலகத் தொண்டுக்கு ஏற்றது. அதைப் பணத்திற்கு அடிமைப் படுத்தக் கூடாது. வைத்தியம் செய்பவன் விவாதிக்கப்போகும் நேரத்தில் ஊக்க முன்னையனாக இருக்கவேண்டுமே பன்றிப் பணத்தில் ‘மனதைச் செலுத்தக் கூடாது’ என்று தோ செய்வதென்ற சொல்லின் கொண்டிருந்தால், வைத்திய சான்றிதத்தில் அவர் செய்வதை விடக் கேட்டிக்காரர். ஊராறியும் அறியும். மனம் வைத்திருந்தால் பணத்தைக் குறித்திருக்கலாம்.

ஒரு வான் வைத்தியர்கள் சங்கத்தில் கூட்ட மொன்று நடந்தது. அதில் சிவகாமியாரதன் ‘டாக்டரும் காட்டு வரும்’ என்பதைப் பற்றிப் பேசினார். ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரை சபையினர்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கத்திய போல் உட்கார் செய்து விட்டது அந்த ஆலோசனை பேச்சு.

“உண்மையான வைத்தியனாக இருக்க வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொருத்தரும் ஒவ்வொரு சோமத்திற்குப் போய்க்கன். தரும்

வைத்தியம் செய்யும்கன். ஊக்காரர்கள் தாங்களாகக் கொடுத்ததைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமே பன்றி சிவகாமியாரதன் கேட்கக் கூடாது. வருஷத்தோறும் தேறி வருபவர்களில் பத்துப் பேர் இவ்வீதம் சென்றும் மரண விதம் பெரு சீக்கிரம் குறைந்தது விடும்.”

இப்படிச் சிவகாமியாரதன் கூறியதும் சபையில் ஒருவர் ஒருவன் எழுந்த “நீங்கள் வழி காட்டுகிறீர்களா? அந்தத் தாசியம் உங்களுக்கு உண்டா?” என்று கேட்டார்.

செல்லம் மனப்பாரதத்தில் பீஷம் செய்து செய்ததைப் பற்றிப் படித்திருக்கிறார். மெய்சிவியைப்பயும் அதுபற்றித் திருக்கிறார். அதைவிடப் பண்டம்மக்கு மயிர் கூடாது அந்தக் கூட்டத்தில் சிவகாமியாரதன் செய்த போது அடைந்தார்.

சிவகாமியாரதன், “எல்ல கேள்வி கேட்டார்கள்! என் வாய்த் சொல்லில் வீரன் என்பதுதான் உங்கன் என்னுள்? இன்று முதல் பணத்திற்காகத் தொழில் நடத்த மாட்டேன். இரண்டாவதாக வைத்தியம் என்ற முறையில் செங்காக்குத் திரும்ப மாட்டேன். எங்கள் சொயத்திற்குப் போனேன்! என் உங்களைச் செய்யச் சொன்னவற்றை சொல்லாம் செய்து காட்டு வேன். பட்டினி விடாத இறந்தாலும் சரி!” என்று செய்து செய்தார். கேள்வி கேட்டவர் அங்கு இருக்க வேட்டாவிட்டுக் கொண்டு எழுந்த போய் விட்டார்.

எல்லோரும் அவ்வாற்றைகள் ஆலோசனையில் பிரத்தமய என்று சிவகாமியாரதன். ஆனால் மறுவாரே அவர் தமது குடும்பத்தோடு சேர்ந்த சோமத்திற்குக் கிளம்பியதுந்தான் “எப்போய்ப்பட்ட திபாகம் செய்து விட்டுப் போகிறார்?” என்பதை உணர்ந்தார்கள். அன்று முதல் செல்லத்திற்கு அவரிடம் அவாறியான பத்தி உண்டாகி விட்டது. கூடப் படித்தவர் என்பதையும் மறந்த “கட்சத்தில் ஒருவராகப் பிரத்த உத்தமன்” என்று மன வாதையுடன் பேசத் தொடங்கினார்.

அந்த உத்தமன் சிவகாமியாரதனைப் பற்றி அவதானு வந்ததை காதில் பட்டதும் அவருக்குச் சட்டென்று கம்பிக்கை யுண்டாகவில்லை. ஆனால் கேரில் பார்த்து விட்டு வந்தவர் மூன்று தரம் அழுத்திச் சொன்னது அவருக்குச் சந்தேகம் தோன்றியது. “இருக்குமோ என்னவோ? மனத்தில் பிரதியில் இதுவும் சகஜம்தானே!” என்று

கிடைத்தல் சொட்டர். ஆனால் அவர் மகன் கொஞ்சமும் கிப்பிசியை உடையவில்லை. அன்று பகல் மூலம்தான் அவரைப் பத்தியே கிப்பிசியை செய்து கொண்டிருந்தார்.

அன்றுமகன் அவருக்கு ஒரு போலீசை நோன்றியது. "செவின் போய்ஸ் பார்த்த உன்மையைக் கண்டு பிடித்தால் என்ன? சிவகாமியை நானும் பார்த்ததுபோலிருக்கும்" என்று நினைவித்த சாஜியுத்திரும் கிணங்கினார்.

திரைமங்கலம் கட்டிடத்தில் இரண்டு மாட்டு வண்டியில் சாஜியுத்திரைப் படைத்துப் போது மணி ஏழாகிவிட்டது. ஊருக்குள் துழைந்திருந்து மூன்று ஆகிராமியோடு இருந்த ஒரு வீடு அவர் கண்ணில் பட்டது. அதன் வாசலில் "சிவகாமியாதன் தருவாய் வந்ததுபோல" என்று ஒரு பலகை தொங்கியது. செவியன் அதற்குக் கண்டதும் தாம் செவியிப் பட்டதெல்லாம் போய்தான் என்று நினைவாகக் கிடைத்தல் சொட்டர். ஆனால் அடுத்த விநாடி அந்தத் தெருவு மறைத்துவிட்ட சொந்தது. காரணம், திறக்கப்பட்டதே கதவுக் கடியில் ஆணும் பெண்ணுமாக விவாதிக்கப்பட்ட காதலர் கட்டி அவர் கண்ணில் பட்டதற்காக. அந்தக் கட்டிடத்தைக் கண்டதும் பலகையிலிருந்து ஒன்றுவாடு எழுந்த நிலம் அடியோலம் நோன்றிப்பதால் செவியன் கற்பனை செய்து கொண்டார். "விவாதிக்கை ஊதாவிட்டே ஒட்டி வீடு

தேறல்' என்று சிவகாமியாதன் சொன்னதெல்லாம் கார்ப்பேசுக்கத்தானா?" என்று வெறுப்பு உண்டாகிற்று.

வண்டியிலே தானாகவே 'டாக்டர் ரம்பா விட்டு' வாசலில் கொண்டு போய் விடத்தான். பெட்டிகளாகக் கையில் எடுத்த கொண்டு செல்லும் படியேதான் சென்றார். வாசல் பக்கம் வந்த சிவகாமியாதன் அவருக்குக் கண்டதும் குதூகலமாகக் குழைக்காரியால் குடிவந்த விட்டத் தழுவித் கொண்டார். "என் வண்டிச் செல்லமா? கிணங்கியே செல்லுமா?" என்று உணர்ச்சி மிகுதியில் அவர் சொன்னதற்குக் கேட்டதும் செவியனின் சந்தேகம், வெறுப்பு எல்லாம் அடியோடு ஆழத்தில் புதைந்து உணர்ச்சியில் பதறிய சிறைவு உண்டாகிற்று. "ஓ! இவ்வளவு வெள்ளை மகன் படைத்தவரைப் போய்ச் சந்தேசித்தேயோமே!" என்று தம்மையே சொந்தது கொண்டார்.

ஆனால் இந்த மன நிலையும் சந்தேகமே உண்டாகிவிட்டது.

"மலிப்பிட்டி மிராசுதர் குடுப்பத் தரவே நான்தான் காப்பாற்றியேன். பெரிய வெள்ளித் தட்டு ஒன்றைப் பரிசாகக் கொடுத்தார்கள். புதுச்சேரியில் தாழ்ந்தார் விஷ ஜூரத்தில் போயிருக்க வேண்டியது. காசு போயினால், நாமம் ஒடிவிட்டான். இந்த எந்தக் காரியமாயிருந்தாலும் அவருக்கு ஒரு வாரிசைத் சொல்லிவிட்டுப் போகும். திரைமங்கலம் காதல் மீது புத்தியை மார்பிடுகிற சிவகாமியாடின் விழித்தான்....." என்று சொல்லிக் கொண்டே போனவர் டாக்டர் செவியன்.

"மறந்தே விட்டேனே, செவியன்!" என்று எழுந்த போய் ஒரு அகழியுத் தாளை எடுத்த வந்த அவசரம் கொடுத்தார். அதில் திரைமங்கலம் பொதுச் செவியனின் ஆதரவில் எழுப்பப்பட்டதும் விம் மிரைவாக சிவகாமியாதனுக்குக் 'கெளரிச் செவியன்' என்ற பட்டம் வழங்கப் போவதால் போட்டிருந்தது.

"பட்டவந்தது விட்டு வந்ததும் எனக்கு எவ்வளவு தீர்த்தி வந்துவிட்டது. பார்த்தாயா? நாமம் இருப்பதாயிரம் மூப்பதாயிரம் என்று விவாதிக்க வேண்டியவன் எவ்வளவுதிறமும் தியாகம் செய்துவிட்டுப் பொதுத் தொண்டுக்காக வந்துவிட்டேன் என்று அவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருக்கிறேன். இந்தத் தாதுக்காரியியே என் காத்ததற்கு நோன்பு மதிப்பு. சொமத்த ஆன் வரலாறு என்னைக் கண்டால் தீழை விழுகது கால்களும் செங்குருள். இதற்கு மூன்றாம் ஒரு அகரகூதர ஆயி வேத டாக்டர் இருந்தாலும். அவனிடம் பட்ட எட்டவணைப் பட்டிருப்பதால்

ஒருவர்:—இந்த சாலை மதவாதி உத்தம குமார். ஐயா! தம்பியே சொந்தவன். அவர் போகும் போது அந்தாளை நோத்தும் கூட வராத என்று வாரியரும் அவருக்குச் சொல்லப் பட்டார்?

மற்றவர்:—சொல்ல வேண்டாம். சொத்து கூட வராத என்று தெரிந்தால் அவர் போகவே மாட்டார்!

என்றாக் கடை மாத்திரத்தில் இந்த ஊர்
ஊராகளுக்கு உடையே நேரில் வந்து
விட்டது போல் தோன்றியிருந்தது."

செல்வத்திற்குப் போதும், போதும்
என்று விட்டது. "பேய், பேய்! பணத்
திற்காக கைத்திரம் செய்வத
லட்சியம் வெகு அழகாக இருக்கிறது!"
என்று என்னிடம் சொன்னார்.

"மீட்டி விவசாயிகள், கழிவை
ஆவியிலுமா? என் வரும்போதே ஆஸ்
பத்திரி வசதியில் கைதரப் பேர் காத்துக்
கொண்டிருந்தார்கள்" என்று செல்வம்,
மிகவும் கருக்காக.

"அவர்களுக்கு வேறே வேலையே கிடை
வாது. தரும் கைத்திரங்கள் என்றதும்
பொழுது போதெத்தகாக கைதரவாது
செல்வனிடம் கொண்டு வருகிறார்கள். உண்டி
யில் போடுகிற பணம் கம்பவுண்டரில் சம்ப
னத்திற்கும் மருத்தின் கிடைக்கும் உட்ப்
போதமாட்டே சொன்னார்கள். என் சொல்
கிறேன், செல்வம்! இதுமாக ஏது
கிடைத்தாலும்விடமாட்டார்கள் கன்னுதல்
கள். கம்ப படிப்பு கம்பவுண்டரிலேயே
பாலனும்" என்று விவசாயிகள்.

செல்வம் ஆழ்ந்த யோசனையில் இறங்கி
யிருந்தார். சிறிது நேரம் கழித்து
அவருடைய கண்பர் கைத்திரங்களுக்குக்
கிளம்பினார். செல்வத்தையும் உட
அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

போகிற வழியில் எதிர்ப் பட்டவர்கள்
எல்லோரும் அவரைக் கண்டு திகைப்பைக்
கூவித்து கைதரக் கப்பினார்கள். இதற்
கெல்லாம் விவசாயிகள் செய்த பதில்
வணக்கம் ஒரு புன்னகையும் தலைப ஒரு
விதமாக அவரைத் தலும்பான். செல்வத்
திற்கு எரிச்சல் பற்றிக்கொண்டு வந்தது.

ஆஸ்பத்திரியில் பழைய கப்பம்
இல்லை. கம்பவுண்டர் ரூரல் மட்டும்
உரக்கக் கேட்டது.

"ஊரம் சித்தவிலை பென்றால் சொத்
துப் போயேன். உண்டியில் பணம்
போடாமல் திணம் வந்து சித்தவிலை?
காண்கு வசதியே, போ!" என்று
வாசையோ விட்டாகக் கொண்டிருந்தார்.
விவசாயி நாளைக்கும் செய்வதையும்
கண்டவுடன்தான் ஓங்கினார்.

"என்ன சமசாரம்?"

"ஒன்றுமில்லை, ஸார்! தரும் என்று
ஆஸ்பத்திரியில் சொம்பெறின்தான் முத
லில் வந்து சித்தவிலைகள். கைத்திரத்தில்
கூட அப்படித்தான். இவருக்கு சிறைப
பணம் வருகிறது. உண்டியில் போடாமட்
டும் காசிலியா?" என்று கம்பவுண்டர்
விவசாயியைச் சொன்னார்.

"சரிதான். பரிக்க வேண்டிய மூக்கிய
கை ஏதாவது உண்டா?"

தாயார்:—செல்வ, சாதித்திரி! நான்
கடிதமாக வந்த உடனே மூன்று படத்
துக்கு எதிரியே வந்து கைதரத்தில்
போட்டுக் கொண்டு திரிகுயே?

சாதித்திரி:—அந்த மகாராஜன் தய
வினோதாயே எட்டு அயுன்க, ஆறு
அயுன்களே, பட்டணத்தில் நோட்ட
லியே சம்பிடுகிறார்கள். மூன்று
அயுன்களாக? அதுதான் தாயே நம்
அத்தாளுக்கு நோட்டல் சம்பாடு
'ச'க்கு போய், இந்தக் காண்க
கூம் சிறகு கையாணத்தைய் பத்தி
திரித்து செட்டர் எழுதியிருக்கிறார்?
என்றென்கைதரும் நான் மூன்றுகை
மறக்கையா, அம்மா?

கம்பவுண்டர் பெருமையைச் சட்டிக்
காட்டினார். ஒரு மெய்யுள் ஒரு சிறு
பெண்ணும் உட்கார்க்கிருந்தார்கள். மூத்த
காதக் கண்டதும் பெண்ணுக்குக் கடுமை
யான ஊரம் அடித்துக் கொண்டிருந்தது
என்று தெரிந்தது. தலவிலைத் தாங்க
முடியாமல் தலையை இரு கைகளாலும்
பிடித்தவண்ணம் அழுதுகொண்டிருந்தார்.

விவசாயிகள் அவர்களுக்குப் போய்,
"என்னப்பா, மருத்தைச் சரிபாக்கக் கொடுத்
தாயா? நீ கொடுத்திருக்க மாட்டாய்.
கொடுத்திருந்தால் ஊரம் பதிக்கத்
தானாய்த் தொடர்ந்து அடிக்குமா?"
என்று கடுகெடுப்புடன் கேட்டார்.

"திணம் கொடுக்கிறேனாக, கொஞ்சம்
கன்னு கலவிக் கப் பாருங்க" என்று
மெய்யக் கெட்டுனார்.

"ஓகோ! இந்தக் காண்கக் கைதரிக்
காமலா மருத்து கொடுத்தேன்! ஆறு

காண்கிற இந்த மருக்காதக் கொடு. ஐய்வாரிசிக் கஞ்சிதான் கொடுக்கணும்."

"சங்குரிசியே விடைக்கல்லீங்க. புழுக்கெரி இத் தெனிய கொடுக்கக் கூடாதுன்னா!"

"வைத்தியம் தான் இறுமாப் பண்ண முடியும். உன் வீட்டுக்கு வேறுபெண் தெ ஐய்வாரிசிக், சர்க்கரை என்வாததையும் கூடக் கொடுக்கமுடியுமா? ஐய்வாரிசிகான் கொடுக்க வேணும். இவ்வாவிட்டால் என்னைக் கேட்காதே" என்று சொல்லி விட்டு டாக்டர் அடுத்த ஆள் மேல் பாய்வதைப் திருப்பினார்.

இருவரும் வீட்டுக்குத் திரும்பினார்கள். செல்வம் அன்றே புறப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்து கொண்டார்.

"திரையங்கலத்தில் சரங்கிதரம் கூட்டப் இருக்கிறது. நீயும் என்னுடன் வந்தாயிடு. திரையங்கலம் கட்டுக்கனியேயே தயில் குறிவிடலாம். பெரிய பெரிய ஆணை பெல்வம் உனக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கிறேன்" என்று விவரமிகாதது வற்புறுத்தினார்.

அன்று பகல் மூலையதும் பரி பாரதா விவரமிகாததில் பார்த்த வந்தார்கள். மரபியில் சிரிப்பும் கொம்மாணமாத இருந்தது. சிறே தாய்ருவது போல் பாவனை செய்த செல்வம் தன் நண்பனா மனத்திதான் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒரு ஆள் பூக்க வாய்க் கூண்டே நடிவந்தான். முற்றத்தருவில் நின்று கொண்டிருந்த பரிபதியின் கையில் தட்டிவைத்து விழ்த்தான்.

"அம்மா, தாயே! என் பொண்ணுக்கு டாக்டராய்வாதான் உசிரு கொடுக்கணும். சினைவு தப்பிப் போச்சுமோ!"

"என்னடா, சமாசாரம்?"
"செய் சரங்கியாயிடுத்து, அம்மா! வானியே கூட்டி மருத்து வாக்விட்டுப் போனான். இப்போ சினைவு தப்பிப் போச்சு. டாக்டரைப்பா இருக்கை செய்து குழகசெஞ் வந்து பார்த்தாரிக்கு....." என்று வந்தவன் கதறினான்.

"ஐயா பெரிய மனுஷங்கனோடே பேசிண்டு இருக்கிறது. கிளைப்பு வேறே. கம்பவுண்ட் ஐயா விட்டே மருத்து வாக் வித் கொன்னச் சொக்கு. போ, வெண்னைக் கெழையம் அதுவுமாத இங்கே அழாதே!" என்னுள் அவன்.

செல்வம் எழுந்து போய்ப் பார்த்தார். காணியில் பார்த்த கெழவந்தான் தேனியில் தித் திரையங்கலம் கூட்டாக்கித்தந்தான். அவன் ஞாபகம் வெளிதிற்போயிருந்தது. ஒரு சிலையும் தயங்கிவிட்டுச் செல்வம் தன் நண்பரின் மருத்துப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு விரும்பினார்.

"ஐயா என்னை அனுப்பி விடுக்கிறது. என்னும் டாக்டர்தான்."

கெழவன். "டாக்டராய்வா கஞ்சியிருக் கணும்" என்று வாழ்த்திவிட்டு வேகமாகக் கொம்பினான்.

காணியில் கூண்ட பெண்தான் கிளைவில் நாமம் விடத்தான். மோசனான 'கென்' என்றேதோன்றியது. கெல்வம் பெட்டி வைத் திறந்து பார்த்தார். கல்வ வேகி வாக 'கோசனம்' இருந்தது. இன்னொரு வர் வைத்திருக்கும் மருத்து எவ்வதையும் மறந்து விட்டு அதை 'இப்பெருக்கன்' செய்தார். பதிகித்த சிவியங்கலக்குப் பிறகு அம்பிக்கை வந்தது.

"கிண்ணுடாட்டரய்வாயும் கஞ்சியிருக் கணும்!" என்று கெழவன் உணர்ச்சி மிகுதி போடு சொன்னான். பக்கத்துக் குழகா கனிலிருக்கும் ஐயங்கன் வந்து கூடியிருத் தான்கன. "தாமருக்கு வட்டபணர் கிடைச் சரப்போவே கம் டாக்டரய்வாய்க்கு இவர் கிடைச்சாரே!" என்று பாரதா உபமானம் சொன்னிக் கொண்டார்கள். செல்வம் எய்வாவததையும் அதரகுறைய பாகக் காநிலப் போட்டுக் கொண்டு விரும்பினார்.

மதபடியும் விவரமிகாததிக் கெருக்கு கோ பார்த்த அவர் விருப்பமிக்கன. விட்டிருக்குச் செய்து தன் கைப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு திரையங்கலம் கட்டுக்கன போக்குக் காய் கடைவாகச் சென்றார். விவரமிகாததிக் பத்திய கிளைவுகன அந்த சிவியும் ஞாபகம் விட்டோழிக்க வெண்டும் என்று தீர்மானத்தான் அவர் மனதில் எஞ்சி சித்தது. விட்டியப் பாதையின் கால் வைக்காதவர்களில் பத்தி ஒரு வரும் ஒன்றும் கிளைப்பதற்கில்லை. ஆனால் விட்டோழிக்க காண வைத்த விட்டு வழுக்கி விழுந்தவர்களில் பத்தி இழிவு தோன்று வது கண்கண்டானார்.

ஆறு மாதங்கள் கழித்துக் கிவராயி காதவிட்டிருந்து அவருக்கு ஒரு கிண்ட கடிதம் வந்தது.

அதன் முடியில் அவர் எழுதிவிருந்தார்: "கொண்டனாப் போக வேண்டுமெனவன் விவத்தா விட்டோழிக்க வேண்டும். அக்காத நம்மவர் சிறிது தூரம் ஆகாவித் தில் கொண்டிப்பாய்க் கை விட்டுவிடும். பிறகு தன் குப்புற விழ வேண்டியத தான். இந்த உண்மையை நன்றாக அது பவித்துப் புரிந்து கொண்டுவிடும்."

ஒரு கழியில் சென்று கொண்டிருக்கும் சரங்கி ஒரு சிறு கிளை ஞாபகம் 'பரயிச்சுட் மேன்' கெருக்கு பாதையின் திருப்பி விடு கிறான் அல்லவா? அதிப்பால் சி எனைக் காக்க சேரிக் குப்போல் வைத்தியம் செய்த செய்தி என்னை மதபடியும் விட்டியப் பாதையின் திருப்பி விட்டது. இந்தத் தெனிய சிபுக்க வெண்டுமென்று கட்டவுகி வேண்டிக் கொன்னுமிதேன்."

கடை முதலாளிகள் மற்றும் வீட்டுக்காரர்கள் காஷியர்கள் மற்றும் நகை வியாபாரிகள்.

கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த உங்கள் பணம், மற்ற விஷயங்களைச் சாமான்கள் முதலியவனாகத் திருட்டு, தீ விபத்து, மூட்டுப்புச்சி, எரி முதலியவனாக லாக் அழிவதற்கு முன் இந்த கையமாக உபயோகிக்கக்கூடிய கம்பிக்கை வாய்ந்த சேமிப்புப் பெட்டிகளில் வைத்துப் பூட்டிப் பத்திரப்படுத்துங்கள். இக்குறைந்த விலைகளில் இவ்வளவு அதிகமான ரொகனிலங்கள், சிக்கனமான அதிக உற்பத்திக்கு வந்தன.

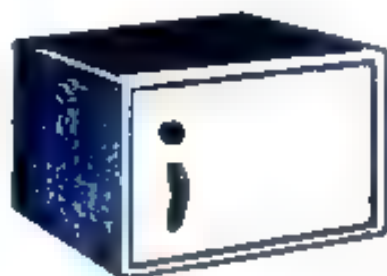
கோத்ரெஜ்
என்கு பண நகைப் பெட்டி.
தனிவாக கழற்றக் கூடிய பெட்டியின்
அடி, பாக்கம், பெட்டியைப் பூட்டிய
பின் கவுண்டர்லாக் அல்லது
அவமாரிக்குள்ளே போருத்துவதை
சாத்தியமாக்குகிறது.
பாதுகாப்பு மிக்க தலாசிப்பாணசிட
மிருத்தே வரங்குகள்.

ரூ. 70
(உரோஷ்டன்) 14" X 10" X 6"

Goodie கோத்ரெஜ்

கோத்ரெஜ்
பெடண்டு என்கு பணப் பெட்டி.
அவமாரிக்குள்ளும் கவுண்டர்லாக்
மேலும் அவசரக் குடிவாதலாக்
போருத்தக் கூடியது.

ரூ. 80 உட்கு இப்போதுதே
உங்கள் வரவாசிக்ளும்
(14" X 12" X 10")

கோத்ரெஜ் அன்கு பாய்க்ஸ் மாதுபாக்கசிக் கம்பெனி, லிமிடெட்.

மதராஸ்: 184, பிராட்வே, பெங்களூர்: கமிஷன் & ஜெனரல்
எஜன்ஸி, 180, ஏசும்மாஜா ரோடு. கோவமுத்தூர்: கமிஷன் &
ஜெனரல் எஜன்ஸி, பெரிய கடைத் தெரு. திருச்சிராப்பள்ளி:
ஜி. S. T. Ru. Co. ஸ்டூடியோக்கம் ரெட்டிபார், 2, மின்சாக் கடைத் தெரு,
தெப்பக்குளம். மதுரை: S. R. S. பிரதீக், மெற்கு சித்திரா வீதி.
பெஜாவாடர்: P. ஓயல் ரெட்டி & கோ., எர்லிகை. சாஜமநேத்
திரபுரம்: ஜி. S. B. P. V. ரெங்கபதி ராம், மெயின் ரோடு. கோச்சி:
S. கோடார், போர்ட். திருவனந்தபுரம்: S. கோடார், மெயின்
ரோடு. கோலும்பு: என் கெனெட்ஸன் லிட், த. பெ. ரெ. 217.

கரணா நிகழவை
மாமல் அழகம்மையும்
உருவப்படுத்தும்.

கி யுனிடெட் கமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்

அழகம் வரவேற்கும்
மட்டி நுகரணம்
● 4 ரோடி.கம்.
செலாத்தப்பட்டு
நுகரணம்
● 3 ரோடி.கம்.
கிரை 65
● 52% வரவேற்கும்.

நிதியை ஆதரவு
கொடுத்தா

G. D. சிவ D. T. சண்முகம்
செயலகம். கரணா நிகழவை.

மகத்தான நுகரணம் கிடைக்கிறது!
இதைப் போன்ற அளவுக்கு ஒரு நேரத்தில் தான்
மேல் இலவசம் கொடுக்கப்படும். 15 ரூபாய்க்குமே
4-6 மீட்டர்கள் (மீட்டர்கள் உத்தரவு) நுகரணம்.

401	402	403	404	405
406	407	408	409	410
411	412	413	414	415
416	417	418	419	420
421	422	423	424	425

426	427	428	429	430
431	432	433	434	435
436	437	438	439	440
441	442	443	444	445
446	447	448	449	450

451	452	453	454	455
456	457	458	459	460
461	462	463	464	465
466	467	468	469	470
471	472	473	474	475

476	477	478	479	480
481	482	483	484	485
486	487	488	489	490
491	492	493	494	495
496	497	498	499	500

501	502	503	504	505
506	507	508	509	510
511	512	513	514	515
516	517	518	519	520
521	522	523	524	525

526	527	528	529	530
531	532	533	534	535
536	537	538	539	540
541	542	543	544	545
546	547	548	549	550

மகிழ்ச்சி. நுகர்வோர் கணம். கிடைக்கும் கிடைக்கும்
CARONA WATCH CO. 30/31, KALAKA
ST., CALCUTTA-7

இந்தியப் பெண்மணிகளை! நீங்கள்

உணவு
செருக்கையுத்
தீக்க
உதவி
செய்யுமாறு.

கூடிய மட்டில் தானியத்தைத்
சேமிப்புகள்

உணவு
உற்பத்தியைப் பெருக்க

AC 126 T.R.

கல்கி

KALKI செப்டம்பர் 24, 1950

4

அனு

நவ நாகரீக
மென்கள் விரும்புவது

டி.எஸ்.ஆர்.
கோடுஸ்
ஹேர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.
கும்பகோணம்.

செய்து நடைபிடித்து போக எதுவுமில்லை.

சு. ராஜ் ஏ. ஜி. என். எல். எஸ்.

10. ஜூனியர் & சூப்பர் நேரு போக்கை-14

மேலும், மார்பை அணிந்து நடைபிடித்து
போக எதுவுமில்லை.

11. மார்பை அணி போக்கை-14

12. மார்பை அணி போக்கை-14

மேலும் ஆதாரம் தரவில்லை.

செய்து, திறப்பதில் (வ. ஆ.)

SPECIAL CONCESSION
FOR 2 WEEKS ONLY

AT LESS THAN HALF PRICES

EACH GTD.

10 YEARS

ALARM
TIME PIECE

605 மெய்ச்

12/-

606 கபியர்

16/8

608 15 ஜூன்க் & கோ

20/- 38/-

609 15 .. கோடுகோடு

24/- 43/-

606 15 ஜூன்க் கபியர்

18/- 48/-

607 6 ஜூன்க் & கோ

20/- 29/8

607 6 .. கோடுகோடு 24/- 34/8

608 & கோடு கேக்

24/- 13/-

609 உயர் 150

24/- 15/-

000

தபால் செயல் தனி. இரண்டாம்
ஆர்டர் செய்வோருக்கு இலவசம்

PIONEER WATCH CO

POST BOX NO 11422 CALCUTTA

“கஸ்கி” ஆசிரியர் எழுதிய இருபேரு நவீனங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

பரிசுப் பதிப்பு ரூ. 15-0-0

பார்த்திபன் கனவு

விலை ரூ. 6-8-0

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின் மிகையானத காவத்தை
இவ்விரு நவீனங்களும் அற்புதமாக விளக்குகின்றன

சசிதேவி எழுதிய விஜயா முருகிய கதைகள்

விலை ரூ. 2-8-0

(நாடற் சேவையு பிரத்தியேகம்)

கிடைக்குமிடம்

“கஸ்கி” கார்யாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

ஆஸ்துமா சளி ஓரே நாளில் அகற்றப்படுகிறது

மெண்டாகோ கண்டு பிடிக்கப்பட்டது முதல்
முதல்தான் தி. கவான் இயற்புடனும் ஆண்டு
மாதிரியும் வரும் அயித்யுதிகளின் வர். மெண்டாகோ
உபயோகித்தால் இவ்வு கனவும்
24 மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
இரு மெண்டாகோ மாதிரியாக ஆண்டுதான்
மெண்டாகோ 18 மூன்றுதான் உடனடியாக சளி
உடனடியாக உடனடியாக உடனடியாக
மெண்டாகோ 18 மூன்றுதான் உடனடியாக
மெண்டாகோ 18 மூன்றுதான் உடனடியாக

கவான்மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது

ஆஸ்துமாவிலும் அயித்யுதிகளும் ஆஸ்துமாவிலும்
கவான்மெண்டாகோ முதல் முதலில் மெண்டாகோ
உடனடியாக உடனடியாக உடனடியாக
மெண்டாகோ 18 மூன்றுதான் உடனடியாக
மெண்டாகோ 18 மூன்றுதான் உடனடியாக
மெண்டாகோ 18 மூன்றுதான் உடனடியாக

மெண்டாகோ ஆஸ்துமா இடம்

கவான்மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்

மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்

மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது

மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்
மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது கவான்

Mendaco

மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது

மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது

மெண்டாகோ கண்டு பிடித்தது

● ஆஸ்துமா ● மெண்டாகோ தேயில் ● மெண்டாகோ தேயில் இவற்றை நினைத்திருக்கிறது

டால்டாவில்

**பொரித்த மசாலாதீணித்த
குடயினகாய்களினால் உங்கள்
உணவை அதிக**

சத்துடையதாகச் செய்யுங்கள் !

நேர ஆரோக்கியத்திற்கு அவசியமான தாதுப்பொருள்களும், விட்டில்
கொள் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தன் உணவுகளை இயங்கு தளர்த்துரை
பிழைகள். மூலகாய்கள், மிளகாய்கள் தானியம் வேத்த உயர்வு
பாகத்தை நுகர்வியைதவிய அகத்தவும். சீர்து வேகவைத்தபட்டாணி,
காய், அல்லது வேற்று பொருள்களை முட்டை, வேத்த உதித்த
உருகிப்பெறவு அல்லது வேத்த அருகப்பெட்ட யாவிரும் இவைகளுடன்
அரித்த வந்தபின் வேகாய்கள், நறுக்கி இஞ்சி, கொத்தமங்கி தினை,
கறிநீர், உப்பு, அழுகிப்பெறா இவைகளைவந்து கலையாறெய்து அதனுடன்
தினிக்கவும். காய் பாகத்தை மிளகாய்களின் மேல் வைத்து குட்டி
கனினும் பொருத்தவும். நுழிவுததைத் தானியமில் டால்டாவை
குட்டாகி அதில் மிளகாய்கள் பக்குவமாக்கும்மை பொருக்கவும்.
டால்டி நுகர்வியைத் தளர்த்துகொழுமிளகாய்கள் அது அதிக நேரம்
குட்டிப்படுத்தாதுநேரம்—மணிநேரம் உணவுகள் குழுவகை குழுவதும்பக்கு
கலையத்தது பொதுமான சுவகாரம் அளிப்பிதது.

எதிர்பாராத அதிநிகழ்வுத்
தொழுவொழுதில் உணவு!

நேர ஆரோக்கியத்துக்கு இன்றை—அவசிய
மகத்து வேகப்பொருளும்—சத்துடையவை !

தி டால்டி அட்வைஸரி ஸர்வீஸ்
தயாக் பெட்டி நெ. 353, பம்பாய் 1

